

Dôvodová správa

Všeobecná časť

Návrh zákona o elektronických komunikáciách transponuje smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa ustanovuje Európsky kódex elektronických komunikácií (ďalej len „smernica (EÚ) 2018/1972“) do právneho poriadku SR. Smernica (EÚ) 2018/1972 nahrádza súčasné štyri smernice regulačného rámca pre elektronické komunikácie (ďalej len „pôvodný regulačný rámec“), a to:

- smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2002/19/ES o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica),
- smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2002/20/ES o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení),
- smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica),
- smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica o univerzálnej službe).

Smernica (EÚ) 2018/1972 je súčasťou Stratégie pre jednotný digitálny trh v Európe a reaguje na vývoj a zmeny na trhu elektronických komunikácií vyvolané zavádzaním a používaním nových technológií, nárastom dopytu po online službách a potrebou rozšírenia pripojenia k vysokorýchlostnému internetu pre čo najväčší okruh užívateľov, ktoré nastali od ostatnej zmeny regulačného rámca pre elektronické komunikácie v roku 2009.

Smernica (EÚ) 2018/1972 ponecháva v platnosti zásadné princípy pôvodného regulačného rámca, pričom významným spôsobom spresňuje a zjednocuje ich implementáciu v praxi, v záujme konsolidácie trhu elektronických komunikácií v rámci Európskej únie.

Cieľom smernice (EÚ) 2018/1972 je, okrem dosiahnutia troch hlavných cieľov, ktorými sú podpora hospodárskej súťaže, rozvoj vnútorného trhu a ochrana záujmov koncových užívateľov, zabezpečiť v čo najväčšej miere prístup k vysokokapacitným sieťam a ich využívanie všetkými občanmi a podnikateľskými subjektmi za primeranú cenu, pri zachovaní možnosti výberu, účinnú a spravodlivú hospodársku súťaž, inovácie, efektívne využívanie frekvenčného spektra, uplatňovanie spoločných pravidiel v rámci Európskej únie a predvídateľných regulačných prístupov.

Pokrok pri dosahovaní všeobecných cieľov smernice by mal byť podporený systémom sústavného posudzovania a referenčného porovnávania členských štátov Európskou komisiou (ďalej aj len ako „Komisia“) v oblasti dostupnosti vysokokapacitných sietí v prípade všetkých významných sociálno-ekonomických subjektov, ako sú školy, dopravné uzly, významní poskytovatelia verejných služieb a vysoko digitalizované podniky, v oblasti dostupnosti neprerušovaného 5G pokrytia v mestských oblastiach a na hlavných pozemných dopravných trasách a dostupnosti elektronických komunikačných sietí, ktoré sú schopné poskytovať rýchlosť pripojenia aspoň 100 Mbit/s a ktoré možno rýchlo zmodernizovať na gigabitovú rýchlosť pre všetky domácnosti v každom členskom štáte.

Smernica (EÚ) 2018/1972 vytvára predpoklady pre rozvoj hospodárskej súťaže prostredníctvom efektívnej miery investovania do novej a existujúcej infraštruktúry, podporeného reguláciou potrebnou na dosiahnutie účinnej hospodárskej súťaže v maloobchodných službách. Efektívna úroveň hospodárskej súťaže založenej na infraštruktúre predstavuje taký rozsah paralelne existujúcej infraštruktúry, ktorá umožní investorom dosahovať primeranú návratnosť investícií, vychádzajúcu z odôvodnených očakávaní vývoja trhových podielov.

Je preto dôležité podporovať trvalo udržateľné investície do rozvoja nových sietí, chrániť hospodársku súťaž, zohľadňujúc skutočnosť, že slabé miesta a bariéry vstupu zostávajú na úrovni infraštruktúry a zlepšovať možnosti výberu pre spotrebiteľov prostredníctvom predvídateľnej a konzistentnej regulácie.

Cieľom smernice (EÚ) 2018/1972 je postupne redukovať špecifickú ex ante sektorovú reguláciu a dosiahnuť stav, kedy elektronické komunikácie budú regulované výhradne na základe práva hospodárskej súťaže.

Najvýznamnejšie zmeny, ktoré smernica (EÚ) 2018/1972 zavádza v porovnaní s pôvodným regulačným rámcom sa týkajú:

- definícií pojmov,
- pravidiel upravujúcich konzultácie s Európskou komisiou a Orgánom európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) (ďalej aj len ako „orgán európskych regulátorov“) v prípade opatrení, ktoré by mohli predstavovať prekážku rozvoja vnútorného trhu,
- harmonizácie správy frekvenčného spektra a čísel v záujme ich efektívneho využívania, podpory konkurencie a maximalizácie úžitku pre spotrebiteľa,
- podmienok spoločného používania prvkov elektronických komunikačných sietí v záujme vytvorenia podmienok pre budovanie sietí a podmienok pre vznik konkurencie založenej na infraštruktúre,
- podmienok týkajúcich sa prístupu do miestnych rádiových sietí a budovania bezdrôtových prístupových bodov s malým dosahom,
- podmienok týkajúcich prístupu do elektronických komunikačných sietí a prepojenia elektronických komunikačných sietí,
- ex ante regulácie hospodárskej súťaže v sektore elektronických komunikácií, najmä definície nadnárodného trhu, nadnárodného dopytu a ukladania povinností podnikom s významným vplyvom na relevantnom trhu, napríklad možnosti podniku s významným vplyvom na relevantnom trhu dobrovoľne sa zaviazat' k splneniu určitých záväzkov s cieľom eliminovať reguláciu zo strany Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (ďalej len „úrad“), povinností, ktoré súvisia s prechodom na vysokorýchlostné siete a regulácie podnikov poskytujúcich výlučne veľkoobchodné služby,
- rozsahu definície univerzálnej služby a
- posilnenia ochrany spotrebiteľov v súvislosti s využívaním elektronických komunikačných služieb.

Návrh zákona upravuje, v súlade so smernicou (EÚ) 2018/1972, práva a povinnosti spotrebiteľov, práva a povinnosti podnikateľských subjektov pôsobiacich v sektore elektronických komunikácií a kompetencie orgánov štátnej správy v oblasti elektronických komunikácií, ktorými sú úrad a Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

Návrhom zákona sa ruší zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“).

Súčasťou návrhu zákona sú aj ustanovenia, obsiahnuté v zákone o elektronických komunikáciách, ktorými

1. bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 29) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca

2006 (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, 18. 12. 2009),

2. bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ z 15. mája 2014 o opatreniach na zníženie nákladov na zavedenie vysokorýchlostných elektronických komunikačných sietí (Ú. v. EÚ L 155, 23. 5. 2014) (ďalej len „smernica o znižovaní nákladov“)

a

3. boli vytvorené podmienky pre zriadenie a zabezpečenie činnosti príslušného orgánu pre verejnú regulovanú službu podľa Rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1104/2011/EÚ (Ú. v. EÚ L 287, 4. 11. 2011).

Predpokladaný vplyv návrhu zákona na rozpočet verejnej správy, podnikateľské prostredie, hospodárenie obyvateľstva, sociálnu exklúziu, rovnosť príležitostí a rodovú rovnosť, zamestnanosť, životné prostredie, informatizáciu spoločnosti, služby verejnej správy pre občana a vplyv na manželstvo, rodičovstvo a rodinu je uvedený v doložke vybraných vplyvov. Pozitívne vplyvy zákona sa predpokladajú v nasledujúcich oblastiach: podnikateľské prostredie, sociálne vplyvy a životné prostredie. Predpokladá sa negatívny vplyv návrhu zákona na rozpočet verejnej správy, ktorý je podrobne identifikovaný v doložke vplyvov na rozpočet verejnej správy. Návrh zákona by nemal mať žiaden vplyv na služby verejnej správy pre občana.

Predkladaný návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Súlad návrhu zákona s právom Európskej únie je uvedený v doložke zlučiteľnosti.

Osobitná časť

K § 1

Ustanovenie sumarizuje predmet úpravy návrhu zákona.

Je potrebné oddeliť reguláciu elektronických komunikačných sietí a služieb od regulácie obsahu. Zákon sa nevzťahuje na obsah služieb poskytovaných prostredníctvom elektronických komunikačných sietí využívajúcich elektronické komunikačné služby, ako napríklad vysielanie obsahu, finančné služby a niektoré služby informačnej spoločnosti.

Zároveň sa definujú základné ciele, ktoré sa majú dosiahnuť transpozíciou smernice do zákona, a tým aj do slovenského právneho poriadku.

K § 2 a 3

Elektronická komunikačná sieť je definovaná tak, aby zahŕňala aj formy riadenia siete napríklad prostredníctvom softvérovej emulácie alebo softvérovo definovaných sietí. Predmetom zákona sú všetky siete bez ohľadu na použité prenosové médium, ako aj bez ohľadu na umiestnenie koncových bodov (pevné, mobilné). Elektronickou komunikačnou sieťou sú aj siete zložené výlučne z autonómnych systémov mobilných rádiových zariadení, ktoré sú spojené bezdrôtovo bez centrálného riadenia alebo centralizovaného prevádzkovateľa siete bez toho, aby boli tieto siete nevyhnutne spojené s vykonávaním ekonomickej aktivity. Poskytovanie elektronických komunikačných sietí podlieha tomuto zákonu bez ohľadu na obsah informácií, ktoré sú prenášané prostredníctvom sietí.

Z hľadiska rýchlosti prenosu dát zákon rozlišuje a definuje dva typy sietí: vysokorýchlostnú sieť a vysokokapacitnú sieť. *Vysokorýchlostná* sieť je zákonom definovaná ako sieť, ktorá je schopná zabezpečiť pripojenie všetkých užívateľov používajúcich služby poskytované prostredníctvom tejto siete s rýchlosťou najmenej 30 Mbit/s v jednom smere. Táto definícia vychádza z článku 2 odsek 3 smernice o znižovaní nákladov. Základnou charakteristikou vysokorýchlostnej siete je teda rýchlosť prenosu dát. *Vysokokapacitná* sieť je definovaná z hľadiska použitého prenosového média, ktorým sú primárne optické vedenia a rozsahu jeho inštalácie, pričom optické vedenie by malo byť inštalované minimálne po distribučný bod siete. Distribučným bodom siete sa chápe bod, z ktorého sa pripájajú koncové body siete k sieti. Vysokokapacitnou sieťou môže byť aj sieť využívajúca iné prenosové médium, prenosovú technológiu alebo sieť, kde optické vedenie nie je inštalované až po distribučný bod, pokiaľ takáto sieť, z hľadiska zákonom definovaných vlastností, spĺňa parametre, ktoré sú porovnateľné s parametrami optických vedení inštalovaných po distribučný bod. V prípade bezdrôtových sietí to zodpovedá situácii, kedy je oblasť pokrytá konkrétnou základňovou stanicou, ktorá je pripojená k sieti prostredníctvom optického vedenia. Definovanie siete ako vysokokapacitnej nie je ovplyvnené zmenou vlastností pripojenia, ktoré vyplývajú z vlastností pripojenia vyplývajúcich zo spôsobu, akým je koncový bod siete pripojený k sieti. Vysokokapacitná sieť je podskupinou vysokorýchlostnej siete.

Koncový bod siete predstavuje hranicu medzi regulačným rámcom pre elektronické komunikačné siete a služby a reguláciou koncového telekomunikačného zariadenia. Za určenie miesta koncového bodu siete je zodpovedný úrad. Vzhľadom na prax národných regulačných orgánov a rôznorodosť pevných a bezdrôtových topológií by mal orgán európskych regulátorov v úzkej spolupráci s Európskou komisiou prijať usmernenia o jednotnom prístupe k identifikácii koncového bodu siete v konkrétnych podmienkach.

Pokiaľ ide o prístup, tak je potrebné zabezpečiť prístup k celej pasívnej infraštruktúre, vrátane nenasvietených optických vlákien, budov, káblovodov a stožiarov.

S cieľom zabezpečiť, aby boli koncoví užívatelia a ich práva pri používaní funkčne rovnocenných služieb účinne a rovnocenne chránení, vymedzenie *elektronických komunikačných služieb* pre budúcnosť by nemalo byť založené výlučne na technických parametroch, ale malo by vychádzať skôr z funkčného prístupu. Zatiaľ čo „prenos signálov“ zostáva dôležitým parametrom pre určovanie služieb patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto zákona, definícia elektronickej komunikačnej služby sa vzťahuje aj na ďalšie služby, ktoré umožňujú komunikáciu. Z pohľadu koncového užívateľa nie je podstatné, či poskytovateľ služby prenáša signály sám alebo sa komunikácia realizuje cez službu prístupu k internetu. Vymedzenie pojmu elektronická komunikačná služba preto zahŕňa tri typy služieb, ktoré sa môžu čiastočne prekrývať: službu prístupu k internetu, interpersonálnu komunikačnú službu alebo službu, ktorá spočíva čiastočne alebo úplne v prenose signálov.

Vymedzenie pojmu elektronickej komunikačnej služby by malo odstrániť nejasnosti zistené pri vykonávaní vymedzenia pojmu, ktoré existovalo pred prijatím tohto zákona a umožniť primerané uplatňovanie všetkých ustanovení špecifických práv a povinností obsiahnutých v aktuálnom regulačnom rámci na rôzne typy služieb.

Aby služba patrila do rozsahu vymedzenia pojmu elektronických komunikačných služieb, musí byť poskytovaná obvykle za odplatu. V digitálnej ekonomike účastníci trhu čoraz viac považujú informácie o užívateľoch za informácie, ktoré majú peňažnú hodnotu. Elektronické komunikačné služby sa koncovým užívateľom často poskytujú nielen za peniaze, ale čoraz viac najmä za poskytnutie osobných alebo iných údajov. Pojem odplaty by preto mal zahŕňať situácie, v ktorých poskytovateľ služby vyžaduje a koncový užívateľ poskytovateľovi vedome priamo alebo nepriamo poskytuje osobné údaje alebo iné údaje. Tiež by mal zahŕňať situácie, v ktorých koncový užívateľ povolí prístup k informáciám bez toho, aby ich aktívne poskytoval, a to k informáciám ako sú osobné údaje vrátane IP adresy, alebo ďalšie automaticky generované informácie, ako sú informácie zhromaždené a prenášané prostredníctvom cookie. Za odplatu je možné považovať aj situáciu, kedy poskytovateľovi služby platí tretia strana a nie prijímateľ služby. Pojem odplaty by preto mal zahŕňať aj situácie, kde je koncový užívateľ vystavený reklamám, ktoré sú podmienkou získania prístupu k službe, alebo situáciám, v ktorých poskytovateľ služieb speňažuje osobné údaje, ktoré zhromaždil.

Podľa článku 2 odsek 3 vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/687 z 28. apríla 2016 o harmonizácii frekvenčného pásma 694 – 790 MHz pre pozemské systémy schopné poskytovať bezdrôtové širokopásmové elektronické komunikačné služby a pre pružné vnútroštátne používanie v Únii, je rádiová komunikácia stroj-stroj (M2M) rádiové spojenie na účely odovzdávania informácií medzi fyzickými alebo virtuálnymi subjektmi, ktoré tvoria zložitý ekosystém vrátane internetu vecí; takéto rádiové spojenie možno dosiahnuť prostredníctvom elektronických komunikačných služieb (napr. na základe bunkových technológií) alebo iných služieb založených na licencovanom (používanie frekvencií na základe individuálneho povolenia na používanie frekvencií) alebo nelicencovanom (používanie frekvencií na základe všeobecného povolenia na používanie frekvencií) využívaní spektra.

Interpersonálna komunikačná služba je služba, ktorá umožňuje interpersonálnu a interaktívnu výmenu informácií. Patria sem služby ako tradičné volania medzi dvomi jednotlivcami, ako aj všetky typy emailov, služieb odosielania a prijímania správ alebo skupinových chatov. Interpersonálna komunikačná služba sa týka len komunikácie medzi určitým, teda nie potenciálne neobmedzeným, počtom fyzických osôb, ktorý je vymedzený odosielateľom komunikácie. Na komunikáciu zahŕňajúcu právnické osoby by sa malo vzťahovať vymedzenie pojmu v prípade, keď fyzické osoby konajú v mene právnických osôb, alebo sú zapojené aspoň na jednej strane komunikácie. Interaktívna komunikácia znamená, že daná služba umožňuje prijímateľovi informácie odpovedať.

Služby, ktoré tieto podmienky nespĺňajú, ako napríklad lineárne vysielanie, video na požiadanie, webové sídla, sociálne siete, blogy alebo M2M, by nemali byť považované za interpersonálne komunikačné služby. Služba by sa nemala považovať za interpersonálnu komunikačnú službu, ak je interpersonálny a interaktívny komunikačný prostriedok vedľajšou a čisto doplnkovou zložkou inej služby a z objektívnych technických dôvodov nemôže byť použitá bez danej hlavnej služby, pričom jej začlenenie do tejto služby nie je prostriedkom na obídenie uplatňovania pravidiel, ktoré sa vzťahujú na elektronické komunikačné služby. Ako výnimky z vymedzenia pojmu by sa termíny „vedľajšia“ a „čisto doplnková“ mali vykladať reštriktívne a z objektívnej perspektívy koncového užívateľa. Funkciu interpersonálnej komunikácie by bolo možné považovať za vedľajšiu, ak je jej objektívna užitočnosť pre koncového užívateľa veľmi obmedzená a ak ju koncoví užívatelia v skutočnosti zriedkavo používajú. Príkladom funkcie, ktorá by sa mohla považovať za takú, na ktorú sa nevzťahuje vymedzenie pojmu interpersonálnych komunikačných služieb, môže byť komunikačný kanál v rámci online hier, ktorý závisí od vlastností komunikačného zariadenia služby.

Interpersonálna komunikačná služba *založená na číslach* je služba využívajúca čísla z národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu a je spojená s verejne pridelenými zdrojmi číslovania. Ide o službu, pri ktorej sú čísla koncovým užívateľom pridelené s cieľom zabezpečiť spojenie medzi koncovými bodmi, a službu umožňujúcu koncovým užívateľom kontaktovať osoby, ktorým boli takéto čísla pridelené. Samotné použitie čísla ako identifikátora by nemalo byť považované za rovnocenné s použitím čísla na účely spojenia s verejne pridelenými číslami, a preto by sa samo osebe nemalo považovať za dostatočné na to, aby sa služba kvalifikovala ako interpersonálna komunikačná služba založená na číslach.

Interpersonálna komunikačná služba *nezávislá od čísel* by mala podliehať povinnostiam len v prípade, keď si verejný záujem vyžaduje, aby sa osobitné regulačné povinnosti uplatňovali na všetky typy interpersonálnych komunikačných služieb bez ohľadu na to, či sa na ich poskytovanie využívajú čísla. Je odôvodnené, aby sa zaobchádzalo s interpersonálnymi komunikačnými službami založenými na číslach odlišne, keďže využívajú a teda aj benefitujú z verejne zabezpečeného interoperabilného ekosystému.

Definícia predplatennej služby je potrebná na jej odlišenie od fakturovaných služieb platených vopred. Napríklad podnik môže mať nastavený fakturačný systém tak, aby koncovému užívateľovi boli zasielané faktúry mesačne vopred. Niektoré podniky mali v tomto prípade za to, že ide o predplatené služby. Predplatené služby však treba chápať ako služby, kde sa z vopred zaplatenej finančnej čiastky (kreditu) odrátava suma za služby, ktoré koncový užívateľ využije. Predplatená služba je definovaná ako služba poskytovaná na základe vopred uhradenej finančnej čiastky, z ktorej sa poplatok za skutočne spotrebovaný objem poskytnutej služby priebežne odpočítava. Za predplatenú službu sa nepovažuje služba, pri ktorej sa podnik zaviazal poskytovať účastníkovi službu počas predplateného obdobia a účastník sa zaviazal zaplatiť za takéto služby vopred určenú sumu za príslušné časové obdobie.

Vlastným poskytovaním služieb alebo automatizovaným poskytovaním služieb sa v rámci definície pridruženej služby rozumie poskytovanie takých služieb, ktoré si môže spustiť alebo zmeniť sám koncový užívateľ, napríklad prostredníctvom webového rozhrania.

Vstupnou šachtou sa pre účely definície pridružených prostriedkov rozumie podzemný priestor, bez ohľadu na jeho veľkosť, ktorý sa využíva, alebo ktorý je možné využiť pri budovaní alebo údržbe podzemných vedení, alebo telekomunikačných zariadení, ktoré sú k týmto vedeniam pripojené.

S rastúcim dopytom po frekvenčnom spektre a v súvislosti s novými aplikáciami a technológiami, ktoré si vyžadujú pružnejší prístup a využívanie frekvenčného spektra, je potrebné vytvoriť podmienky pre podporu zdieľaného využívania frekvenčného spektra tak, že sa určia najvhodnejšie režimy udeľovania povolení pre každý scenár a stanovia sa pre tieto

režimy vhodné a transparentné pravidlá a podmienky. Zdieľané využívanie frekvenčného spektra čoraz viac prispieva k jeho účinnému a efektívnemu využívaniu tak, že umožňuje niekoľkým nezávislým používateľom alebo zariadeniam prístup k rovnakému pásmu frekvenčného spektra v rámci rôznych povolovacích režimov, s cieľom sprístupniť dodatočné zdroje frekvenčného spektra, zvýšiť efektívnosť využívania a uľahčiť novým používateľom prístup k frekvenčnému spektru.

Zdieľané využívanie frekvenčného spektra môže byť založené na všeobecných povoleniach, čím sa za špecifických podmienok zdieľaného využívania umožňuje niekoľkým používateľom prístup a využívanie rovnakého frekvenčného spektra v rôznych geografických oblastiach alebo v rôznych časových úsekoch. Môže byť tiež založené na individuálnych povoleniach v súlade s dohodami, ako sú spoločný prístup na základe individuálneho povolenia, kde všetci používatelia (existujúci používateľ a noví používatelia) súhlasia s podmienkami spoločného prístupu pod dohľadom úradu takým spôsobom, aby sa zabezpečila minimálna zaručená kvalita prenosu signálu.

Správu frekvenčného spektra je potrebné vykonávať spôsobom, ktorý zaručí, aby sa predišlo škodlivému rušeniu. Preto je potrebné vymedziť základnú koncepciu pojmu škodlivé rušenie, aby sa zabezpečilo obmedzenie regulačných zásahov na rozsah nevyhnutný na predchádzanie takémuto rušeniu, a to aj so zreteľom na potrebu zohľadniť pokročilé technológie a metódy ochrany pred škodlivým rušením, s cieľom využívať tieto technológie a metódy, aby sa v čo najväčšej miere zabránilo uplatňovaniu zásady „žiadne rušenie a žiadna ochrana“.

V súvislosti s definíciou škodlivého rušenia je bezpečnostnou službou, v súlade s jej definíciou podľa Rádiokomunikačného poriadku, akákoľvek rádiokomunikačná služba používaná trvale alebo dočasne na ochranu ľudského života a majetku. Pre účely zákona je potrebné rozlišovať medzi bezpečnostnou službou a záchrannými službami poskytovanými prostredníctvom tiesňovej komunikácie.

Pokiaľ ide o definíciu podniku úrad považuje za podnik aj osobu, ktorá si nesplnila oznamovaciu povinnosť, ale poskytuje siete alebo služby na základe vyššie uvedených povolení. V prípade, ak si podnik splní oznamovaciu povinnosť, úrad ho na základe fikcie považuje za podnik dňom, ktorý je uvedený v oznámení ako predpokladaný termín začatia poskytovania sietí alebo služieb, ak sa nepreukáže inak. Poskytovanie siete alebo služby v odvetví elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.

K § 4

Upravuje pôsobnosť, kompetencie a vzájomné vzťahy orgánov štátnej správy v oblasti elektronických komunikácií, ktorými sú úrad ako národný regulačný orgán pre oblasť elektronických komunikácií a ministerstvo.

Úrad pre verejnú regulovanú službu zriadený v rámci organizačnej štruktúry ministerstva vykonáva funkciu príslušného orgánu pre verejnú regulovanú službu podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1104/2011/EÚ zo dňa 25. októbra 2011 o pravidlách prístupu k verejnej regulovanej službe, ktorú poskytuje globálny satelitný navigačný systém zriadený v rámci programu Galileo (Ú. v. EÚ L 287, 4. 11. 2011). Verejná regulovaná služba (ďalej len „VRS“) je podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 696/2021 zo dňa 28. apríla 2021 ktorým sa zriaďuje Vesmírny program Únie a Agentúra Európskej únie pre vesmírny program a ktorým sa zrušujú nariadenia (EÚ) č. 912/2010, (EÚ) č. 1285/2013 a (EÚ) č. 377/2014 a rozhodnutie č. 541/2014/EÚ (Ú. v. EÚ L 170, 12. 5. 2021) definovaná ako služba určená len pre používateľov schválených vládou na účely citlivých aplikácií, ktoré si vyžadujú vysokú mieru nepretržitosti poskytovania služby. VRS využíva odolné a šifrované signály.

Podľa článku 2 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1104/2011/EÚ zo dňa 25. októbra 2011 o pravidlách prístupu k verejnej regulovanej službe, ktorú poskytuje globálny satelitný navigačný systém zriadený v rámci programu Galileo sú účastníkmi VRS členské štáty, Rada, Komisia a Európska služba pre vonkajšiu činnosť, ako aj agentúry Únie, tretie krajiny a medzinárodné organizácie, pokiaľ sú tieto agentúry, tretie krajiny a organizácie na to riadne oprávnené. Užívatelia VRS sú fyzické alebo právnické osoby riadne oprávnené účastníkom VRS na to, aby vlastnili alebo používali prijímač VRS.

Úrad pre VRS je miestom, kde užívatelia využívajúci verejnú regulovanú službu na území Slovenskej republiky nahlasujú prípady škodlivého rušenia frekvencií (zámerného alebo náhodného), ktoré využíva verejná regulovaná služba. Úradu pre VRS sa nahlasujú aj prípady, kedy použitie verejnej regulovanej služby v susedných štátoch bude ovplyvnené škodlivým rušením, ktorého zdroj sa nachádza na území Slovenskej republiky. Úrad pre VRS v spolupráci s úradom je zodpovedný za identifikáciu a odstránenie zdroja škodlivého rušenia, ktoré ovplyvňuje VRS.

Úrad pre VRS rozhoduje o udelení, zmene alebo odňatí práv prístupu užívateľov verejnej regulovanej služby so sídlom na území Slovenskej republiky alebo zriadených na území Slovenskej republiky k verejnej regulovanej službe. Na rozhodovanie sa vzťahuje všeobecný právny predpis o správnom konaní. Konaniu o udelení, zmene alebo odňatí prístupu musí predchádzať žiadosť konkrétneho užívateľa o udelenie, zmenu alebo odňatie prístupu. Konanie o odňatí môže úrad pre VRS začať aj z vlastného podnetu a to v prípadoch, kedy zo strany užívateľa dôjde k závažnému porušeniu pravidiel používania verejnej regulovanej služby alebo zaobchádzania so zariadeniami pre verejnú regulovanú službu. Detaily, na ktoré sa viaže udelenie, zmena alebo odňatie práv vyplývajú z vykonávacích aktov prijatých Komisiou.

Úrad pre VRS rozhoduje o udelení, zmene alebo odňatí práv prístupu k verejnej regulovanej službe subjektom so sídlom na území Slovenskej republiky alebo založených na území Slovenskej republiky, ktoré sa zaoberajú výskumom, vývojom, výrobou zariadení a programového vybavenia pre verejnú regulovanú službu a vývozom týchto zariadení a programového vybavenia mimo územia Európskej únie.

Úrad pre VRS je oprávnený združovať užívateľov a ostatné subjekty s právom prístupu k VRS do skupín a spoločenstiev za účelom riadenia bezpečnosti služby.

Úrad pre VRS v spolupráci s NBÚ zabezpečuje, adresne a výhradne podľa potrieb, distribúciu technických a procesných informácií podliehajúcich režimu utajenia. Tieto informácie bude pre užívateľov VRS a subjekty, ktoré sa zaoberajú výskumom, vývojom, výrobou zariadení a programového vybavenia získavať z európskych agentúr zabezpečujúcich činnosť systému Galileo, resp. poskytovanie VRS.

Úrad pre VRS je oprávnený a povinný kontrolovať dodržiavanie národných aj európskych pravidiel, ktoré sa týkajú prístupu k VRS, jej prevádzky a najmä riadenia rizík. Za týmto účelom úrad pre VRS spolupracuje s NBÚ, ktorý koná na základe svojich kompetencií.

Ministerstvo vydáva formou vyhlášky všetky potrebné pravidlá a predpisy týkajúce sa vnútroštátneho režimu prístupu k VRS, prevádzky VRS a riadenia rizík. Tieto predpisy musia byť v súlade s rozhodnutím a príslušnými delegovanými aktmi vydanými na základe rozhodnutia.

Ustanovenie zároveň rámcovo vymenováva činnosti úradu.

K § 5

Pokiaľ ide o spoluprácu úradu s inými orgánmi verejnej správy, zákon osobitne zmieňuje hlavných partnerov úradu pri výkone jeho regulačných právomocí.

Pokiaľ ide napríklad o spoluprácu so spotrebiteľskými združeniami, výsledkom spolupráce môže byť najmä vypracovanie kódexu správania sa podnikov, alebo záväzkov používania

technických noriem zvyšujúcich kvalitu poskytovaných služieb nad rámec ustanovený týmto zákonom

Úrad ako aj ministerstvo spolupracujú, okrem subjektov na území Slovenskej republiky, so svojimi partnerskými organizáciami aj na medzinárodnej úrovni.

K § 6

Ustanovenie upravuje povinnosť mlčanlivosti zamestnancov úradu, ako aj pravidlá týkajúce sa poskytovania informácií podnikmi (úradu), resp. poskytovania informácií zo strany úradu iným orgánom.

K § 7

Ustanovenie definuje základné princípy, ktorými sa má úrad riadiť pri svojej činnosti.

Pri výkone svojich právomocí a povinností vymedzených týmto zákonom by mal úrad okrem dosiahnutia troch hlavných cieľov, ktorými sú podpora hospodárskej súťaže, vnútorného trhu a záujmov koncových užívateľov, presadzovať ciele týkajúce sa rozšírenia prístupu a využívania vysokokapacitných sietí pre všetkých občanov a podniky na základe primeranej ceny a výberu, účinnej a spravodlivej hospodárskej súťaže, inovácie, efektívneho využívania frekvenčného spektra, predvídateľných regulačných prístupov. Úrad by, s výnimkou odôvodnených prípadov, nemal ukladať ani zvýhodňovať používanie konkrétneho typu technológie. Táto zásada nevylučuje zohľadnenie skutočnosti, že niektoré prenosové médiá majú fyzické charakteristiky a architektonické prvky, ktoré môžu byť nadradené z hľadiska kvality služby, kapacity, nákladov na údržbu, energetickej účinnosti, flexibility riadenia, spoľahlivosti, odolnosti a rozširiteľnosti, a najmä z hľadiska výkonu, čo sa môže odraziť v opatreniach prijatých s cieľom presadzovať rôzne regulačné ciele.

Efektívne investície a hospodársku súťaž je potrebné podporovať spoločne, aby sa zvýšil hospodársky rast, zlepšili inovácie a možnosti výberu pre spotrebiteľov. Hospodársku súťaž možno najlepšie rozvíjať prostredníctvom hospodársky efektívnej miery investovania do novej a existujúcej infraštruktúry doplneného reguláciou, ak je to potrebné na dosiahnutie účinnej hospodárskej súťaže v maloobchodných službách. Efektívna úroveň hospodárskej súťaže založenej na infraštruktúre je rozsah rozšírenia infraštruktúry, pri ktorej môžu investori očakávať primeranú návratnosť, ktorá vychádza z primeraných očakávaní vývoja trhového podielu. Je preto veľmi dôležité podporovať reguláciou trvalo udržateľné investície do rozvoja nových sietí a súčasne chrániť hospodársku súťaž.

K § 8 až 11

Prínos vnútorného trhu pre poskytovateľov služieb a koncových užívateľov možno najlepšie dosiahnuť všeobecným povolením elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb s výnimkou interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od čísel. Od úradu sa nevyžaduje žiadne výslovné rozhodnutie alebo správne opatrenie a procedurálne požiadavky sa obmedzujú len na deklaratórne oznámenie. V záujme podpory účinnej cezhraničnej koordinácie, najmä v prípade celoeurópskych prevádzkovateľov, orgán európskych regulátorov zriadi a bude viesť databázu takýchto oznámení. Úrad bude orgánu európskych regulátorov zasielať len úplné oznámenia. Oznámenie by malo zahŕňať len vyhlásenie úmyslu poskytovateľa začať s poskytovaním elektronických komunikačných sietí alebo služieb. Úrad by mal od poskytovateľa vyžadovať, aby svoje oznámenie doplnil len o informácie požadované týmto zákonom.

Na rozdiel od ostatných kategórií elektronických komunikačných sietí a služieb, interpersonálne komunikačné služby nezávislé od čísel nevyužívajú verejné zdroje číslovania ani nie sú súčasťou verejne zabezpečeného interoperabilného ekosystému. Preto nie je vhodné, aby tieto druhy služieb podliehali postupu podliehajúceho všeobecnému povoleniu.

Všeobecné povolenie by malo obsahovať len podmienky, ktoré sú charakteristické pre odvetvie elektronických komunikácií a nemali by obsahovať podmienky, ktoré vyplývajú z iných právnych predpisov, najmä pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľa, ktoré nie sú charakteristické pre odvetvie elektronických komunikácií.

Podmienky, uvedené vo všeobecnom povolení, by mali zahŕňať osobitné podmienky upravujúce dostupnosť pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím a potrebu orgánov verejnej správy a záchranných služieb komunikovať medzi sebou navzájom a so širokou verejnosťou počas krízových situácií a po nich. Práva a povinnosti, ktoré podnikom vyplývajú zo všeobecného povolenia je potrebné vo všeobecnom povolení výslovne uviesť s cieľom zaistiť rovnaké podmienky v celej Únii a uľahčiť cezhraničné rokovania o prepojení medzi verejnými sieťami. Všeobecné povolenie oprávňuje podniky poskytujúce siete a služby pre verejnosť dohodnúť prepojenie podľa podmienok tohto zákona. Podniky poskytujúce siete a služby, ktoré nie sú určené pre verejnosť môžu dohodnúť prepojenie na komerčnom základe.

V prípade ak podnik poskytujúci siete alebo služby potrebuje potvrdenie svojich práv podľa všeobecného povolenia, v súvislosti s prepojením alebo právom vstupu na cudziu nehnuteľnosť, najmä na účely uľahčenia rokovania s orgánmi štátnej alebo verejnej správy alebo s poskytovateľmi služieb v iných členských štátoch, môže požiadať úrad o potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti.

Ak je potrebné v objektívne odôvodnených prípadoch zmeniť práva, podmienky, postupy, sadzby a poplatky súvisiace so všeobecným povolením, úrad navrhované zmeny včas riadne oznámi všetkým zainteresovaným stranám, aby mali primeranú možnosť vyjadriť sa k daným zmenám.

K § 12

Ustanovenie upravuje špecifiká týkajúce sa zriaďovania a prevádzky osobitných sietí zriadených a prevádzkovaných vybranými orgánmi štátu. Subjektom, ktoré sú zriaďovateľmi a prevádzkovateľmi osobitnej siete, vrátane Národného bezpečnostného úradu, budú k dispozícii frekvencie vymedzené pre vojenské účely. Táto úprava sa nevzťahuje na civilné frekvencie.

K § 13

Ustanovenie definuje pravidlá týkajúce sa stanovenia administratívnych úhrad.

K § 14

Cieľom tohto paragrafu je vytvoriť podmienky pre včasnú identifikáciu a predchádzanie potenciálnym protisúťažným praktikám subjektov, ktoré okrem elektronických komunikačných sietí alebo elektronických komunikačných služieb poskytujú aj služby v iných sektoroch, pričom na poskytovanie týchto služieb majú výhradné práva, vďaka ktorým sú v silnej ekonomickej pozícii, prípadne v pozícii monopolu, pričom táto pozícia vytvára potenciál pre využitie ziskov generovaných pri poskytovaní týchto služieb na financovanie aktivít v sektore elektronických komunikácií. S cieľom predchádzať prenášaniam silnej ekonomickej pozície v sektore mimo elektronických komunikácií do sektora elektronických komunikácií s možným protisúťažným účinkom, resp. účinkom majúcim za následok narušenie súťažného prostredia v sektore elektronických komunikácií, vyžaduje sa od takýchto subjektov, aby viedli oddelene náklady, výnosy a hmotný majetok, ktoré súvisia, resp. ktoré využívajú pri poskytovaní elektronických komunikačných sietí alebo služieb alebo aby zabezpečili štrukturálne oddelenie činností súvisiacich s poskytovaním elektronických komunikačných sietí alebo služieb tak, akoby tieto činnosti poskytoval ekonomicky nezávislý subjekt. V prípade, ak sa takýto subjekt rozhodne pre oddelené vedenie nákladov, výnosov a hmotného majetku, je povinný spracovať aj podrobnú metodiku pre členenie nákladov, výnosov a dlhodobého majetku a ich

priradovanie k aktivitám, ktoré súvisia poskytovaním elektronických komunikačných sietí alebo služieb.

Povinnosť podľa tohto paragrafu sa nevzťahuje na tie subjekty, ktoré dosiahli v príslušnom účtovnom období výnosy z poskytovania sietí alebo služieb na území celej Európskej únie nižšie ako 50 miliónov EUR.

K § 15 a 16

Ustanovenia obsahujú všeobecné práva a povinnosti viažuce sa na subjekt, ktorý sa stal podnikom.

Povinnosť poskytnúť úradu informácie sa týka nielen podnikov, ale všetkých osôb, ktoré majú práva a povinnosti podľa zákona. Aby mohol úrad vykonávať svoje úlohy účinne, musí mať k dispozícii správne, presné a aktuálne informácie pričom je oprávnený definovať obsah, rozsah a formu poskytnutých informácií, ako aj lehotu na ich predloženie. Lehota, ktorú úrad stanoví na predloženie informácií musí byť primeraná a teda zodpovedať rozsahu i obsahu požadovaných informácií. Svoje požiadavky musí úrad vždy zdôvodniť a uviesť, na aký účel informácie požaduje.

Vzhľadom na to, že informácie požadované úradom predstavujú nevyhnutný vstup potrebný pre činnosť úradu (napríklad na účely posúdenia stavu hospodárskej súťaže na relevantnom trhu, na výkon dohľadu, alebo na overenie dodržiavania povinností vyplývajúcich zo zákona), je dôležité, aby informácie poskytnuté oslovenými subjektmi boli presné a predložené včas a v súlade so špecifikáciou úradu.

Zároveň sa umožňuje požiadať o informácie aj subjekty, ktoré vykonávajú činnosť v oblastiach, ktoré s elektronickými komunikáciami úzko súvisia. Môžu to byť napríklad poskytovatelia obsahových služieb.

Nad rámec štátneho štatistického zisťovania podľa osobitného predpisu, sú podniky povinné poskytnúť údaje ministerstvu, na zabezpečenie plnenia povinností vyplývajúcich z členstva Slovenskej republiky v príslušných medzinárodných organizáciách.

K § 17 a 18

V záujme transparentnosti ako aj v záujme získania názorov dotknutých subjektov je dôležité, aby úrad pred prijatím konečného rozhodnutia konzultoval navrhované rozhodnutia so všetkými zainteresovaným stranami, poskytol im, vzhľadom na komplexnosť problematiky, dostatočný čas na predloženie pripomienok a prihliadol na predložené pripomienky.

Úrad by mal informovať Európsku komisiu a ostatné národné regulačné orgány o konkrétnych návrhoch rozhodnutí a poskytnúť im tak možnosť predložiť pripomienky, aby sa predišlo nepriaznivému vplyvu rozhodnutí na vnútroštátnej úrovni na fungovanie vnútorného trhu alebo na iné ciele definované Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).

V záujme občanov a zainteresovaných strán, s cieľom umožniť dotknutým stranám, aby vyjadrili svoje stanoviská a s cieľom zvýšiť transparentnosť pri uplatňovaní mechanizmu Únie pre konsolidáciu vnútorného trhu v oblasti elektronických komunikácií, úrad zverejní akýkoľvek návrh svojho opatrenia v rovnakom čase, ako o tomto návrhu informuje Európsku komisiu, orgán európskych regulátorov a národné regulačné orgány v iných členských štátoch. Každý takýto návrh opatrenia by mal byť riadne odôvodnený. Národné konzultácie je potrebné uskutočniť pred konzultáciami na úrovni Únie, aby pri konzultácii na úrovni Únie bolo možné zohľadniť stanoviská zainteresovaných strán.

Komisia má možnosť, po maximálnom zohľadnení stanoviska orgánu európskych regulátorov, vyžadovať od úradu stiahnutie navrhovaného opatrenia, ak ide o vymedzenie relevantného trhu

alebo určenie významného podniku a ak by takéto rozhodnutie vytvorilo prekážky vnútorného trhu alebo by nebolo zlučiteľné s právom Únie a hlavne s cieľmi politiky, za ktorých plnenie je zodpovedný úrad.

Národné konzultácie je potrebné uskutočniť pred konzultáciami na úrovni Únie, aby pri konzultácii na úrovni Únie bolo možné zohľadniť stanoviská zainteresovaných strán. Zároveň sa tým predídze potrebe druhej konzultácie na úrovni Únie v prípade, ak na základe národných konzultácií nastanú zmeny v návrhu opatrenia.

Ak Komisia prijme rozhodnutie, ktorým požaduje od úradu, aby zrušil navrhované opatrenie, úrad by mal stiahnuť svoj návrh opatrenia alebo predložiť Komisii revidované opatrenie. Na oznámenie revidovaného opatrenia Komisii by sa mala stanoviť lehota, aby boli účastníci trhu informovaní, ako dlho trvá preskúmanie trhu, a aby sa zvýšila právna istota.

Komisia a orgán európskych regulátorov sa budú v rámci svojich príslušných povinností podieľať na zabezpečovaní vyššej úrovne jednotnosti pri uplatňovaní nápravných opatrení týkajúcich sa návrhov opatrení predkladaných národnými regulačnými orgánmi.

V prípade návrhov opatrení, ktoré sa týkajú rozšírenia povinností za prvým sústredovacím alebo distribučným bodom, ak je potrebné riešiť významné a dlhodobé prekážky replikácie, uložených podnikom bez ohľadu na to, či majú významný vplyv na trhu, alebo opatrení, ktoré sa týkajú regulačnej úpravy nových prvkov vysokokapacitnej siete, keď orgán európskych regulátorov súhlasí s výhradami Komisie, má Komisia možnosť požiadať úrad, aby návrh opatrenia stiahol. Aby sa využili odborné znalosti národných regulačných orgánov z analýz relevantných trhov, Komisia by sa mala pred prijatím rozhodnutia alebo odporúčania poradiť s orgánom európskych regulátorov.

Opatrenia, ktoré by mohli ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, predstavujú opatrenia, ktoré by mohli mať priamy alebo nepriamy, skutočný alebo potenciálny vplyv na charakter obchodu medzi členskými štátmi spôsobom, ktorý by mohol vytvoriť prekážky vnútornému trhu. Patria medzi ne opatrenia, ktoré majú významný vplyv na podniky alebo užívateľov v iných členských štátoch, napríklad: opatrenia ovplyvňujúce ceny pre užívateľov v iných členských štátoch, opatrenia ovplyvňujúce schopnosť podniku založeného v inom členskom štáte poskytovať elektronickú komunikačnú službu a najmä opatrenia ovplyvňujúce schopnosť ponúkať nadnárodné služby, ako aj opatrenia ovplyvňujúce štruktúru trhu alebo prístup, ktoré majú účinok na podniky v iných členských štátoch.

K § 19 až 20

Ustanovenia obsahujú určité pravidlá konania úradu vo vzťahu k odporúčaniam Európskej komisie a vo vzťahu k technickým normám.

K § 21 až 23

Povolenia vydávané podnikom, ktoré ich oprávňujú vstupovať na verejný alebo súkromný majetok, sú zásadnými predpokladmi budovania sietí alebo nových prvkov siete. Komplikovanosť a zdĺhavosť postupov udeľovania práva vstupu predstavuje významné prekážky pre rozvoj hospodárskej súťaže. Je preto potrebné zjednodušiť nadobúdanie práv vstupu pre podniky. Je potrebné zabezpečiť koordináciu nadobúdania práv vstupu, napríklad zverejnením príslušných informácií na webovom sídle úradu.

Návrh zákona v zásade vychádza z doterajšej právnej úpravy, je doplnený v rozsahu odstránenia interpretačných nezrovnalostí. Po vykonanom teste proporcionality sa navrhuje úprava náhrad za obmedzenie vlastníckeho práva tak, aby bola v súlade s Ústavou a nálezmi Ústavného súdu SR s vypustením výslovného znenia jednorazovej náhrady. Tým sa zvyšuje ochrana vlastníkov nehnuteľností tak, aby v rámci verejného záujmu súvisiaceho

s digitalizáciou celého územia republiky a s ním spojenej potreby výstavby a modernizácie doterajších vedení a ich príslušenstva boli v čo najväčšej miere zachované práva oboch strán. Ustanovenie tak, ako v súčasnom znení zákona vychádza z opatrení, ktoré sú v nevyhnutnej miere potrebné pre zriaďovanie sietí, dochádza pre interpretačné nezrovnalosti k precizovaniu jeho znenia.

Rozsah vecného bremena je minimalizovaný na nevyhnutnú mieru oproti iným zákonom ako je napr. zákon o energetike. Nakoľko ide o vecné bremeno v prospech podniku, je nevyhnutné upraviť aj jeho prevod pri zmene vlastníka siete.

Ustanovenie chráni vlastníkov nehnuteľností aj uložením povinnosti po zásahu dať nehnuteľnosť do pôvodného stavu a v prípade, ak to nie je možné, napr. pri poškodení alebo odstránení porastov, zaväzuje podnik na jednorazovú náhradu, pretože ide o jednorazový zásah. Špecifikácia náhrady vyplýva zo záverov nálezu ÚS SR PL. ÚS 42/2015 z 12.10.2016, podľa ktorého je potrebné vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu zvoliť alebo jednorazovú alebo opakovanú náhradu tak, aby bola zabezpečená podmienka jej primeranosti pre konkrétne obmedzenie vlastníckeho práva. Preto sa upúšťa od výslovného uvedenia „jednorazovej“ náhrady a upravuje na znenie primeranej náhrady (z nálezu „Poskytnutá náhrada za zásah do právneho postavenia vlastníka podľa Ústavy môže byť jednorazová aj opakovaná. Poskytnutá náhrada za zásah do právneho postavenia vlastníka musí byť primeraná. Či je náhrada primeraná, závisí od okolností prípadu. Primeranosť náhrady nezávisí od úvahy vlády spravidla navrhujúcej zákon a ani od rozhodnutia zákonodarcu. Rozhodujúci význam má povaha zásahu do právneho postavenia vlastníka.

Kritériá pre posudzovanie verejného záujmu vyplývajú z dôležitosti konkrétneho záujmu a pre posúdenie verejného záujmu poskytujú verejnej správe, resp. stavebným úradom, ktoré by ho mali v každom jednotlivom prípade posúdiť, dostatočný priestor pre správnu úvahu, čím prispievajú k zrýchleniu konaní.

Doplňa sa možnosť v zákone upravených prípadoch využiť inštitút verejnej vyhlášky vzhľadom na rozdrobenosť pôdy v SR a nie vždy evidované údaje o vlastníkoch.

Pre overenie splnenia podmienok v rámci účelu zákona úrad poskytuje súčinnosť podnikom pre zjednodušenie výstavby nových sietí vydaním potvrdení o splnení podmienok pre posúdenie verejného záujmu.

Právna úprava rieši možnosť konfliktu záujmov v prípade výkonu štátnej správy a vlastníctva dotknutých nehnuteľností.

Okrem oprávnení k nehnuteľnostiam podľa zákona podniky využívajú aj iné právne tituly na užívanie nehnuteľností, napr. rôzne súhlasy a dohody. Navrhuje sa upraviť záväznosť týchto súhlasov a dohôd aj pre právnych nástupcov.

V rôznych konaniach je nevyhnutné pre zistenie skutkového stavu presne zistiť priebeh vedenia existujúcich sietí. Nakoľko sa to nemusí týkať nevyhnutne len územných konaní navrhujeme úpravu názvu ustanovenia. Do projektov je nevyhnutné zakresliť už existujúce siete a vysporiadať sa s ich umiestnením. Podnik je na tento účel povinný poskytnúť informácie primeraného rozsahu. Nakoľko ide službu, ktorú podnik poskytuje, má právo na úhradu. Aby nedochádzalo k interpretačným nezrovnalostiam, lehota na poskytnutie vyjadrení je stanovená v nadväznosti na zaplatenie úhrady. Vyjadrenia podniku ku konaniam v zmysle stavebného zákona nesmú byť v rozpore s priestorovou normou.

Ustanovenie § 23 chráni siete, nakoľko ide o širší pojem, ktorý zahŕňa aj vedenia aj zariadenia. Povinnosť vlastníkov udržiavať porasty na vlastných pozemkoch v stave neohrozujúcim bezpečnosť a spoľahlivosť sietí je upresnenie časti povinností vyplývajúcich z ods. 1 a 2. V prípade nečinnosti vlastníka, je k dosiahnutiu tohto cieľa navrhované oprávniť k výkonu opatrení podnik.

Pokiaľ ide o výkon práv podnikov upravených v ustanoveniach § 21 až 23 osobami, ktoré sám podnik poveril výstavbou siete a pod., tak takýto výkon samozrejme závisí od rozsahu

poverenia, resp. ich vzájomných zmluvných vzťahov. Je bežnou praxou, že podniky majú zazmluvnené externé spoločnosti, ktorých súčasťou je aj poverenie na výstavbu elektronických komunikačných sietí, výkon opráv či nevyhnutných úprav pozemkov .

Doplňa sa možnosť podniku odstrániť akékoľvek vedenia, telekomunikačné zariadenia alebo akékoľvek iné veci, ktoré boli bez súhlasu podniku alebo iného právneho titulu umiestnené na jeho zariadeniach. Zároveň by takéto odstránenie cudzej veci nemalo byť základom pre trestnú zodpovednosť, ak bolo odstránenie uskutočnené v súlade s § 28 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona.

Posudzovanie splnenia podmienok pre vznik zákonného vecného bremena, rozhodovanie o výške a primeranosti náhrad za obmedzenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, alebo za spôsobenie škody nie je v kompetencii úradu.

K § 24 Preložka vedení

Ustanovenie upravuje pravidlá, práva a povinnosti jednotlivých subjektov v súvislosti s preložkou vedení a telekomunikačných zariadení. ustanovenie sa zameriava na pravidlá pri potrebe preloženia už existujúcich sietí. Podstatné zásady zostávajú zachované z predchádzajúcej právnej úpravy, dochádza ku špecifikácii, ktorá vyplýva z potreby jednoznačnejšej právnej úpravy. Zásadou je, aby bol pri preložení siete podnik súčinný tak, aby nemohlo dôjsť k výpadkom alebo obmedzeniam poskytovania služieb poskytujúcich sa cez už funkčné vedenia, ktoré je z rôznych dôvodov potrebné preložiť. Zároveň musí byť zachované aj vlastníctvo novej preloženej siete v prospech podniku, čo toto ustanovenie deklaruje. Doplnenie telekomunikačných zariadení k preložkám vedení odstraňuje legislatívnu nejednoznačnosť existujúcej právnej úpravy, podľa ktorej neboli dostatočne precízne špecifikované vynútené prekládky zariadení vrátane súvisiacej fyzickej infraštruktúry a pridružených prostriedkov.

K § 25 až 30

Pre potreby transpozície smernice o znižovaní nákladov sa zavádza niekoľko definícií potrebných pre túto časť zákona.

Fyzická infraštruktúra je definovaná ako akákoľvek časť siete alebo siete určenej na poskytovanie iných služieb, do ktorej je možné umiestniť vedenie alebo telekomunikačné zariadenie. Za fyzickú infraštruktúru sa nepovažujú verejné vodovody a ich časti, káble, ktoré sú súčasťou elektronických komunikačných sietí ani nenasvietené optické vlákna.

Pojem „vysokorýchlostná sieť“ bol zavedený s cieľom odlíšiť prvky (vedenia a zariadenia) vysokorýchlostnej siete od ostatných typov sietí. Potreba odlíšenia vyplýva zo základného cieľa smernice o znižovaní nákladov, ktorým je podpora rozvoja vysokorýchlostných sietí. Ako rozhodujúce kritérium pre odlíšenie oboch typov sietí bola použitá rýchlosť pripojenia v jednom smere (30 Mbit/s), pričom rýchlosť pripojenia je potrebné chápať ako minimálnu rýchlosť, ktorú je daná sieť schopná zabezpečiť.

Pojem „stavba“ sa definuje s cieľom identifikovať konkrétne typy stavieb, na ktoré sa vťahujú povinnosti vyplývajúce z tohto zákona.

„Fyzická infraštruktúra v budove“ predstavuje takú fyzickú infraštruktúru umiestnenú v budove, ktorú je možné využiť na zriadenie prístupových sietí, ktoré spájajú koncový bod v priestoroch užívateľa s prístupovým bodom. Jedná sa najmä o káblovody a rúry, do ktorých je možné umiestniť vedenie bez toho, aby bolo potrebné zasahovať do konštrukcie budovy. Patrí sem aj fyzická infraštruktúra umiestnená v spoločných zariadeniach budovy (spoločné priestory, chodby, garáže, strechy a pod.).

„Prístupovým bodom“ je bod ktorý je súčasťou elektronickej komunikačnej siete, je umiestnený vo vnútri alebo mimo budovy a ku ktorému je z jednej strany pripojená elektronická komunikačná sieť a z druhej strany sú pripojené účastnícke vedenia, resp. vedenia, ktoré zabezpečujú pripojenie účastníkov k elektronickej komunikačnej sieti. Sprístupnením

koncového bodu sa podnikom umožní pripojiť účastníkov sídliačich v konkrétnej budove k svojej elektronickej komunikačnej sieti, a to buď priamo využitím existujúceho účastníckeho vedenia, alebo prostredníctvom vysokorýchlostnej fyzickej infraštruktúry v budove, do ktorej budú môcť umiestniť vlastné účastnícke vedenie.

Ustanovenie navrhuje zlúčenie žiadosti o prístup so žiadosťami o informácie a žiadosťou o prieskum fyzickej infraštruktúry z dôvodu zjednodušenia celého procesu vedúceho k poskytnutiu prístupu k fyzickej infraštruktúre. Postup by mal byť viac orientovaný na konečný výsledok, ktorým je práve poskytnutie prístupu k infraštruktúre; poskytnutie prístupu k informáciám a prieskumu na mieste je pri takejto úprave druhoradý, t.j. má slúžiť k dosiahnutiu sledovaného cieľa.

Prevádzkovateľom siete sa dáva právo a v prípade žiadosti zo strany podniku, ukladá povinnosť rokovať o poskytnutí prístupu k ním prevádzkovanou fyzickej infraštruktúre. Prevádzkovateľ siete je povinný poskytnúť prístup za účelom umiestnenia vedenia alebo telekomunikačného zariadenia vysokorýchlostnej elektronickej komunikačnej siete na základe zmluvy a za primeraných, nediskriminačných a transparentných podmienok vrátane ceny. Podnik žiadajúci o prístup je povinný poskytnúť okrem kontaktných údajov aj základné informácie o vedeniach a telekomunikačných zariadeniach, pre ktoré chce fyzickú infraštruktúru využiť. Tieto informácie sú nevyhnutné na to, aby prevádzkovateľ siete mohol vyhodnotiť vhodnosť ním prevádzkovanou fyzickej infraštruktúry pre umiestnenie konkrétnych vedení a zariadení.

Zákon obsahuje príklady konkrétnych dôvodov, kedy prevádzkovateľ siete môže odmietnuť poskytnutie prístupu k fyzickej infraštruktúre a stanovuje sa lehota, v rámci ktorej je prevádzkovateľ siete povinný oznámiť žiadajúcemu podniku dôvody pre odmietnutie prístupu k fyzickej infraštruktúre.

Uľahčenie budovania vysokorýchlostných elektronických komunikačných sietí sa má dosiahnuť vďaka rozsiahlym a všadeprítomným fyzickým infraštruktúram, ako sú siete na dodávku elektriny, plynu, a vody, splaškové a kanalizačné systémy či siete vykurovania a dopravných služieb, a to bez toho, aby tým boli dotknuté vlastnícke práva akejkoľvek tretej strany. Povinnosťou sprístupniť fyzickú infraštruktúru by nemali byť dotknuté práva vlastníka pozemku alebo budovy, v rámci ktorých sa infraštruktúra nachádza.

Zákon ukladá orgánom verejnej správy za zákonom stanovených podmienok a prevádzkovateľom sietí, poskytnúť základné informácie o dostupnosti existujúcej fyzickej infraštruktúry a informácie o plánovaných alebo prebiehajúcich stavbách, ktorých súčasťou je fyzická infraštruktúra. Na základe týchto informácií bude podnik schopný rozhodnúť sa o ďalšom postupe a spôsobe výstavby vysokorýchlostnej siete. Na základe informácie o dostupnosti existujúcej fyzickej infraštruktúry môže podnik požiadať o podrobnejšie informácie o charaktere tejto fyzickej infraštruktúry. Informácia o plánovaných, resp. prebiehajúcich stavbách poskytne podniku podklady pre rozhodovanie o prípadnej koordinácii stavebných prác s cieľom využiť prebiehajúcu alebo plánovanú výstavbu na umiestnenie vedení alebo zariadení vysokorýchlostných sietí. Podnik je v žiadosti povinný, okrem kontaktných údajov, jednoznačne identifikovať geografickú oblasť, v ktorej plánuje umiestniť vedenia alebo telekomunikačné zariadenia. Povinnosť poskytnúť informácie sa na povinnú osobu vzťahuje iba v prípade, že takéto informácie má k dispozícii. Prevádzkovateľ siete sprístupní takéto informácie za primeraných, nediskriminačných a transparentných podmienok. Informácie, ktoré podnik takto získa nesmú byť použité na iné účely, ako je budovanie vysokorýchlostnej siete.

Zdieľanie fyzickej infraštruktúry pre umiestnenie sietí a telekomunikačných zariadení nemôže byť však prekážkou riadnej a bezpečnej prevádzky zdieľanej fyzickej infraštruktúry.

Prevádzkovateľ siete je povinný umožniť podniku na jeho žiadosť prieskum tých častí fyzickej infraštruktúry, o ktorých podnik získal informáciu na základe žiadosti.

V záujme dodržania lehôt stanovených pre riešenie sporov je potrebné, aby dotknuté orgány poskytli svoje záväzné stanoviská v čo najkratšom čase. Konanie sa preruší do dňa, kedy dotknutý orgán úradu doručí záväzné stanovisko. Lehota na vyriešenie sporu je dva mesiace odo dňa doručenia návrhu úradu. Lehotu je možné predĺžiť najviac o dva mesiace, a to najmä v prípadoch, ak je pre rozhodnutie sporu potrebné stanovisko dotknutých orgánov.

Zákon vymedzuje dôvody pre zastavenie konania o riešení sporu zo strany úradu.

S cieľom efektívne plánovať zavádzanie sietí a zabezpečiť čo najúčinnéjšie využívanie existujúcej infraštruktúry, majú podniky možnosť prístupu k minimálnym informáciám týkajúcim sa fyzickej infraštruktúry, ktoré sú k dispozícii v elektronickej podobe, prostredníctvom jednotného informačného miesta.

Prevádzkovateľ siete má právo, a v prípade stavebných prác úplne alebo čiastočne financovaných z verejných prostriedkov povinnosť, vyhovieť žiadosti zo strany podniku o koordináciu činností spojených s uskutočnením stavby. Cieľom takejto koordinácie je využiť prebiehajúcu výstavbu, najmä výkopové práce, na umiestnenie vedení alebo telekomunikačných zariadení vysokorychlostnej siete.

Prevádzkovateľ siete nie je povinný vyhovieť žiadosti podniku o koordináciu v prípade, ak by koordinácia vyvolala vznik dodatočných nákladov, prípadne ak by v dôsledku koordinácie došlo k nedodržaniu termínov stanovených na ukončenie činností spojených s uskutočnením stavby, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k čiastočnému alebo úplnému nepreplateniu prác z prostriedkov Európskej únie. Ďalším prípadom, kedy prevádzkovateľ siete nie je povinný vyhovieť žiadosti o koordináciu je prípad, kedy by v dôsledku koordinácie stratil prevádzkovateľ siete kontrolu nad koordináciou stavby. To sa týka najmä prípadov, kedy rozsah prác a objem nákladov vyvolaný umiestnením vedení alebo telekomunikačných zariadení vysokorychlostnej siete prevyšuje rozsah prác a objem nákladov prevádzkovateľa siete. Ďalším prípadom, kedy prevádzkovateľ siete nie je povinný vyhovieť žiadosti podniku, je predloženie žiadosti o koordináciu podnikom v lehote kratšej ako tridsať dní pred predpokladaným termínom predloženia podkladov prevádzkovateľom siete stavebnému úradu. Posledným prípadom sú situácie, kedy je prevádzkovateľ siete, na základe povinností vyplývajúcich z osobitného predpisu, povinný realizovať stavbu v čo najkratšom čase, napríklad z dôvodu minimalizácie dopadov napr. havarijných situácií.

Podmienky koordinácie sa dohodnú v zmluve medzi podnikom a prevádzkovateľom siete, pričom všetky odôvodnené náklady vyvolané koordináciou hradí podnik.

Stanovuje sa rozsah informácií o prebiehajúcich alebo plánovaných stavbách, ktoré sú prevádzkovateľa sietí povinní poskytnúť podniku na základe písomnej žiadosti o koordináciu činností spojených s uskutočňovaním stavby.

Prevádzkovateľom sietí sa ukladá povinnosť poskytnúť informácie pre rôzne štádiá povoľovacieho konania v závislosti od režimu povoľovania stavieb.

Prevádzkovatelia sietí majú dvojtyždňovú lehotu na poskytnutie informácií. Poskytnutie informácií možno odmietnuť len v prípade, ak boli zverejnené elektronicky, prostredníctvom jednotného informačného miesta, alebo ak ich neposkytnutie vyplýva zo zákona.

Všetky novopostavené budovy a budovy, ktoré prechádzajú stavebnými úpravami vnútorných rozvodov, na ktorých uskutočnenie je potrebné stavebné povolenie, musia byť vybavené vysokorychlostnou fyzickou infraštruktúrou v budove a prístupovým bodom. Cieľom je zabezpečiť, aby sa v takýchto budovách zjednodušilo inštalovanie vysokorychlostných sietí.

Zákon vymedzuje výnimky z tejto povinnosti pre určité druhy stavieb, pri ktorých by uvedené nebolo účelné, alebo by viedlo k neúmerným nákladom.

Prevádzkovateľ siete, ktorý prevádzkuje alebo vlastní prístupový bod, je povinný umožniť podniku zriadenie siete až po tento prístupový bod.

Prevádzkovateľ siete prevádzkujúci fyzickú infraštruktúru v budove alebo jej vlastník sú povinní umožniť podniku prístup k tejto infraštruktúre za účelom umiestnenia vedení alebo telekomunikačných zariadení vysokorýchlostnej siete v prípade, kedy by vybudovanie paralelnej fyzickej infraštruktúry nebolo technicky uskutočniteľné alebo ekonomicky efektívne, bolo by uskutočniteľné len s neprimeraným obmedzením využívania cudzích nehnuteľností, alebo na jej vybudovanie správca budovy neudelil súhlas do tridsiatich dní odo dňa predloženia žiadosti podnikom. Cieľom tejto úpravy je predchádzať situáciám, kedy by vlastník fyzickej infraštruktúry v budove odmietal poskytnúť podniku prístup k tejto infraštruktúre aj napriek tomu, že podnik nie je z objektívnych dôvodov schopný vybudovať paralelnú fyzickú infraštruktúru v budove.

Zákon špecifikuje náležitosti žiadosti o sprístupnenie prístupového bodu, resp. fyzickej infraštruktúry v budove.

Vo všetkých prípadoch kedy zákon dáva právo podnikom žiadať či už prístup k fyzickej infraštruktúre, koordináciu stavebných prác alebo sprístupnenie prístupového bodu, resp. fyzickej infraštruktúry v budove a nebude ich žiadosti vyhovieť môže ktorákoľvek zo strán oprávnená predložiť úradu návrh na riešenie sporu, pričom tento návrh musí, okrem náležitostí podľa správneho poriadku, obsahovať aj náležitosti špecifikované v zákone. Dokladom preukazujúcim nedosiahnutie dohody, ktorý musí návrh obsahovať, môže byť napríklad písomné odmietnutie poskytnutia informácií, odmietnutie prieskumu na mieste, alebo márne uplynutie lehoty na vyjadrenie zo strany prevádzkovateľa siete. Úrad pri riešení sporu spolupracuje s dotknutými orgánmi, ktorými sú, podľa charakteru sporu, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Dopravný úrad, stavebné úrady, špeciálne stavebné úrady a okresné úrady v sídle kraja. Dotknuté orgány majú povinnosť poskytnúť úradu súčinnosť a to najmä formou poskytnutia záväzného stanoviska v tej časti sporu, ktorá patrí do kompetencie dotknutého orgánu. Bez toho, aby dotknuté orgány poskytli úradu súčinnosť, tento nebude schopný rozhodnúť spor v časti, ktorá je v kompetencii dotknutého orgánu. V záujme dodržania lehôt stanovených pre riešenie sporov je potrebné, aby dotknuté orgány poskytli svoje záväzné stanoviská v čo najkratšom čase. Lehota na vyriešenie sporu je stanovená na dva mesiace odo dňa doručenia návrhu úradu. Konanie sa preruší do dňa, kedy dotknutý orgán úradu doručí záväzné stanovisko. Lehotu je možné predĺžiť najviac o dva mesiace a to najmä v prípadoch, ak je pre rozhodnutie sporu potrebné stanovisko dotknutých orgánov.

Zákon vymedzuje dôvody pre zastavenie konania o riešení sporu zo strany úradu.

Povinnosťou sprístupniť fyzickú infraštruktúru by nemali byť dotknuté práva vlastníka pozemku alebo budovy, v rámci ktorých sa infraštruktúra nachádza.

K § 31

Cieľom geografického prieskumu je získať čo najpodrobnejšie a najpresnejšie informácie o dostupnosti a parametroch širokopásmových sietí na celom území Slovenskej republiky a ak je to potrebné aj informácie o plánoch jednotlivých subjektov vybudovať v konkrétnych geografických oblastiach nové širokopásmové siete alebo realizovať modernizáciu existujúcich sietí tak, aby boli schopné zabezpečiť pripojenie s rýchlosťou najmenej 100 Mbit/s. Je dôležité zabezpečiť, aby sa geografického prieskumu zúčastnili všetky subjekty, ktoré takéto siete prevádzkujú alebo spĺňajú predpoklady pre ich poskytovanie. Časový horizont plánovanej výstavby, resp. plánovanej modernizácie existujúcich sietí by nemal presiahnuť tri roky, aby subjekty boli schopné výstavbu alebo modernizáciu sietí naplánovať čo najpresnejšie a najmä, aby boli schopné tieto plány skutočne realizovať.

Ak úrad na základe získaných informácií zistí, že existujú geografické oblasti, v ktorých nie je dostupná vysokokapacitná sieť a zároveň žiaden z oslovených subjektov nedeklaroval plán vybudovať, v úradom stanovenom časovom horizonte, takúto sieť alebo zabezpečiť jej

dostupnosť modernizáciou existujúcej siete, úrad tieto geografické oblasti identifikuje a vymedzí ich tak, aby každá oblasť predstavovala kompaktný celok.

Následne úrad zverejní zoznam takto vymedzených geografických oblastí a vyzve subjekty, ktoré majú záujem vybudovať v týchto geografických oblastiach vysokokapacitnú sieť, aby predložili úradu svoje návrhy. Súčasťou každého predloženého návrhu musí byť označenie konkrétnej (minimálne jednej) oblasti, v ktorej subjekt plánuje vybudovať vysokokapacitnú sieť, časový horizont jej vybudovania, ako aj jej technické parametre.

Úrad na základe predložených informácií vytvorí zoznam geografických oblastí, v ktorých subjekty prejavili záujem vybudovať vysokokapacitnú sieť a tento zoznam zverejní. Nie je nevyhnutné, aby úrad vo zverejnenom zozname identifikoval subjekty, ktoré prejavili záujem vybudovať vysokokapacitnú sieť, uvedie však základné informácie týkajúce sa plánovanej siete, najmä časový rámec jej budovania a jej základné technické parametre. Úrad pre každú geografickú oblasť zverejní informáciu o dostupnosti širokopásmovej siete schopnej zabezpečiť pripojenie s rýchlosťou nižšou ako 100 Mbit/s.

Takto spracovaný zoznam úrad zverejní a vyzve ostatné podniky a iné subjekty, ktoré by sa potenciálne mohli podieľať na výstavbe siete (orgány verejnej správy, štátne inštitúcie, obce), aby predložili úradu svoje návrhy, resp. zámery vybudovať v niektorej z geografických oblastí vysokokapacitnú sieť alebo realizovať modernizáciu existujúcich sietí tak, aby prostredníctvom týchto sietí bolo možné zabezpečiť pripojenie s rýchlosťou najmenej 100 Mbit/s. Cieľom takejto výzvy je určiť konečný zoznam oblastí, pri ktorých podniky alebo orgány verejnej správy, štátne inštitúcie alebo obce deklarovali svoj záujem vybudovať vysokokapacitnú sieť alebo realizovať modernizáciu existujúcich sietí a na základe tohto zoznamu určiť tie oblasti, ktoré nie sú predmetom záujmu budovania takýchto sietí.

Je dôležité zabezpečiť, aby všetky subjekty, ktoré predkladajú informácie pre účely geografického prieskumu poskytli tieto informácie v rovnakej štruktúre a v rovnakej úrovni podrobnosti, aby bola zabezpečená porovnateľnosť poskytnutých informácií a ich spracovateľnosť. Z toho dôvodu bude potrebné aby úrad stanovil všetky dôležité charakteristiky a podrobnosť poskytovaných informácií. Lehoty na predkladanie informácií stanovené úradom musia zohľadniť náročnosť získavania takýchto informácií zo strany oslovených subjektov. Na druhej strane, musia subjekty, ktoré budú predkladať požadované informácie, zabezpečiť, aby tieto informácie boli čo najpresnejšie. V prípade informácií o plánovanej výstavbe nových sietí alebo plánovanej modernizácii existujúcich sietí, musia subjekty, ktoré takéto informácie poskytnú dbať na to, aby plán výstavby alebo modernizácie dodržali v deklarovanej kvalite a v deklarovanom časovom horizonte. Uvedené je nevyhnutné v záujme zabezpečenia efektívnosti geografického prieskumu, ako aj v záujme zabezpečenia efektívneho použitia investícií do budovania sietí v oblastiach, kde žiaden zo subjektov nedeclaroval záujem vybudovať novú sieť alebo modernizovať existujúcu sieť a v záujme zabezpečenia použiteľnosti výsledkov geografického prieskumu pre účely závažných strategických rozhodnutí úradu, prípadne iného orgánu štátnej alebo verejnej správy, ktoré sa týkajú ukladania povinností pokrytia spojených s podmienkami používania frekvencií pridelených na základe individuálneho povolenia, overaní dostupnosti služieb, ktoré sú predmetom univerzálnej služby, rozhodovaní o použití verejných finančných prostriedkov určených na budovanie sietí alebo pri návrhu strategických dokumentov týkajúcich sa budovania širokopásmového pripojenia.

Úrad, v záujme zabezpečenia efektívnosti realizácie geografického prieskumu a v záujme zabezpečenia predvídateľnosti, zverejní všeobecne záväzný právny predpis, ktorým stanoví podrobnosti týkajúce sa rozsahu, štruktúry, formy a spôsobu poskytovania informácií na účely geografického prieskumu. Cieľom zverejnenia všeobecne záväzného právneho predpisu, je okrem iného, v predstihu informovať dotknuté subjekty o rozsahu a podmienkach zberu údajov

a vytvoriť tak podmienky, aby tieto subjekty mohli zaviesť potrebné interné opatrenia na zabezpečenie bezproblémového procesu zberu údajov pre účely geografického prieskumu. Následne by informácie mali byť zverejňované prehľadne s možnosťou automatizovaného textového vyhľadávania, zoradeného podľa časových verzií a registrom. Konverziu zabezpečí úrad.

V prípade odôvodnenej žiadosti predloženej orgánom štátnej alebo verejnej správy a za podmienky, že tento orgán sa zaviaže zachovať ochranu informácií označených ako predmet obchodného tajomstva, obsiahnutých v podkladoch predložených podnikmi a inými subjektmi v rámci geografického prieskumu, úrad tieto informácie sprístupní orgánu štátnej alebo verejnej správy. Úrad je v takom prípade povinný informovať všetky podniky a iné subjekty, ktoré predložili informácie v rámci geografického prieskumu o tom, že tieto informácie sprístupnil orgánu štátnej alebo verejnej správy, vrátane informácie o tom, komu tieto informácie sprístupnil. Poskytnutie informácií inému orgánu štátnej alebo verejnej správy nie je podmienené súhlasom podniku alebo iného subjektu, ktorý poskytol informácie do geografického prieskumu.

K § 32 a 33

Frekvenčné spektrum je obmedzeným verejným zdrojom s významnou spoločenskou a trhovou hodnotou. Je jedným zo základných predpokladov pre poskytovanie sietí a služieb založených na rádiovom prenose signálov. Preto je nevyhnutné zabezpečiť jeho efektívne vymedzenie a prideľovanie v súlade s harmonizovanými cieľmi a zásadami, ako aj objektívnymi, transparentnými a nediskriminačnými kritériami, berúc do úvahy demokratické, sociálne, jazykové a kultúrne záujmy vzťahujúce sa na využívanie frekvenčného spektra. Rámec pre harmonizáciu frekvenčného spektra stanovuje rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 676/2002/ES zo 7. marca 2002 o regulačnom rámci pre politiku rádiového frekvenčného spektra v Európskom spoločenstve (rozhodnutie o rádiovom frekvenčnom spektre).

Činnosťami politiky v oblasti rádiového spektra v Únii by nemali byť dotknuté opatrenia prijaté na úrovni Únie alebo na vnútroštátnej úrovni v súlade s právom Únie, týkajúce sa cieľov všeobecného záujmu, najmä pokiaľ ide o siete prevádzkované na účely verejnej správy alebo obrany, reguláciu obsahu a audiovizuálnu a mediálnu politiku, ani právo členských štátov na organizovanie a využívanie ich frekvenčného spektra na účely verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a obrany štátu.

Zákon vytvára podmienky pre pružnú správu frekvenčného spektra a riadenie prístupu k frekvenčnému spektru prostredníctvom princípu neutrality technológií a služieb, aby si používatelia frekvenčného spektra mohli vybrať najvhodnejšie technológie a služby, ktoré sa budú používať vo frekvenčných pásmach dostupných pre elektronické komunikačné služby v súlade s národnou tabuľkou frekvenčného spektra. Administratívne obmedzenia princípu technologickej neutrality v rámci plánu využívania frekvenčného spektra je možné uplatniť v prípade sietí, iba ak je cieľom týchto administratívnych obmedzení zabránenie škodlivému rušeniu, ochrana verejného zdravia pred elektromagnetickým poľom, potreba zabezpečenia technickej kvality služby, vytvorenie podmienok umožňujúcich spoločné používanie frekvencií, garantovanie efektívneho využívania frekvenčného spektra alebo zabezpečenie plnenia cieľa všeobecného záujmu. Nie je nevyhnutné, aby sa vopred vylučovala možnosť využívať v jednom frekvenčnom pásme viac ako jednu službu.

Úrad môže rovnako prijať opatrenia na obmedzenie princípu neutrality služieb a to buď obmedzením rozsahu služieb poskytovaných v príslušnom frekvenčnom pásme (ak je to nevyhnutné na splnenie požiadaviek Rádiokomunikačného poriadku alebo ak je to odôvodnené plnením cieľa všeobecného záujmu, najmä ochranou života, podporou sociálnej, regionálnej alebo územnej súdržnosti, zabránením neefektívnemu využívaniu frekvencií alebo podporou kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, plurality médií prostredníctvom poskytovania služieb

rozhlasového a televízneho vysielania) alebo zákazom poskytovania inej služby v príslušnom frekvenčnom pásme (ak je to potrebné na ochranu služby zabezpečujúcej ochranu života).

S výnimkou prípadov, keď je to nevyhnutné, by výnimky nemali viesť k výlučnému používaniu určitých služieb, ktoré by sa mali uprednostniť iba do tej miery, aby v tom istom pásme, pokiaľ je to možné, mohli koexistovať i ďalšie služby alebo technológie.

Pretože pridelenie frekvenčného spektra konkrétnym technológiám alebo službám je výnimkou zo zásady neutrality technológií a služieb a obmedzuje slobodu výberu poskytovanej služby alebo používanej technológie, každý návrh na také pridelenie by mal byť transparentný a mal by byť predmetom konzultácií podľa § 17.

Je nevyhnutné zabezpečiť, aby ľudia neboli vystavení elektromagnetickým poliam v takej miere, ktorá je zdraviu škodlivá. Je potrebné k tejto otázke v celej únii pristupovať jednotne, zohľadňujúc princíp prevencie prijatý v odporúčaní Rady 1999/519/ES s cieľom pracovať na zabezpečení konzistentných podmienok pri používaní frekvenčného spektra. Je potrebné uplatňovať postup stanovený v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, s cieľom zabezpečiť transparentnosť a umožniť členským štátom a Komisii reagovať.

Zabezpečenie široko dostupného pripojenia má zásadný význam pre ekonomický a spoločenský vývoj, účasť na verejnom živote a sociálnu a územnú súdržnosť. Keďže pripojenie a využívanie elektronických komunikácií sa stáva neoddeliteľnou súčasťou európskej spoločnosti, úrad by sa mal usilovať zabezpečiť bezdrôtové širokopásmové pokrytie na celom území Slovenskej republiky.

Takéto pokrytie by sa malo dosiahnuť prostredníctvom uloženia primeraných požiadaviek na pokrytie, ktoré by mali byť prispôsobené každej oblasti a nemali by spôsobovať neprimerané zaťaženie pri budovaní sietí a poskytovaní služieb.

Dopyt po harmonizovanom frekvenčnom spektre nie je vo všetkých častiach Únie rovnaký. Ak na regionálnej alebo vnútroštátnej úrovni nie je dostatočný dopyt po celom harmonizovanom pásme alebo po jeho časti, je možné výnimočne povoliť alternatívne využívanie frekvenčného pásma, napríklad v záujme zabezpečenia trhovej ponuky vybraného využitia frekvencií, pokiaľ takýto nedostatočný dopyt po harmonizovanom frekvenčnom spektre pretrváva a za predpokladu, že jeho alternatívne využívanie nemá vplyv na harmonizované využívanie pásma inými členskými štátmi. Možnosť alternatívneho využívania frekvenčného pásma by mala skončiť vtedy, keď sa obnoví dopyt po harmonizovanom využívaní.

K § 34 až 36

Podmienky stanovené vo všeobecnom povolení a v individuálnom povolení na používanie frekvencií by sa mali obmedziť na skutočne potrebnú úroveň s cieľom zabezpečiť súlad s požiadavkami a záväzkami vyplývajúcimi z právnych predpisov.

Všeobecné povolenia na používanie frekvencií môžu uľahčiť efektívne používanie frekvencií a v niektorých prípadoch prispieť k inováciám, pričom majú pozitívny vplyv na hospodársku súťaž.

Individuálne povolenie na používanie frekvencií (ďalej len „individuálne povolenie“) môže predstavovať najvhodnejší režim udeľovania povolení za určitých špecifických, zákonom vymedzených okolností. Umožniť používanie frekvencií na základe individuálneho povolenia je vhodné napríklad vtedy, keď vzhľadom na priaznivé vlastnosti šírenia frekvencií alebo plánovaný vysielací výkon, všeobecné povolenie nedokáže zabrániť vzniku škodlivého rušenia, ktoré by negatívne ovplyvnilo kvalitu poskytovanej služby. Technické opatrenia, ako napríklad riešenia na zlepšenie odolnosti prijímača, by mohli umožniť využívanie všeobecného povolenia

alebo zdieľanie frekvencií a prípadne zabrániť systematickému uplatňovaniu zásady „žiadne rušenie a žiadna ochrana“.

S cieľom zabezpečiť predvídateľnosť a zachovať právnu istotu a investičnú stabilitu je potrebné vopred stanoviť vhodné kritériá na posúdenie efektívneho využívania frekvencií pri uplatňovaní podmienok stanovených v individuálnom povolení alebo vo všeobecnom povolení.

Dotknuté subjekty by mali byť zapojené do definovania takýchto podmienok a mali by byť transparentným spôsobom informované o tom, ako sa bude posudzovať plnenie ich povinností. S cieľom eliminovať prekážky vstupu na trh, napríklad prostredníctvom hromadenia spektra obmedzujúceho hospodársku súťaž, je potrebné, aby úrad zabezpečil dodržiavanie všetkých podmienok, ktoré sú súčasťou individuálneho povolenia. V záujme zabezpečenia dodržiavania podmienok individuálneho povolenia je vhodné, aby súčasťou podmienok používania frekvencií na základe individuálneho povolenia bolo aj ustanovenie, ktoré umožní úradu odobrať pridelenú frekvenciu v prípade, ak táto nie je využívaná, resp. nie je vyžívaná v súlade s podmienkami individuálneho povolenia. S cieľom zabezpečiť právnu istotu, v prípade možného uplatnenia akýchkoľvek sankcií za nevyužívanie frekvencií, je vhodné vopred stanoviť pravidlá používania frekvencií najmä z hľadiska času, rozsahu používaných frekvencií a ich identity. Obchodovanie s frekvenciami alebo ich prenájom by mali prispieť k ich efektívnemu využívaniu zo strany pôvodného držiteľa práv. Je potrebné zabezpečiť, aby akékoľvek prevody frekvencií boli v súlade so zákonom a aby tieto prevody nepredstavovali riziko pre efektívnu hospodársku súťaž.

S prihliadnutím na dôležitosť technickej inovácie môže úrad umožniť používanie frekvencií na experimentálne účely pri dodržiavaní osobitných obmedzení a podmienok prísne odôvodnených experimentálnou povahou takéhoto používania.

Spoločné využívanie sieťovej infraštruktúry a v niektorých prípadoch spoločné využívanie frekvencií môže viesť k efektívnejšiemu a účinnejšiemu využívaniu frekvencií a zabezpečiť rýchlejšie budovanie sietí, hlavne v riedko obývaných oblastiach. Pri stanovení podmienok, ktoré majú byť súčasťou individuálneho povolenia, by mal úrad zvážiť aj umožnenie spoločného využívania alebo koordinácie medzi podnikmi s cieľom zabezpečiť účinné a efektívne využívanie frekvencií a splniť podmienky pokrytia v súlade s princípmi ochrany hospodárskej súťaže.

Zodpovednosť za dodržiavanie podmienok individuálneho povolenia a príslušných povinností všeobecného povolenia je v každom prípade na podniku, ktorý je držiteľom individuálneho povolenia, okrem prípadov, ak zodpovednosť za plnenie týchto podmienok a povinností nie je medzi zmluvnými stranami upravená tak, že niektoré tieto podmienky a povinnosti bude plniť nájomca práv.

K § 37 až 39

Koordinačný mechanizmus, prostredníctvom ktorého skupina pre politiku rádiového spektra na žiadosť úradu alebo vo výnimočných prípadoch z vlastnej iniciatívy zvolá na účely výmeny najlepších postupov fórum pre posúdenie podmienok (ďalej len „fórum“) s cieľom preskúmať návrhy opatrení pred vydaním individuálneho povolenia úradom, má za cieľ dosiahnuť zjednotenie postupov a podmienok výberových konaní a podmienok používania frekvencií, ktoré majú významný vplyv na trhové podmienky a na hospodársku súťaž. Fórum je nástrojom pre vzájomnú výmenu skúseností medzi členskými štátmi a na zvýšenie transparentnosti výberových konaní (s aukciou alebo bez aukcie). Zvolanie fóra nie je formálnou podmienkou pridelenia frekvencií.

Úrad má možnosť zvážiť spoločný proces vydávania individuálnych povolení v prípadoch, keď je možné očakávať prínosy cezhraničného využívania frekvencií.

V prípadoch, keď bolo na úrovni Únie dohodnuté harmonizované pridelenie frekvenčného spektra pre konkrétne subjekty, je potrebné na národnej úrovni prísne dodržiavať takéto dohody pri vydávaní individuálneho povolenia.

K § 40 až 50

V prípadoch, kedy je dopyt po frekvenčnom pásme vyšší ako je jeho dostupnosť pri zachovaní podmienok jeho efektívneho používania, v dôsledku čoho úrad dospeje k záveru, že je potrebné obmedziť počet práv využívania frekvenčného spektra, je potrebné uplatňovať primerané a transparentné postupy pre pridelenie týchto práv s cieľom zabrániť akejkoľvek diskriminácii a optimalizovať využitie frekvenčného spektra. Rozhodnutie o obmedzení počtu práv musí byť odôvodnené, proporcionálne a založené na dôkladnom posúdení trhových podmienok, pričom by malo náležite zohľadniť celkové výhody pre užívateľov a ciele vnútroštátneho a vnútorného trhu. Je potrebné vopred jednoznačne stanoviť ciele, ktoré sa majú dosiahnuť obmedzením počtu práv.

Pri výbere najvhodnejšieho spôsobu pridelenia frekvencií v súlade s koordinačnými opatreniami prijatými na úrovni Únie, je potrebné včas a transparentným spôsobom konzultovať odôvodnenie, ciele a podmienky zvoleného spôsobu pridelenia frekvencií so všetkými zainteresovanými stranami.

Úrad má možnosť rozhodnúť o pridelení frekvencií na základe výberového konania s aukciou alebo výberového konania bez aukcie, kde stanoví kritériá, ktoré musí splniť každý úspešný uchádzač o pridelenie frekvencií. Pri realizácii výberového konania úrad zohľadní ciele stanovené týmto zákonom. Ak je možné v rámci frekvenčného pásma prideliť ďalšie práva na používanie frekvencií, mal by úrad začať postup pridelenia.

Výberová komisia je oprávnená preveriť, či predkladateľ ponuky do výberového konania na pridelenie frekvencií bude schopný splniť podmienky, ktoré budú s využívaním týchto frekvencií spojené. Uvedené podmienky by mali byť objektívnym, transparentným, proporcionálnym a nediskriminačným spôsobom premietnuté do podmienok individuálneho povolenia a zverejnené pred začiatkom výberového konania. S cieľom zabezpečiť plnenie podmienok individuálneho povolenia je možné od účastníka výberového konania žiadať, aby predložil potrebné informácie preukazujúce jeho schopnosť plniť podmienky individuálneho povolenia. Ak účastník výberového konania takéto informácie nepredloží, alebo ak predložené informácie nie sú dostatočnou zárukou toho, že účastník výberového konania bude schopný plniť podmienky individuálneho povolenia, takýto účastník môže byť z výberového konania vylúčený. Úrad by mal požadovať len overenie tých skutočností, ktoré môže účastník výberového konania odôvodnene preukázať pri uplatnení bežnej obozretnosti, zohľadňujúc dôležitú spoločenskú a trhovú hodnotu frekvencií ako obmedzeného verejného zdroja.

V záujme zabezpečenia účinného a efektívneho využívania frekvencií by úrad nemal prideliť frekvencie v prípadoch, keď preskúmanie schopnosti žiadateľa plniť podmienky individuálneho povolenia naznačuje, že žiadateľ nie je schopný tieto podmienky splniť. To sa netýka časovo obmedzeného experimentálneho používania frekvencií.

Dostatočná dĺžka platnosti individuálneho povolenia by mala zvýšiť predvídateľnosť investícií a prispieť tak k rýchlejšiemu budovaniu sietí a poskytovaniu kvalitnejších služieb, ako aj k stabilite pri obchodovaní s frekvenciami a pri ich prenájme. Dĺžka platnosti individuálneho povolenia by mala zohľadňovať sledované ciele a zároveň by mala byť dostatočná na zabezpečenie návratnosti realizovaných investícií. Opatrenia na zabezpečenie účinného a efektívneho používania frekvencií, ako napríklad právomoc úradu zmeniť podmienky individuálneho povolenia alebo zrušiť individuálne povolenie v prípade nedodržiavania podmienok individuálneho povolenia, opatrenia na uľahčenie obchodovania s frekvenciami alebo ich prenájmu, prispievajú k zabráneniu neprimeraného protisúťažného hromadenia frekvencií a na podporu väčšej pružnosti pri pridelení frekvencií.

Meniť individuálne povolenie je možné iba z dôvodov podľa § 43 ods. 1. Zavádza sa nový samostatný dôvod zmeny v písmene c), ktorý sa vzťahuje na tzv. „refarming“, t.j. nové usporiadanie existujúcich pridelení frekvencií alebo frekvenčných blokov pre držiteľov individuálnych povolení s cieľom dosiahnuť ucelené frekvenčné úseky umožňujúce efektívne používanie frekvencií.

Ukladanie ročných poplatkov za používanie frekvencií je prostriedkom, ktorým sa zabezpečí, aby držiteľ individuálneho povolenia prehodnocoval potrebu a spôsob používania frekvencií. S prihliadnutím na dôležitosť technickej inovácie môže úrad umožniť používanie frekvencií na experimentálne účely pri dodržiavaní osobitných obmedzení a podmienok prísne odôvodnených experimentálnou povahou takéhoto používania.

Pri rozhodovaní o predĺžení individuálneho povolenia na používanie harmonizovaných frekvencií úrad zohľadní prínos takéhoto predĺženia pre dosiahnutie cieľov vymedzených týmto zákonom, ako aj cieľov vymedzených inými relevantnými predpismi na úrovni Európskej únie. Každému takémuto rozhodnutiu úradu musí predchádzať otvorený, nediskriminačný a transparentný postup. Úrad by mal zohľadniť aj skutočnosť, či držiteľ individuálneho povolenia plnil všetky podmienky a povinnosti stanovené v individuálnom povolení.

Pri rozhodovaní o predĺžení individuálneho povolenia je potrebné zohľadniť aj možnosť zabezpečenia efektívnejšieho využívania frekvencií tým, že sa umožní ich využitie na účely inovatívnych služieb prostredníctvom sprístupnenia týchto frekvencií novým používateľom.

Úrad pri rozhodovaní o predĺžení individuálneho povolenia zohľadní aj potenciálny vplyv takéhoto predĺženia na využívanie frekvenčného spektra na účely stanovené harmonizačným rozhodnutím.

Pri rozhodovaní o predĺžení alebo pri vydávaní nových individuálnych povolení na využívanie harmonizovaných frekvencií by mal úrad, okrem posúdenia potreby, obnoviť individuálne povolenie, prehodnotiť aj poplatky spojené s využívaním týchto frekvencií, aby sa zabezpečilo, že tieto poplatky budú naďalej podporovať efektívne využívanie frekvencií, zohľadňujúc okrem iného vývoj trhu a technológií. V záujme právnej istoty je vhodné, aby boli zmeny existujúcich poplatkov založené na tých istých zásadách, ktoré sa uplatňujú pri vydávaní nových individuálnych povolení na využívanie. Súčasťou efektívnej správy frekvenčného spektra sú aj opatrenia na zabezpečenie efektívneho využívania frekvenčného spektra, ktoré bolo pridelené v minulosti.

V záujme zabezpečenia právnej istoty pre držiteľov individuálnych povolení, je potrebné analyzovať možnosť predĺženia platnosti individuálneho povolenia v dostatočnom časovom predstihu pred uplynutím platnosti individuálneho povolenia. Napríklad, ak bolo individuálne povolenie vydané na 15 alebo viac rokov, je vhodné analyzovať možnosť predĺženia individuálneho povolenia minimálne dva roky pred uplynutím platnosti individuálneho povolenia, za predpokladu, že možnosť predĺženia platnosti individuálneho povolenia nebola výslovne vylúčená v čase jeho vydania. Úrad by mal takúto analýzu vykonať buď z vlastnej iniciatívy, alebo na základe požiadavky držiteľa individuálneho povolenia. Úrad by o predĺžení platnosti individuálneho povolenia nemal rozhodnúť v prípade, ak o takéto predĺženie držiteľ individuálneho povolenia neprejavil záujem.

Prevod alebo prenájom frekvencií predstavuje účinný prostriedok na zvyšovanie efektívnosti využívania frekvenčného spektra. V záujme zabezpečenia pružnosti a efektívnosti a s cieľom stanoviť trhovú hodnotu frekvencií by mal úrad automaticky povoliť prevod alebo prenájom frekvencií za predpokladu, že po uskutočnení prevodu alebo prenájmu bude zabezpečené dodržiavanie podmienok využívania frekvencií, uvedených v individuálnom povolení, ako aj pravidiel hospodárskej súťaže pod dohľadom úradu. Úrad by mal stanoviť a zverejniť postup, ktorý je potrebné dodržať pri realizácii prevodu alebo prenájmu frekvencií.

S cieľom uľahčiť takéto prevody alebo prenájmy, za predpokladu, že sú dodržané technické vykonávacie opatrenia, prijaté v súlade s rozhodnutím č. 676/2002/ES, by mal úrad zohľadniť

aj žiadosti o rozdelenie individuálneho povolenia a o prehodnotenie podmienok využívania frekvencií uvedených v individuálnom povolení.

Podmienky pridelenia frekvencií majú vplyv na stav hospodárskej súťaže na trhoch s elektronickými komunikáciami, ako aj na podmienky pre vstup na trh. Obmedzený prístup k frekvenčnému spektru najmä v prípadoch frekvenčného spektra s obmedzenou dostupnosťou, môže byť prekážkou pre vstup na trh alebo brzdiť investície, budovanie sietí, poskytovanie nových služieb alebo aplikácií, inovácie a hospodársku súťaž. Vydávanie nových individuálnych povolení, ako aj práva na využívanie frekvencií získané prevodom alebo prenájomom a zavedenie nových pružných podmienok na využívanie frekvenčného spektra majú tiež vplyv na existujúcu hospodársku súťaž. Niektoré podmienky použité s cieľom podporiť hospodársku súťaž, môžu mať opačné účinky, ak sa uplatňujú nesprávne; napríklad stanovenie maximálneho prídelenia a vyhradenie frekvenčného spektra môže spôsobiť umelé obmedzenie, povinnosti veľkoobchodného prístupu môžu pri absencii trhovej sily neoprávnene obmedziť obchodné modely a obmedzenia prevodov môžu brzdiť rozvoj

sekundárneho trhu. Preto je na uloženie takýchto podmienok potrebný konzistentný a objektívny test hospodárskej súťaže, ktorý by mal úrad dôsledne využívať. Použitie takýchto opatrení by preto malo vychádzať z dôkladného a objektívneho posúdenia trhu a stavu hospodárskej súťaže na tomto trhu zo strany úradu. Úlohou úradu je zaručiť účinné a efektívne využívanie frekvencií a zabrániť narušeniu hospodárskej súťaže protisúťažným hromadením frekvencií.

V prípade, ak je nevyhnutné pristúpiť k mimoriadnej zmene existujúcich individuálnych povolení na používanie frekvencií, pričom táto zmena vyvolá vznik dodatočných nákladov pre držiteľov individuálneho povolenia, zákon definuje podmienky a postupy, ktoré sú držiteľia individuálnych povolení a úrad povinné uplatniť pri predkladaní, posudzovaní a rozhodovaní o žiadosti o primeranú náhradu nákladov, ktoré žiadajúci podnik účelne, hospodárne, efektívne a nevyhnutne vynaložil v dôsledku mimoriadnej zmeny individuálneho povolenia.

V prípade, ak poskytovanie elektronických komunikácií závisí od využitia verejných zdrojov (frekvencie alebo čísla), ktorých využívanie podlieha individuálnemu povoleniu, ukladá úrad za používanie týchto verejných zdrojov poplatky s cieľom zabezpečiť ich optimálne využitie. Ukladanie ročných poplatkov za používanie frekvencií je prostriedkom, ktorým sa zabezpečí, aby držiteľ individuálneho povolenia prehodnocoval potrebu a spôsob používania frekvencií.

V záujme zabezpečenia optimálneho využívania verejných zdrojov, by poplatky mali odrážať ekonomickú a technickú situáciu na príslušnom trhu, ako aj všetky ďalšie faktory určujúce ich hodnotu. Poplatky by sa zároveň mali stanoviť tak, aby sa vytvorili podmienky pre efektívne pridelenie a využívanie frekvenčného spektra.

Poplatky uložené v súvislosti s právom na využívanie frekvenčného spektra môžu ovplyvniť rozhodnutia o tom, či sa usilovať o takéto práva a využívať frekvenčné spektrum. V záujme zabezpečenia optimálneho využívania frekvenčného spektra je potrebné zabezpečiť, aby vyvolávacie ceny boli stanovené tak, aby sa dosiahlo efektívne pridelenie týchto práv bez ohľadu na druh použitého výberového konania. Pri stanovení vyvolávacej ceny je potrebné zohľadniť možné náklady spojené so splnením podmienok súvisiacich s pridelením individuálneho povolenia, ktorých cieľom je podporiť ďalšie politické ciele. Je potrebné zohľadniť aj situáciu v oblasti hospodárskej súťaže na dotknutom trhu vrátane možných alternatívnych spôsobov použitia frekvenčného spektra.

Zákon dopĺňa inštitút frekvenčnej náhrady v prípade požiadaviek na uvoľnenie časti frekvenčného spektra určeného na harmonizáciu frekvenčného spektra, ktorá vyplýva z medzinárodných dohôd. Primeranosť frekvenčnej náhrady bude za jeho uvoľnenie posudzovaná zainteresovanými stranami v každom prípade samostatne v závislosti od

uvoľneného rozsahu spektra. Záverečné stanovisko k uvoľňovanému frekvenčnému pásmu a k jeho náhrade bude vždy predmetom zasadania Medzirezortnej komisie pre harmonizáciu frekvenčného spektra.

K § 51

Nárast dopytu po frekvenčnom spektre a dopyt koncových užívateľov po bezdrôtovej širokopásmovej kapacite si vyžaduje riešenia umožňujúce alternatívny, doplnkový, spektrálne efektívny prístup, vrátane systémov bezdrôtového prístupu s nízkym výkonom a malým prevádzkovým rozsahom, ako sú RLAN a siete pozostávajúce z malých bunkových prístupových bodov s nízkym výkonom (sú to vlastne WIFI siete). Takéto doplnkové systémy bezdrôtového prístupu, najmä verejne prístupné prístupové body RLAN, v čoraz väčšej miere umožňujú koncovým užívateľom prístup k internetu a podnikom poskytujúcim mobilné siete presmerovanie mobilnej prevádzky. RLAN využívajú harmonizované frekvenčné spektrum bez potreby individuálneho povolenia. Väčšinu prístupových bodov RLAN využívajú súkromní používatelia na zabezpečenie bezdrôtového pripojenia k svojmu pevnému širokopásmovému pripojeniu. Koncovým užívateľom by sa v rámci limitov ich vlastného internetového pripojenia nemalo brániť v tom, aby prístup k vlastnej sieti RLAN využívali spoločne s inými, s cieľom zvýšiť počet dostupných prístupových bodov, najmä v husto osídlených oblastiach, maximalizovať bezdrôtovú dátovú kapacitu prostredníctvom opakovaného využívania frekvenčného spektra a vytvoriť nákladovo efektívnu doplnkovú bezdrôtovú širokopásmovú infraštruktúru dostupnú iným koncovým užívateľom.

Preto je potrebné odstrániť aj neodôvodnené obmedzenia zavádzania a spájania prístupových bodov RLAN.

Verejné inštitúcie alebo poskytovatelia služieb verejnej správy, ktorí používajú RLAN vo svojich priestoroch a poskytujú ho svojim zamestnancom, návštevníkom alebo klientom, napríklad na uľahčenie prístupu k službám elektronickej verejnej správy alebo na poskytovanie informácií týkajúcich sa napríklad verejnej dopravy alebo cestnej premávky, by mali mať možnosť poskytovať prístup k takýmto prístupovým bodom občanom na všeobecné použitie ako doplnkovú službu k službám, ktoré verejnosti ponúkajú v takýchto priestoroch, a to v rozsahu, ktorý im umožňujú pravidlá hospodárskej súťaže a verejného obstarávania. Poskytovateľ takéhoto miestneho prístupu k elektronickým komunikačným sieťam vo vnútri alebo v okolí súkromného majetku alebo ohraničeného verejného priestranstva, ako doplnkovej služby k inej činnosti, ktorá nie je závislá od takéhoto prístupu (napríklad hotspoty RLAN, ktoré sú k dispozícii zákazníkom využívajúcim iné komerčné činnosti alebo širokej verejnosti v tomto priestore), môže podliehať pravidlám všeobecného povolenia na používanie frekvencií, ale nemal by podliehať žiadnym podmienkam ani požiadavkám, ktoré sú spojené s všeobecným povolením na siete alebo služby, ani povinnosťami týkajúcimi sa ochrany koncových užívateľov alebo prepojenia. Poskytovateľ miestneho prístupu podlieha pravidlám stanoveným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode.

K § 52

Ustanovenie upravuje požiadavky, ktoré musí spĺňať fyzická osoba, ktorá obsluhuje vybrané rádiové zariadenia, resp. požiadavky, ktoré musí fyzická osoba splniť na to, aby vybrané rádiové zariadenie mohla obsluhovať. Povinnosť obsluhovať vybrané rádiové zariadenie na základe osobitnej odbornej spôsobilosti sa nevzťahuje na obsluhu vybraných rádiových zariadení používaných zložkami ministerstva obrany, ministerstva vnútra a Slovenskou informačnou službou na účely vymedzené zákonom.

K § 53

Bezdrôtové prístupové body s malým dosahom, ako sú femtobunky, pikobunky, metrobunky alebo mikrobunky, môžu byť veľmi malé a využívajú nenápadné zariadenia, ktoré si nevyžadujú žiadne povolenia nad rámec tých, ktoré sú potrebné na využívanie frekvenčného spektra. Sú to vlastne bazové stanice s malým dosahom. Takéto prístupové body majú pozitívny vplyv na využívanie frekvenčného spektra a na vývoj v oblasti bezdrôtovej komunikácie. Preto je potrebné minimalizovať akékoľvek obmedzenie týkajúce sa ich zavádzania. Aby sa uľahčilo umiestňovanie bezdrôtových prístupových bodov s malým dosahom a bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek uplatniteľné požiadavky týkajúce sa správy frekvenčného spektra, nemalo by umiestňovanie takýchto zariadení podliehať individuálnemu povoleniu, s výnimkou prípadov, keď je to odôvodnené verejnou bezpečnosťou. Na uvedený účel by ich vlastnosti, ako napríklad maximálna veľkosť, hmotnosť a prenosové vlastnosti, mali byť špecifikované na úrovni Únie tak, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany verejného zdravia v súlade s odporúčaním Rady z 12. júla 1999 (1999/519/ES) o obmedzení vystavenia širokej verejnosti elektromagnetickým poliam (0 Hz do 300 GHz). Na prevádzku bezdrôtových prístupových bodov s malým dosahom by sa mal uplatňovať článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/53/EÚ o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa prístupovania rádiových zariadení na trhu, ktorou sa zrušuje smernica 1999/5/ES. Týmto nie sú dotknuté práva týkajúce sa súkromného vlastníctva podľa osobitných predpisov.

Postup na posúdenie žiadostí o povolenie by sa mal zjednodušiť a nemali by ním byť dotknuté žiadne komerčné dohody, pričom akýkoľvek súvisiaci správny poplatok by sa mal obmedziť na administratívne náklady spojené so spracovaním žiadosti. Postup posudzovania žiadosti o povolenie by mal trvať čo najkratšie a v zásade nie dlhšie ako štyri mesiace.

Fyzická infraštruktúra, ako pouličné osvetlenie alebo semafore, je vhodná na umiestnenie bezdrôtových prístupových bodov s malým dosahom.

K § 54 Správa čísel a číslovací plán

Úrad spravuje všetky zložky národného číslovacieho plánu vrátane kódov signalizačných bodov používaných pri adresovaní v sieti.

Úrad ako správca čísel z národného číslovacieho plánu postupuje pri správe čísel objektívne, transparentne a nediskriminačne.

Prístup k zdrojom číslovania na základe transparentných, objektívnych a nediskriminačných pravidiel je predpokladom efektívnej súťaže v sektore elektronických komunikácií a efektívneho využívania čísel vo väzbe na vývoj nových technológií a služieb v prospech koncových užívateľov.

Vzhľadom na rastúci význam čísel pre poskytovanie rôznych služieb internetu vecí, by mal úrad umožniť, aby čísla mohli byť pridelené aj iným subjektom ako sú podniky.

Vzhľadom na špecifické aspekty súvisiace s ohlasovaním prípadov nezvestných detí, je dôležité zabezpečiť, aby sa služba umožňujúca ohlasovanie prípadov nezvestných detí na území Slovenskej republiky poskytovala na čísle 116 000. Je potrebné zabezpečiť, aby sa pri prevádzke čísla 116 000 dosiahla primeraná úroveň kvality služby.

Okrem linky pre ohlasovanie prípadov nezvestných detí na čísle 116 000 je potrebné zabezpečiť aj prevádzku detskej linky pomoci na čísle 116 111, ktorá je prispôbena potrebám detí a ktorá pomáha deťom, ktoré potrebujú starostlivosť a ochranu. Je potrebné zabezpečiť zvýšenie povedomia o existencii linky pomoci na čísle 116 111 medzi občanmi, a najmä medzi deťmi.

V záujme plnenia účelu, na ktorý sú tieto čísla určené, nesmú byť volania na tieto čísla spoplatňované. Subjekty žiadajúce o pridelenie týchto čísel musia úradu preukázať finančné, organizačné a personálne predpoklady, na základe ktorých sú schopné garantovať nepretržité poskytovanie služieb prostredníctvom týchto čísel.

Pri zostavovaní a uplatňovaní národného číslovacieho plánu úrad spolupracuje s podnikmi a inými subjektmi, ktoré využívajú čísla. Podniky a iné subjekty ktoré využívajú čísla sú povinné spolupracovať s úradom a poskytovať úradu na požiadanie informácie.

Úrad by mal podporovať poskytovanie OTA (over-the-air) zdrojov číslovania s cieľom uľahčiť zmenu poskytovateľa služieb. Poskytovanie OTA zdrojov číslovania umožňuje preprogramovanie identifikátorov komunikačných zariadení bez fyzického prístupu k príslušným zariadeniam. Táto funkcionality je dôležitá najmä pre služby M2M, t. j. služby zahŕňajúce automatizovaný prenos údajov a informácií medzi zariadeniami alebo softvérové aplikácie s obmedzenou alebo žiadnou ľudskou interakciou. Poskytovatelia služieb M2M nemusia mať fyzický prístup k svojim zariadeniam kvôli ich používaniu v odľahlých oblastiach alebo z dôvodu veľkého počtu používaných zariadení alebo spôsobu používania týchto zariadení. Vzhľadom na rozvíjajúci sa trh komunikácie M2M a nové technológie by sa úrad mal usilovať zabezpečiť technologickú neutralitu pri podpore poskytovania OTA.

Komisia môže s pomocou orgánu európskych regulátorov prijať vykonávacie opatrenia, ak je potrebná harmonizácia zdrojov číslovania v Únii na podporu rozvoja celoeurópskych služieb alebo cezhraničných služieb, najmä nových služieb M2M, ako sú pripojené autá a v prípadoch, kde dopyt nemohol byť uspokojený použitím existujúcich čísel.

S cieľom účinne podporiť voľný pohyb tovaru, služieb a osôb v Únii by malo byť možné využívať niektoré národné zdroje číslovania, najmä niektoré negeografické čísla, extrateritoriálnym spôsobom, teda mimo územia pridelujúceho členského štátu. Vzhľadom na značné riziko podvodov, pokiaľ ide o interpersonálnu komunikáciu, by sa takéto extrateritoriálne využívanie malo povoliť len na poskytovanie služieb, ktoré nie sú interpersonálne. Presadzovanie príslušných vnútroštátnych právnych predpisov, najmä pravidiel ochrany spotrebiteľa a ďalších pravidiel týkajúcich sa využívania zdrojov číslovania, by členské štáty mali zabezpečovať bez ohľadu na to, kde boli udelené práva na využívanie a kde sa zdroje číslovania využívajú v rámci Únie. Členské štáty sú naďalej oprávnené uplatňovať svoje vnútroštátne právo na zdroje číslovania využívané na ich území, a to aj v prípade, keď boli práva udelené v inom členskom štáte.

Národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány členských štátov, v ktorých sa využívajú zdroje číslovania z iného členského štátu, nemajú kontrolu nad týmito zdrojmi číslovania. Je preto dôležité, aby národný regulačný orgán alebo iný príslušný orgán členského štátu, ktorý udeľuje práva na extrateritoriálne využívanie, zabezpečili aj účinnú ochranu koncových užívateľov v členských štátoch, v ktorých sa tieto čísla využívajú. S cieľom dosiahnuť účinnú ochranu by národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány, ktoré udeľujú práva na extrateritoriálne využívanie, mali stanoviť podmienky týkajúce sa dodržiavania pravidiel ochrany spotrebiteľa a iných pravidiel týkajúcich sa využívania zdrojov číslovania v tých členských štátoch, kde sa tieto zdroje využívajú, zo strany poskytovateľa.

Národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány tých členských štátov, v ktorých sa zdroje číslovania využívajú, by mali mať možnosť požiadať národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány, ktoré udelili práva na využívanie zdrojov číslovania, aby im pomohli pri presadzovaní ich pravidiel. Opatrenia na presadzovanie, ktoré prijali národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány, ktoré udelili práva na využívanie, by mali zahŕňať odrádzajúce sankcie vrátane odňatia práva na extrateritoriálne využívanie zdrojov číslovania pridelených príslušnému podniku v prípade vážneho porušenia pravidiel používania čísel. Požiadavky

týkajúce sa extrateritoriálneho využívania by nemali mať vplyv na právomoci členských štátov zablokovat' v jednotlivých prípadoch prístup k číslam alebo službám, ak je to opodstatnené z dôvodu podvodu alebo zneužitia. Extrateritoriálnym využívaním zdrojov číslovania by nemali byť dotknuté pravidlá Únie týkajúce sa poskytovania roamingových služieb vrátane tých, ktoré súvisia s predchádzaním neobvyklému používaniu alebo zneužívaniu roamingových služieb, ktoré podliehajú regulácii maloobchodných cien a ktoré využívajú regulované veľkoobchodné roamingové sadzby. Členské štáty by mali mať aj naďalej možnosť uzatvárať s tretími krajinami osobitné dohody o exteritoriálnom využívaní zdrojov číslovania.

K § 55 Individuálne povolenie na používanie čísel

Čísla je možné používať výhradne na základe individuálneho povolenia na používanie čísel vydaného úradom. Úrad vydá individuálne povolenie na používanie čísel na základe žiadosti predloženej žiadateľom a za predpokladu, že neexistujú zákonom definované dôvody pre nepridelenie čísla.

Žiadosť o pridelenie čísla môže predložiť a úrad čísla pridelí

- a) podniku, ktorý poskytuje siete alebo služby,
- b) subjektu, ktorý nie je podnikom a poskytuje s využitím čísel špecifické služby alebo
- c) subjektu, ktorý požaduje pridelenie harmonizovaného európskeho čísla sociálneho významu na účely poskytovania harmonizovaných služieb sociálneho významu (napríklad číslo 116000).

Vzhľadom na rastúci význam čísel pre poskytovanie rôznych služieb internetu vecí, by mal úrad umožniť, aby čísla mohli byť predelené aj iným subjektom, ako sú podniky, na poskytovanie špecifických služieb, napríklad služieb internetu vecí. Špecifickými službami sú aj služby, ktoré nie sú elektronickou komunikačnou službou podľa tohto zákona a na ktorých poskytovanie sa využívajú negeografické čísla s výnimkou čísel pre mobilné verejné telefónne siete.

Úrad pridelí čísla subjektu, ktorý nie je podnikom a poskytuje s využitím čísel špecifické služby, ak tento subjekt úradu preukáže svoju schopnosť spravovať čísla a zabezpečiť ich využívanie v súlade so zákonom alebo iným právnym predpisom a zároveň ak existuje dostatok čísel na to, aby mohol úrad uspokojiť dopyt po takýchto číslach v budúcnosti. Úrad pri posudzovaní schopnosti subjektu spravovať čísla a posudzovaní rizika vyčerpania zdrojov číslovania postupuje v súlade s usmernením orgánu európskych regulátorov. Ak úrad preukáže existenciu hroziaceho rizika vyčerpania zdrojov číslovania, pozastaví vydávanie individuálnych povolení na používanie čísel pre subjekty, ktoré nie sú podnikom a poskytujú s využitím čísel špecifické služby.

Úrad v záujme transparentnosti zverejňuje individuálne povolenia na používanie čísel na svojom webovom sídle.

Umožňuje sa prevod čísel. V prípade prevodu časti číselných množín sa zmení individuálne povolenie tak, že sa upraví rozsah číselných množín v individuálnom povolení pôvodného držiteľa a novému držiteľovi individuálneho povolenia sa vydá nové individuálne povolenie s rovnakými podmienkami a povinnosťami ako boli v pôvodnom individuálnom povolení.

K § 56 až 59 Prepojenie a prístup

Ustanovenia tohto zákona týkajúce sa prístupu a prepojenia, sa vzťahujú na verejné elektronické komunikačné siete.

Na otvorenom a konkurenčnom trhu by nemali existovať obmedzenia brániace podnikom dohodnúť sa medzi sebou na režime prístupu a prepojenia, vrátane cezhraničných dohôd, a to podľa pravidiel stanovených v ZFEÚ v oblasti hospodárskej súťaže. V záujme dosiahnutia efektívnejšieho, skutočne celoeurópskeho trhu s účinnou hospodárskou súťažou a väčšieho

výberu konkurenčných služieb pre koncových užívateľov by mali podniky prijímajúce žiadosti o prístup alebo prepojenie od iných podnikov, ktoré podliehajú všeobecnému povoleniu s cieľom poskytovať verejné siete alebo služby, také dohody uzatvárať v zásade na komerčnej báze a rokovať o nich v dobrej viere.

Na trhoch, kde pretrvávajú veľké rozdiely vo vyjednávacích pozíciách pri rokovaní medzi jednotlivými podnikmi a kde niektoré podniky závisia pri poskytovaní svojich služieb od infraštruktúry poskytnutej inými subjektmi, je primerané vytvoriť pravidlá pre zabezpečenie fungovania trhu. Zákon preto dáva úradu právomoc, v prípade zlyhania obchodných rokovaní, zabezpečiť primeraný prístup, prepojenie a interoperabilitu služieb v záujme koncových užívateľov. Cieľom tejto právomoci úradu je zabezpečiť prepojenie medzi koncovými bodmi uložením primeraných povinností podnikom, ktoré ovládajú prístup ku koncovým užívateľom. Ovládanie prístupu znamená vlastníctvo alebo kontrolu nad fyzickým pripojením koncového užívateľa (pevným alebo mobilným) alebo schopnosť meniť alebo rušiť národné číslo alebo čísla potrebné na prístup ku koncovému bodu siete. Takýto prípad môže nastať, ak by poskytovateľ siete bezdôvodne obmedzil koncovým užívateľom možnosť výberu prístupu k internetovým portálom a službám.

V záujme nediskriminácie by mal úrad zabezpečiť, aby sa všetky podniky, bez ohľadu na ich veľkosť a obchodný model, či už sú vertikálne integrované alebo oddelené, mohli za primeraných podmienok prepojiť s cieľom poskytovať prepojenie medzi koncovými bodmi a prístup k internetu.

Poskytovatelia siete, ktorí kontrolujú prístup k svojim zákazníkom, majú túto kontrolu na základe unikátnych čísel alebo adries z verejného číslovacieho plánu alebo adresného rozsahu. Ostatní poskytovatelia siete musia byť schopní zabezpečiť spojenie s týmito zákazníkmi a potrebujú sa preto priamo alebo nepriamo prepojiť.

Zákon preto stanovuje práva a povinnosti týkajúce sa rokovania o vzájomnom prepojení.

Zabezpečenie interoperability je v záujme koncových užívateľov a preto predstavuje dôležitý cieľ zákona. Európska komisia vydá zoznam noriem alebo špecifikácií týkajúcich sa poskytovania služieb, technických rozhraní alebo funkcií sietí, ako základ podpory harmonizácie v sektore elektronických komunikácií. Podpora používania uverejnených noriem alebo špecifikácií v rozsahu nevyhnutne potrebnom prispeje k zabezpečeniu interoperability služieb a k zlepšeniu slobodnej voľby pre užívateľov.

Možnosť zabezpečenia spojenia medzi koncovými bodmi a prístup k záchranným službám v súčasnosti závisia od toho, či koncoví užívatelia používajú interpersonálne komunikačné služby založené na číslach. Budúci technologický rozvoj alebo zvýšené používanie interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od čísel by mohli spôsobiť nedostatok požadovanej interoperability medzi komunikačnými službami. V dôsledku toho by mohli vzniknúť výrazné bariéry vstupu na trh a prekážky podpory ďalšej inovácie a ohrozujúce účinné spojenie medzi koncovými bodmi.

Ak sa takéto problémy s interoperabilitou objavia, Komisia by mala mať možnosť požiadať orgán európskych regulátorov o vypracovanie správy o situácii na trhu na úrovni Únie a členského štátu. Pri maximálnom zohľadnení správy orgánu európskych regulátorov, ostatných dostupných dôkazov a berúc do úvahy vplyv na vnútorný trh, by Komisia mala rozhodnúť o tom, či existuje potreba regulačného zásahu zo strany národných regulačných orgánov alebo iných príslušných orgánov. Ak Komisia dospeje k záveru, že takýto regulačný zásah by národné regulačné orgány alebo iné príslušné orgány mali zvážiť, mala by mať možnosť prijať vykonávacie opatrenia špecifikujúce povahu a rozsah možných regulačných zásahov zo strany národných regulačných orgánov alebo iných príslušných orgánov, vrátane povinností

zverejňovať príslušné informácie a umožniť ich využívanie, úpravu a ďalšie šírenie orgánmi a inými poskytovateľmi a uloženia povinnosti všetkým alebo vybraným poskytovateľom používať normy alebo špecifikácie.

Úrad by mal na základe konkrétnych vnútroštátnych okolností posúdiť, či je akýkoľvek zásah potrebný a oprávnený s cieľom zabezpečiť spojenie medzi koncovými bodmi, a ak je takýto zásah potrebný a oprávnený, v súlade s vykonávacími opatreniami Komisie, uložiť proporcionálne povinnosti tým poskytovateľom interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od čísel, ktorí majú významnú mieru pokrytia a významný počet koncových užívateľov. Pojem „významný“ by sa mal vykladať v tom zmysle, že geografické pokrytie a počet koncových užívateľov dotknutého poskytovateľa predstavujú kritické množstvo pre potreby zabezpečenia spojenia medzi koncovými bodmi.

Podniky, ktoré majú obmedzený počet koncových užívateľov alebo obmedzené geografické pokrytie a k dosiahnutiu tohto cieľa by prispeli len nepatrne, by za normálnych okolností nemali podliehať takýmto povinnostiam týkajúcim sa interoperability.

V situáciách, keď podniky nemajú alternatívnu možnosť nahradiť prístup k nereplikovateľným vedeniam, káblom a iným pridruženým prostriedkom vo vnútri budov alebo po prvý sústredovací alebo distribučný bod a v záujme podpory hospodárskej súťaže v záujme koncových užívateľov môže úrad uložiť povinnosti prístupu všetkým podnikom bez ohľadu na ich určenie za významný podnik. V takom prípade úrad zohľadní všetky budúce technické a ekonomické bariéry replikácie sietí.

Vzhľadom na to, že uloženie takejto povinnosti môže v určitých prípadoch pôsobiť rušivo, oslabovať stimuly pre investície a viesť k posilňovaniu trhovej pozície podnikov, ktoré sú v postavení významného podniku, mala by sa takáto povinnosť ukladať, len ak je to odôvodnené a primerané z hľadiska dosiahnutia udržateľnej hospodárskej súťaže na príslušných trhoch.

Samotný fakt, že existuje viac ako jedna takáto infraštruktúra, by sa nemal nevyhnutne interpretovať tak, že to znamená, že takáto infraštruktúra je replikovateľná. V nevyhnutných prípadoch by v kombinácii s týmito povinnosťami prístupu mali mať podniky možnosť využiť prístup k fyzickej infraštruktúre podľa tohto zákona. Akékoľvek povinnosti uložené zo strany úradu s cieľom zabezpečiť prístup k fyzickej infraštruktúre vo vnútri budov alebo k fyzickej infraštruktúre až po prvý sústredovací bod by mali byť konzistentné.

Je dôležité, aby úrad pri posudzovaní sústredovacieho alebo distribučného bodu, po ktorý má v úmysle uložiť povinnosti prístupu, zvolil taký bod, ktorý je v súlade s usmerneniami orgánu európskych regulátorov. Výber bodu bližšie ku koncovým užívateľom bude priaznivejší pre hospodársku súťaž založenú na infraštruktúre a zavádzanie vysokokapacitných sietí. Úrad by mal preto najskôr zvážiť výber bodu v budove alebo v jej tesnej blízkosti. Rozšíriť povinnosti prístupu k infraštruktúre a káblom za prvým sústredovacím alebo distribučným bodom, pričom sa takéto povinnosti obmedzia na body, ktoré sú ku koncovým užívateľom čo najbližšie a prostredníctvom ktorých je možné zabezpečiť pripojenie dostatočného počtu koncových užívateľov, by mohlo byť odôvodnené, ak sa preukáže, že replikácia je predmetom významných a dlhodobých fyzických alebo ekonomických prekážok, čo vedie k významným problémom v oblasti hospodárskej súťaže alebo k zlyhaniu na úrovni maloobchodného trhu na úkor koncových užívateľov. Posúdenie replikovateľnosti prvkov siete si vyžaduje preskúmanie trhu, ktoré sa líši od analýzy posudzujúcej významný vplyv na trhu, a úrad teda nemusí určiť významný podnik na trhu na to, aby uložil tieto povinnosti. Na druhej strane, takéto preskúmanie si vyžaduje dostatočné ekonomické posúdenie trhových podmienok, s cieľom zistiť, či sú splnené kritériá potrebné na uloženie povinností prístupu za prvým sústredovacím alebo distribučným bodom. Je pravdepodobnejšie, že takéto rozšírené povinnosti prístupu sú

potrebné v geografických oblastiach, kde je z ekonomického hľadiska zavedenie alternatívnej infraštruktúry riskantnejšie, napríklad z dôvodu nízkej hustoty obyvateľstva alebo z dôvodu obmedzeného počtu budov s viacerými bytovými jednotkami. Vysoká koncentrácia domácností môže naopak naznačovať, že uloženie takýchto povinností je zbytočné. Úrad by mal tiež posúdiť, či takéto povinnosti môžu posilniť postavenie významného podniku na trhu.

Úrad má možnosť uložiť povinnosti prístupu k aktívnym alebo virtuálnym prvkom siete používaným na poskytovanie služieb v rámci takejto infraštruktúry, ak by bol prístup k pasívnym prvkom ekonomicky neefektívny alebo fyzicky neuskutočniteľný a ak úrad dospeje k záveru, že bez takéhoto zásahu by sa účel uloženej povinnosti prístupu obchádzal.

V záujme posilnenia jednotných regulačných postupov v celej Únii by Komisia mala mať možnosť požadovať od úradu, aby stiahol svoje návrhy opatrení na rozšírenie povinností prístupu za prvým sústredovacím alebo distribučným bodom, ak sa orgán európskych regulátorov stotožní s vážnymi pochybnosťami Komisie, pokiaľ ide o zlučiteľnosť tohto navrhovaného opatrenia s právom Únie, a najmä s regulačnými cieľmi podľa platného európskeho regulačného rámca.

V záujme dosiahnutia súladu so zásadou proporcionality, môže úrad vyňať určité kategórie vlastníkov alebo podnikov, alebo oboch, z povinností týkajúcich sa prístupu za prvým sústredovacím alebo distribučným bodom, ktorý by mal určiť úrad. Toto vyňatie by malo byť odôvodnené tým, že by povinnosť prístupu, ktorá nie je založená na určení významného podniku, ohrozila ich obchodný zámer v prípade novozavedených prvkov siete, a to najmä v prípade malých miestnych projektov.

Podniky pôsobiace výlučne na veľkoobchodnom trhu by takýmto povinnostiam prístupu nemali podliehať v prípade, že ponúkajú účinný alternatívny prístup k vysokokapacitnej sieti na komerčnej báze, a to za spravodlivých, nediskriminačných a primeraných podmienok vrátane ceny. Táto výnimka nemusí byť vhodná pre poskytovateľov, ktorí sú príjemcami verejného financovania.

Spoločné využívanie fyzickej infraštruktúry, ktorá súvisí s poskytovaním bezdrôtových elektronických komunikačných služieb v súlade so zásadami právnych predpisov v oblasti hospodárskej súťaže, môže byť prospešné pre rozšírenie vysokokapacitného pripojenia, najmä v oblastiach s menšou hustotou obyvateľstva, kde je replikácia infraštruktúry neuskutočniteľná a existuje riziko, že koncoví užívatelia nebudú mať k takémuto pripojeniu prístup. Úrad by mal vo výnimočných prípadoch uložiť spoločné využívanie alebo prístup k národnému roamingu na lokálnej úrovni, ak táto možnosť bola jednoznačne stanovená v pôvodných podmienkach individuálneho povolenia a ak úrad preukáže výhody takéhoto spoločného využívania z hľadiska odstránenia neprekonateľných hospodárskych alebo fyzických prekážok, kvôli ktorým je prístup koncových užívateľov k sieťam alebo službám nedostatočný alebo nemožný. Úrad zohľadní najmä potrebu pokrytia územia pozdĺž hlavných dopravných trás, výberu a vyššej kvality služby pre koncových užívateľov, ako aj potrebu zachovať stimuly pre zavádzanie infraštruktúry.

V prípadoch, keď koncoví užívatelia nemajú prístup k pripojeniu a spoločné využívanie fyzickej infraštruktúry samo osebe nestačí na riešenie tejto situácie, má úrad možnosť uložiť povinnosti týkajúce sa spoločného využívania aktívnej infraštruktúry. Úrad pritom zachováva flexibilitu výberu najvhodnejšej povinnosti spoločného využívania alebo prístupu, ktorá by mala byť primeraná a odôvodnená s ohľadom na povahu zisteného problému.

Za určitých okolností je vhodné, aby úrad ukladal povinnosti podnikom bez ohľadu na to, či boli určené za významný podnik, aby sa dosiahli ciele, ako je spojenie medzi koncovými bodmi alebo interoperabilita služieb. Takéto povinnosti by sa mali ukladať, len ak je to odôvodnené

na zaistenie cieľov tohto zákona, a ak sú objektívne odôvodnené, transparentné, primerané a nediskriminačné na účely podpory efektívnosti, udržateľnej hospodárskej súťaže, efektívnych investícií a inovácie, pričom koncovým užívateľom poskytujú maximálny prospech a ukladajú sa v súlade s príslušným konzultačným postupom.

V záujme eliminácie neprekonateľných hospodárskych alebo fyzických prekážok v záujme toho, aby koncoví užívatelia mali prístup k službám alebo sieťam, ktorých poskytovanie závisí od využívania frekvenčného spektra, v oblastiach, kde pretrvávajú nedostatky pri pokrytí mobilnými službami, si odstránenie takýchto problémov môže vyžadovať prístup k fyzickej infraštruktúre a jej spoločné využívanie, alebo ak to nie je dostatočné, spoločné využívanie aktívnej infraštruktúry, alebo dohody o prístupe k národnému roamingu na lokálnej úrovni. Ak úrad plánuje prijať opatrenia s cieľom uložiť povinnosť spoločného využívania fyzickej infraštruktúry alebo v prípade, ak povinnosť spoločného využívania fyzickej infraštruktúry nezabezpečí požadovaný cieľ, aj povinnosť spoločného využívania aktívnych prvkov siete alebo povinnosť uzavrieť dohodu o národnom roamingu na lokálnej úrovni, úrad zváži možné riziko pre účastníkov trhu v oblastiach s nedostatočnou dostupnosťou príslušných služieb, a to bez toho, aby boli dotknuté práva a povinnosti vyplývajúce z individuálneho povolenia.

K § 60 Systém podmieneného prístupu

Cieľom povinnosti poskytovať prístup k aplikačným programovým rozhraniam (APIs) a elektronickým programovým sprievodcom (EPGs) je zabezpečiť pre koncových užívateľov nielen prístup k službám digitálneho rozhlasového a televízneho vysielania, ale aj k súvisiacim doplnkovým službám. Malo by byť možné, aby takéto doplnkové služby zahŕňali služby súvisiace s programom, ktoré sú navrhnuté so špecifickým zameraním na zlepšenie prístupu pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím, a služby televízie s internetom súvisiace s programom.

Samotné pravidlá hospodárskej súťaže nemusia vždy stačiť na zabezpečenie kultúrnej rozmanitosti a plurality médií v oblasti digitálnej televízie. Technologický vývoj a rozvoj trhu vytvárajú potrebu preskúmania povinností poskytovať podmienený prístup za spravodlivých, primeraných a nediskriminačných podmienok, a to najmä preto, aby sa zistilo, či je opodstatnené rozšíriť povinnosti na elektronických programových sprievodcoch a aplikačné programovacie rozhrania v rozsahu potrebnom na zabezpečenie prístupu pre koncových užívateľov k špecifikovaným službám digitálneho vysielania. Úrad by mal na základe výsledkov analýzy relevantného trhu prehodnotiť povinnosti, ktoré sa týkajú prístupu k službám digitálneho vysielania a posúdiť, či je potrebné rušiť alebo meniť povinnosti pôvodne uložené významnému podniku. Úrad pri rozhodovaní o zrušení alebo zmene takýchto povinností postupuje tak, aby nebol negatívnym spôsobom ovplyvnený prístup koncových užívateľov k službám a aby rozhodnutie úradu nemalo negatívny vplyv na efektívnu hospodársku súťaž.

K § 61 až 66

Definícia významného vplyvu na trhu podľa tohto zákona odzrkadľuje definíciu podľa smernice a je ekvivalentná s pojmom dominancie podľa definície v judikatúre Súdneho dvora. Dva alebo viaceré podniky môžu mať spoločný významný vplyv na trhu, nielen keď existuje štrukturálne alebo iné prepojenie medzi týmito podnikmi ale aj vtedy, keď štruktúra príslušného trhu vedie ku koordinovaným vplyvom, t. j. podporuje spoločné alebo súbežné protisúťažné správanie na trhu.

Je dôležité, aby sa povinnosti ex ante ukladali na veľkoobchodnom relevantnom trhu, len keď na ňom existuje podnik s významným vplyvom. Je samozrejmé, že na tom istom trhu môže byť takýchto podnikov s významným vplyvom určených aj viac. Cieľom uložených povinností je

zabezpečiť udržateľnú hospodársku súťaž v prípade, keď nie sú nápravné opatrenia práva v oblasti ochrany hospodárskej súťaže dostatočné na vyriešenie problému.

Európska komisia vypracovala usmernenia na úrovni Únie v súlade s princípmi práva v oblasti hospodárskej súťaže, podľa ktorých majú národné regulačné orgány postupovať pri posudzovaní, či je hospodárska súťaž na danom relevantnom trhu efektívna a pri posudzovaní významného vplyvu na trhu. Úlohou úradu je analyzovať, či v prípade daného produktu alebo služby existuje efektívna hospodárska súťaž v danej geografickej oblasti, ktorou môže byť celé územie alebo časť územia Slovenskej republiky alebo susediace časti územia členských štátov, ktoré sa posudzujú spolu. Analýza efektívnej hospodárskej súťaže predstavuje analýzu toho, či je daný relevantný trh perspektívne konkurenčný, a teda či je nedostatočne efektívna hospodárska súťaž trvalým javom. Tieto usmernenia sa zaoberajú aj problematikou novo vznikajúcich trhov, kde je pravdepodobné, že subjekt, ktorý má výhodu včasného vstupu na tento relevantný trh, skutočne má významný vplyv, ale nemali by sa naň vzťahovať neprimerané povinnosti.

Je potrebné aby národné regulačné orgány spolupracovali, ak sa ukáže, že relevantný trh je nadnárodnej povahy.

Pri určovaní prípadného významného vplyvu podniku na konkrétnom relevantnom trhu úrad čo najviac zohľadní usmernenia Komisie týkajúce sa analýzy trhu a posúdenia významného vplyvu na trhu.

Úlohou úradu je vymedziť relevantné geografické trhy na území Slovenskej republiky a prihliadať pritom na odporúčanie Komisie o relevantných trhoch výrobkov a služieb (ďalej len „odporúčanie“) prijaté podľa smernice a na národné a miestne okolnosti. Úrad by mal analyzovať aspoň tie relevantné trhy, ktoré sú uvedené v odporúčaní vrátane tých relevantných trhov, ktoré sú v odporúčaní uvedené, ale nie sú už viac predmetom regulácie v špecifickom národnom alebo miestnom kontexte. Úrad môže analyzovať aj relevantný trh, ktorý nie je uvedený v odporúčaní, ale ktorý je predmetom regulácie na základe predchádzajúcich trhových analýz, alebo iný relevantný trh, ak tento trh spĺňa všetky tri kritériá vymedzené zákonom (trojkritériálny test).

Nadnárodný trh je možné vymedziť, keď je to odôvodnené na základe definície geografického trhu, pri zohľadnení všetkých faktorov na strane ponuky a dopytu v súlade so zásadami práva v oblasti hospodárskej súťaže. Orgán európskych regulátorov je najvhodnejším orgánom na vykonanie takejto analýzy, pretože pri definovaní trhov na vnútroštátnej úrovni čerpá z rozsiahlych skúseností národných regulačných orgánov. Pri analýze potenciálnych nadnárodných trhov by sa mali zohľadniť vnútroštátne okolnosti. Ak sú nadnárodné trhy definované a regulačný zásah je oprávnený, dotknuté národné regulačné orgány by mali spolupracovať pri hľadaní vhodnej regulačnej reakcie, ako aj pri notifikovaní Komisii. Rovnakým spôsobom môžu národné regulačné orgány spolupracovať v prípade, keď nadnárodné trhy nie sú určené, ale trhové podmienky na území viacerých členských štátov sú dostatočne homogénne (napríklad v prípade podobných nákladov, štruktúry trhu alebo prevádzkovateľov alebo v prípade nadnárodného alebo porovnateľného dopytu koncových užívateľov) na to, aby národné regulačné orgány využili koordinovaný regulačný postup.

V niektorých prípadoch je geografický trh definovaný na úrovni celého geografického územia štátu alebo iba na časti tohto územia, napríklad z dôvodu národnej alebo miestnej povahy rozsahu siete, ktorá určuje hranice potenciálneho vplyvu podnikov na trhu z hľadiska veľkoobchodnej ponuky, no napriek tomu môže existovať významný nadnárodný dopyt zo strany jednej alebo viacerých kategórií koncových užívateľov. To môže byť najmä prípad dopytu zo strany koncových užívateľov – podnikateľských subjektov, ktorí majú svoje prevádzky rozmiestnené vo viacerých členských štátoch. Ak takýto nadnárodný dopyt nie sú

dodávateľia (podniky) schopní v dostatočnej miere uspokojiť, napríklad ak sú roztrúsení popri vnútroštátnych hraniciach alebo pôsobia iba lokálne, môže byť takáto situácia považovaná za prekážku na vnútornom trhu. Preto je orgán európskych regulátorov splnomocnený poskytovať národným regulačným orgánom usmernenia týkajúce sa spoločných regulačných prístupov, aby sa zabezpečilo, že nadnárodný dopyt bude uspokojený, čím sa vytvorí základ pre interoperabilitu veľkoobchodných prístupových produktov v celej Únii a umožní sa zvýšenie efektívnosti a dosahovanie úspor z rozsahu napriek fragmentácii na strane ponuky. Usmernenia orgánu európskych regulátorov by mali národným regulačným orgánom pomôcť pri ukladaní regulačných povinností významným podnikom na vnútroštátnej úrovni a zároveň by mali poskytovať usmernenia pre harmonizáciu technických špecifikácií veľkoobchodných prístupových produktov schopných uspokojiť zistený nadnárodný dopyt v záujme rozvoja vnútorného trhu.

Cieľom každého regulačného zásahu ex ante je v konečnom dôsledku zabezpečiť prospech pre koncových užívateľov z hľadiska ceny, kvality a výberu a to tak, že tento zásah vytvorí predpoklady pre to, aby na maloobchodných trhoch prebiehala efektívna a udržateľná hospodárska súťaž.

Je pravdepodobné, že úrad identifikuje veľa maloobchodných trhov, ktoré budú konkurenčné aj bez veľkoobchodnej regulácie, najmä pri zohľadnení očakávaných zlepšení vyplývajúcich z inovácií a hospodárskej súťaže.

Pre národné regulačné orgány je štartovacím bodom na identifikáciu veľkoobchodných trhov umožňujúcich reguláciu ex ante analýza zodpovedajúcich maloobchodných trhov. Analýza efektívnej hospodárskej súťaže sa na maloobchodnej a veľkoobchodnej úrovni vykonáva z hľadiska budúceho vývoja v stanovenom časovom horizonte, a riadi sa pravidlami hospodárskej súťaže prípadne aj príslušnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Ak úrad dospeje k záveru, že maloobchodný trh bude bez veľkoobchodnej regulácie ex ante na zodpovedajúcich relevantných trhoch efektívne konkurenčný, úrad by mal na základe toho dospieť k záveru, že na príslušnej veľkoobchodnej úrovni už regulácia nie je potrebná.

Počas postupného prechodu k deregulácii relevantných trhov bude rásť význam komerčných dohôd vrátane dohôd o spoluinvestovaní a o prístupe, medzi podnikmi. Pokiaľ budú tieto dohody udržateľné a prispievajú k zlepšeniu dynamiky hospodárskej súťaže, môžu prispieť k záveru, že veľkoobchodný trh si nevyžaduje reguláciu ex ante. Podobný prístup by sa dal uplatniť aj naopak, v prípade neplánovaného vypovedania komerčnej dohody na deregulovanom trhu. Pri analýze takýchto dohôd by mal úrad zohľadniť skutočnosť, že hrozba regulácie by mohla byť pre vlastníkov sietí stimulom pre začatie komerčných rokovaní. S cieľom zabezpečiť primerané zohľadnenie vplyvu regulácie na vývoj hospodárskej súťaže na relevantnom trhu by mal úrad zabezpečiť, aby boli relevantné trhy analyzované konzistentným spôsobom a podľa možnosti v rovnakom čase alebo s čo najkratším časovým odstupom.

Pri posudzovaní veľkoobchodnej regulácie s cieľom riešiť problémy na maloobchodnej úrovni by mal úrad zohľadniť skutočnosť, že niekoľko veľkoobchodných trhov môže poskytnúť veľkoobchodné vstupy pre nadväzujúci stupeň dodávateľského reťazca pre konkrétny maloobchodný trh, a naopak, že jeden veľkoobchodný trh môže poskytnúť veľkoobchodné vstupy na predchádzajúcom stupni dodávateľského reťazca pre rôzne maloobchodné trhy.

Dynamiku hospodárskej súťaže na konkrétnom trhu môžu okrem toho ovplyvniť trhy, ktoré s daným relevantným trhom súvisia, ale nie sú vo vertikálnom vzťahu (prípady niektorých pevných a mobilných trhov). Úrad by mal takéto posudzovanie vykonať pre každý jeden veľkoobchodný trh, v prípade ktorého sa uvažuje o regulácii, pričom by mal začať s posúdením vplyvu nápravných opatrení pre prístup k fyzickej infraštruktúre, keďže takéto nápravné opatrenia obyčajne vedú k udržateľnejšej hospodárskej súťaži vrátane hospodárskej súťaže

založenej na infraštruktúre, a následne analyzovať všetky veľkoobchodné trhy, ktoré môžu byť predmetom ex ante regulácie, s cieľom posúdiť prínos ich regulácie pre riešenie súťažných problémov identifikovaných na maloobchodnej úrovni. Pri rozhodovaní o konkrétnom nápravnom opatrení, ktoré je vhodné uložiť významnému podniku, by mal úrad posúdiť jeho technickú realizovateľnosť a vykonať analýzu nákladov a prínosov takéhoto nápravného opatrenia so zreteľom na schopnosť tohto opatrenia riešiť súťažné problémy identifikované na maloobchodnej úrovni a so zreteľom na to, či dané opatrenie umožní vznik hospodárskej súťaže založenej na diferenciácii a technologickej neutralite. Úrad zváži dôsledky uloženia konkrétneho nápravného opatrenia, ktoré, ak by bolo uložené len v prípade niektorých sieťových topológií, by mohlo predstavovať prekážku pre budovanie vysokokapacitných sietí, ktoré je v záujme koncových užívateľov.

Úrad by mal bez toho, aby bola dotknutá zásada technologickej neutrality, prostredníctvom uložených nápravných opatrení a podľa možnosti pred začiatkom budovania infraštruktúry, poskytnúť stimuly pre rozvoj pružnej a otvorenej sieťovej architektúry, čo v konečnom dôsledku zníži rozsah a komplexnosť nápravných opatrení uložených v neskoršej fáze. V každej fáze posudzovania, predtým ako úrad určí, či by sa významnému podniku malo uložiť dodatočné a viac zaťažujúce nápravné opatrenie, by sa úrad mal snažiť zistiť, či je príslušný maloobchodný trh efektívne konkurenčný a to aj pri zohľadnení všetkých relevantných komerčných dohôd alebo iných okolností na veľkoobchodnom trhu vrátane iných typov už platnej regulácie, ako napríklad povinnosti všeobecného prístupu k nereplikovateľným prvkom siete alebo povinnosti uložené podľa smernice 2014/61/EÚ, ako aj každej regulácie, ktorú úrad považuje za vhodnú pre významný podnik. Takéto posúdenie, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby sa uložili iba najvhodnejšie nápravné opatrenia potrebné na účinné riešenie všetkých problémov zistených v rámci analýzy trhu, nebráni tomu, aby úrad dospel k záveru, že kombinácia takýchto nápravných opatrení, hoci s rôznou intenzitou, pri zachovaní zásady proporcionality, poskytuje najmenej rušivé riešenie daného problému. Aj keď rozdielna intenzita uložených nápravných opatrení nevyústí do vymedzenia odlišných geografických relevantných trhov, malo by byť možné odôvodniť rozdiely v uložených nápravných opatreniach na základe rozdielnej intenzity konkurenčného tlaku.

Ex ante regulácia použitá na veľkoobchodnej úrovni (má menej rušivý vplyv na efektívnu a udržateľnú hospodársku súťaž v porovnaní s reguláciou maloobchodného trhu), sa považuje za dostatočný nástroj na riešenie potenciálnych problémov hospodárskej súťaže na nadväzujúcich maloobchodných trhoch. Pokrok v oblasti zlepšovania stavu hospodárskej súťaže dosiahnutý od uvedenia regulačného rámca pre elektronické komunikácie, bol preukázaný postupnou dereguláciou maloobchodných trhov v celej Únii. Je potrebné zjednodušiť pravidlá týkajúce sa ukladania nápravných opatrení podnikom s významným vplyvom a zlepšiť ich predvídateľnosť. Preto by malo prevládať ukladanie nápravných opatrení na veľkoobchodných trhoch.

V prípadoch, kedy úrad zruší veľkoobchodnú reguláciu, je potrebné aby stanovil primeranú lehotu na oznámenie, aby sa zabezpečil udržateľný prechod k deregulovanému trhu. Pri určovaní tejto lehoty na oznámenie by mal úrad zohľadniť existujúce dohody medzi poskytovateľmi prístupu a záujemcami o prístup, resp. subjektmi, ktoré daný prístup využívajú, ktoré boli uzavreté na základe uložených regulačných povinností. Takéto dohody môžu obsahovať zmluvnú právnu ochranu subjektom využívajúcim prístup na určitú dobu. Úrad by mal tiež zohľadniť možnosť účastníkov trhu využívať akýkoľvek komerčne poskytnutý veľkoobchodný prístup alebo ponuky na spoluinvestovanie, ktoré môžu byť dostupné na trhu a potrebu predísť prípadnej regulačnej arbitráži, napríklad v prípade, kedy by trvanie nápravného opatrenia mohlo byť prekážkou rozvoja nových sietí alebo služieb.

V záujme zabezpečenia predvídateľnosti regulácie je potrebné stanoviť lehoty pre analýzy trhov. Analýzu trhu je potrebné vykonávať pravidelne a v primeranom a vhodnom časovom rámci. V prípade, ak úrad nevykoná analýzu trhu v stanovenej lehote, existuje riziko ohrozenia vnútorného trhu, pričom bežné konania o porušení predpisov neprinesú želaný účinok včas. Úrad by mal mať možnosť požiadať orgán európskych regulátorov o pomoc pri realizácii analýzy trhu. Takáto pomoc by mohla mať napríklad podobu osobitnej pracovnej skupiny zloženej z predstaviteľov iných národných regulačných orgánov.

Z dôvodu vysokého stupňa technologickej inovácie a vysokej dynamiky vývoja na relevantných trhoch v oblasti elektronických komunikácií je potrebné rýchlo, koordinovane a harmonizovane upravovať predpisy na úrovni Únie. Skúsenosti ukazujú, že odlišnosti medzi jednotlivými národnými regulačnými orgánmi pri implementácii regulačného rámca môžu vytvárať prekážky vnútorného trhu. Napriek tomu je v záujme väčšej stability a predvídateľnosti regulačných opatrení aby sa maximálny čas medzi analýzami toho istého relevantného trhu predĺžil z troch na päť rokov, za predpokladu, že si trhové zmeny v období medzi dvoma analýzami relevantného trhu nevyžadujú novú analýzu. Pri určovaní, či úrad dodržal svoju povinnosť analyzovať trhy a oznámil príslušný návrh opatrenia minimálne každých päť rokov, sa za začiatok nového päťročného cyklu bude považovať len oznámenie, ktoré obsahuje nové posúdenie vymedzenia trhu a významného vplyvu na trhu. Oznámenie uloženia nových alebo zmeny nápravných opatrení uložených na základe predchádzajúcej a nerevidovanej analýzy trhu sa nebude považovať za splnenie tejto povinnosti. Samotná skutočnosť, že si úrad neplní povinnosť vykonávať analýzu trhu v pravidelných intervaloch stanovených v smernici, by sa nemala považovať sama osebe za dôvod na neplatnosť alebo neuplatniteľnosť existujúcich povinností, ktoré uložil na predmetnom relevantnom trhu.

Uloženie špecifickej povinnosti významnému podniku si nevyžaduje dodatočnú analýzu trhu, ale skôr zdôvodnenie, že daná povinnosť je vhodná a primeraná vzhľadom na povahu zisteného problému na danom trhu a súvisiacom maloobchodnom trhu.

Pri hodnotení primeranosti povinností a podmienok, ktoré sa majú uložiť, úrad zohľadní rozdielne podmienky hospodárskej súťaže, ktoré existujú v rôznych geografických oblastiach Slovenskej republiky, najmä so zreteľom na výsledky geografického prieskumu vykonaného podľa tohto zákona.

Pri posudzovaní regulácie cien, ako vhodného nápravného opatrenia, a pri rozhodovaní o spôsobe regulácie cien, úrad zohľadní potrebu investora dosiahnuť primeraný zisk v súvislosti s konkrétnym investičným projektom, pričom zohľadní riziká spojené s investičnými projektmi do nových prístupových sietí, prostredníctvom ktorých sa poskytujú služby, pri ktorých nie je možné s istotou kvantifikovať dopyt, v čase realizácie investície.

Preskúmanie povinností uložených významným podnikom v čase analýzy by malo úradu umožniť zohľadniť vplyv nového vývoja na podmienky hospodárskej súťaže, napríklad novo uzatvorených dobrovoľných dohôd medzi podnikmi, ako sú dohody o prístupe a dohody o spoluinvestovaní, čím sa zabezpečí pružnosť, ktorá je osobitne potrebná v kontexte dlhodobých regulačných cyklov. Podobný prístup by sa mal uplatniť aj v prípade neplánovaného porušenia alebo vypovedania komerčnej dohody alebo v prípade, keď má takáto dohoda účinky, ktoré sa líšia od stavu v čase analýzy trhu. Ak takéto vypovedanie platnej dohody nastane na deregulovanom trhu, môže to vyvolať potrebu novej analýzy trhu. Ak nedôjde k žiadnej dôležitej zmene na trhu, ale ide o dynamické trhy, môže byť potrebné vykonať analýzu trhu častejšie než každých päť rokov.

Trhy by sa mali považovať za dynamické, ak je pravdepodobné, že sa technologický vývoj a štruktúra dopytu koncových užívateľov budú vyvíjať takým spôsobom, že závery analýzy prestanú byť platné v strednodobom horizonte pre významnú skupinu geografických oblastí

alebo koncových užívateľov v rámci geografického a produktového trhu, vymedzeného úradom.

K § 67 Povinnosť transparentnosti

Transparentnosť je základným predpokladom pre zabezpečenie nediskriminácie. Úrad je preto oprávnený uložiť významnému podniku povinnosť zverejňovať rôzne informácie, ktoré prispievajú k zvýšeniu transparentnosti v súvislosti s plnením povinností významného podniku. Jedným z najdôležitejších nástrojov transparentnosti je zverejnenie podmienok poskytovania veľkoobchodného prístupu alebo prepojenia v referenčnej ponuke a ich priebežná aktualizácia, napríklad vo väzbe na platné podmienky prístupu alebo vo väzbe na výsledky rokovaní medzi významným podnikom a podnikmi žiadajúcimi, resp. využívajúcimi prístup alebo prepojenie.

Referenčná ponuka zverejnená významným podnikom musí obsahovať všetky relevantné podmienky a pravidlá, ktoré súvisia s prístupom alebo prepojením vrátane kvality poskytovaných služieb a časových lehôt. Samozrejmosťou je cena za všetky spoplatňované služby, činnosti alebo úkony, ktoré sú v súvislosti so zriadením a používaním prístupu alebo prepojenia spoplatňované. Ak je to potrebné, je úrad oprávnený stanoviť náležitosti referenčnej ponuky vrátane kľúčových ukazovateľov výkonnosti, t. j. parametrov služieb alebo iných zmluvných podmienok, ktoré je významný podnik pri poskytovaní prístupu alebo prepojenia povinný plniť a dodržiavať a výšku pokút, ktoré je významný podnik povinný uhradiť podniku využívajúcemu prístup alebo prepojenie v prípade, ak významný podnik nedodrží stanovenú úroveň kľúčových ukazovateľov výkonnosti. Ak úrad dospeje k záveru, že referenčná ponuka zverejnená významným podnikom nespĺňa náležitosti alebo podmienky podľa tohto zákona alebo rozhodnutia úradu alebo neprispieva k plneniu cieľov stanovených zákonom, je úrad oprávnený rozhodnutím uložiť významnému podniku povinnosť zmeniť referenčnú ponuku, pričom úrad pri ukladaní tejto povinnosti môže zohľadniť aj návrh predložený iným podnikom. Nie je pri tom rozhodujúce, či podnik, ktorý takýto návrh predložil má s významným podnikom uzatvorenú zmluvu o prístupe alebo prepojení.

K § 68 Povinnosti nediskriminácie

Cieľom nediskriminácie prístupu alebo prepojenia je zabezpečiť, aby významný podnik voči podnikom žiadajúcim alebo využívajúcim prístup alebo prepojenie neuplatňoval také podmienky, ktoré by mali za následok znevýhodnenie jedného podniku voči druhému. Rovnako je potrebné zabezpečiť, aby významný podnik v súvislosti s prístupom alebo prepojením neuplatňoval voči iným podnikom také podmienky, ktoré by tieto podniky znevýhodnili v porovnaní s významným podnikom alebo podnikom, v ktorom má významný podnik právo spolurozhodovať.

S cieľom riešiť diskriminačné správanie, ktoré nesúvisí s cenami, a zabrániť takémuto diskriminačnému správaniu je rovnocennosť vstupov v zásade najspoľahlivejší spôsob, ako dosiahnuť účinnú ochranu pred diskrimináciou. Poskytnutie regulovaných veľkoobchodných vstupov na základe rovnocennosti vstupu môže viesť k vyšším nákladom spojeným s dodržiavaním predpisov, než iné formy nediskriminačných povinností. Tieto vyššie náklady spojené s dodržiavaním predpisov by sa mali posudzovať podľa prínosov k zabezpečeniu súťaže na naviazujúcich trhoch za predpokladu, že významný podnik nepodlieha regulácii cien. Úrad môže dospieť k záveru, že poskytovanie veľkoobchodných vstupov prostredníctvom nových systémov na základe rovnocennosti vstupov pravdepodobne vygeneruje dostatočné čisté prínosy, a teda bude primerané vzhľadom na porovnateľne nižšie dodatočné náklady spojené s dodržiavaním predpisov na zabezpečenie toho, aby novovybudované systémy boli v súlade s rovnocennosťou vstupov. Na druhej strane by mal úrad posúdiť, či sú povinnosti

primerané pre významný podnik a zväžiť možné prekážky pri zavádzaní nových systémov v prípade, ak by podliehali prísnejším regulačným povinnostiam.

K § 69 Povinnosť vedenia oddelenej evidencie účtovníctva

Cieľom oddelenej evidencie je, v záujme zabezpečenia transparentnosti a nediskriminácie, umožniť úradu overiť, či podnik pri poskytovaní prepojenia alebo prístupu nepostupuje spôsobom, ktorý by mohol byť prekážkou vzniku dlhodobu udržateľného konkurenčného prostredia. Takouto prekážkou by v prípade prístupu alebo prepojenia, ktoré sú predmetom regulácie, mohlo byť najmä

- nezapočítanie nákladov do nákladov služby, napriek tomu, že konkrétne náklady s poskytovaním danej služby súvisia
- započítanie do nákladov konkrétnej služby, takých nákladov, ktoré s danou službou nesúvisia
- bezdôvodné uplatňovanie takých vnútropodnikových cien, ktoré v porovnaní s cenami rovnakých alebo podobných služieb uplatňovanými voči iným podnikom, môžu viesť k diskriminácii iných podnikov.

Napriek tomu, že oddelená evidencia do veľkej miery súvisí aj s povinnosťou cenovej regulácie, nie je uloženie povinnosti oddelenej evidencie podmienené uložením povinnosti regulácie cien. Je dôležité, aby úrad mal možnosť stanoviť štruktúru, obsah a metodiku spracovania informácií (nákladov, výnosov, aktív, pasív, spôsobu ich rozdeľovania medzi jednotlivé služby), ktoré má významný podnik v rámci povinnosti oddelenej evidencie pripraviť a predložiť úradu.

Podnik s významným vplyvom na trhu, ktorému bola uložená povinnosť oddelenej evidencie, je povinný predložiť oddelenú evidenciu účtovníctva overenú nezávislým audítorom, v súlade s odporúčaním Komisie z 19. septembra 2005 o oddelenom účtovníctve a systémoch nákladového účtovníctva podľa regulačného rámca pre elektronické komunikácie.

V záujme jednotnosti a integrity údajov, finančných výkazov podniku, ktorému bola uložená povinnosť vedenia oddelenej evidencie účtovníctva, je odporúčaná konsolidácia takto poskytnutých výkazov vo výkazoch ziskov a strát a v súpise vloženého kapitálu za podnik ako celok. Zároveň sa vyžaduje odsúhlasenie oddelenej evidencie účtovníctva a zákonom predpísaných účtovných uzávierok podniku nezávislým audítorom.

K § 70 Prístup k pasívnej infraštruktúre

Prístup k pasívnej infraštruktúre, ktorej vlastníkom alebo prevádzkovateľom je významný podnik, je jedným z významných predpokladov rozvoja súťaže založenej na infraštruktúre. Ak úrad pri analýze relevantného trhu dospeje k záveru, že odmietnutie prístupu k pasívnej infraštruktúre alebo správanie sa významného podniku, ktoré by mohlo viesť k oneskorenému poskytnutiu prístupu k pasívnej infraštruktúre, alebo ktoré by mohlo mať za následok nezáujem potenciálnych záujemcov o využitie takéhoto prístupu, by bolo prekážkou rozvoja konkurencie, môže úrad významnému podniku uložiť povinnosť poskytnúť prístup k pasívnej infraštruktúre. Pasívna infraštruktúra, ku ktorej úrad uloží povinnosť prístupu, pritom nemusí priamo súvisieť s relevantným trhom, na ktorom bol podnik určený za významný podnik, ale môže ísť o pasívnu infraštruktúru, ktorú významný podnik síce využíva v súvislosti s inými aktivitami no z hľadiska rozvoja súťaže na danom relevantnom trhu je táto pasívna infraštruktúra použiteľná.

Pri ukladaní povinnosti prístupu k pasívnej infraštruktúre je dôležité zabezpečiť, aby žiadosti podnikov o takýto prístup boli primerané, čo okrem iného znamená, že žiadosť podniku by mala odrážať jeho reálnu potrebu (vrátane potrebnej rezervnej kapacity) a na druhej strane povinnosť

významného podniku by mala zohľadniť aj potrebu významného podniku umožniť ďalší rozvoj poskytovania jeho služieb (napríklad vo forme rezervnej kapacity).

K § 71 Povinnosti prístupu k špecifickým prvkom siete a pridruženým prostriedkom a ich používanie

Povinnosť poskytnutia prístupu k sieťovej infraštruktúre alebo k jej vybraným prostriedkom môže byť uložená ako prostriedok zlepšenia súťažného prostredia. Úrad pri ukladaní tejto povinnosti musí zosúladiť práva vlastníka infraštruktúry využívať vlastnú infraštruktúru vo svoj prospech a práva ostatných subjektov na prístup k sieťovým prostriedkom, ktoré sú nevyhnutné pre poskytovanie konkurenčných služieb.

Ak sú podnikom uložené povinnosti vyžadujúce splnenie oprávnenej požiadavky na prístup k prvkom siete, sieťovým prostriedkom a pridruženým prostriedkom a ich využívanie, môže byť takáto požiadavka odmietnutá len na základe objektívnych kritérií ako technická uskutočniteľnosť alebo potreba udržania integrity siete.

Od významného podniku nie je možné vyžadovať poskytnutie tých typov prístupu, ktoré nie sú pod jeho kontrolou. Uložením povinnosti by sa nemali znížiť stimuly konkurenčných subjektov z hľadiska investovania do alternatívnych prostriedkov, ktoré zabezpečia udržateľnú hospodársku súťaž alebo vyšší výkon a výhody pre koncových užívateľov z dlhodobého hľadiska.

Úrad pri výbere najmenej rušivého regulačného zásahu a v súlade so zásadou proporcionality môže prehodnotiť povinnosti uložené významnému podniku napríklad zrušením povinností alebo uložením či neuložením nových povinností prístupu, ak je to v záujme užívateľov a udržateľnej hospodárskej súťaže. Úrad môže stanoviť technické a prevádzkové podmienky poskytovania prístupu pre významný podnik a podniky využívajúce prístup.

K § 72 Regulácia cien

Regulácia cien môže byť potrebná, ak analýza konkrétneho trhu odhalí neefektívnu hospodársku súťaž, pričom úrad zdôvodní uloženie regulácie cien ako primeranú povinnosť, ktorá je v záujme podpory efektívnej hospodárskej súťaže. V prípade prenositeľnosti čísla môže úrad regulovať cenu, ktorú si medzi sebou účtujú odovzdávajúci a prijímajúci podnik s cieľom zabezpečiť efektívne fungovanie prenositeľnosti čísla v prospech koncových užívateľov. V prípade univerzálnej služby je úrad oprávnený regulovať ceny vymedzených služieb v záujme zabezpečenia dostupnosti týchto služieb pre všetkých spotrebiteľov. Ak úrad v rozhodnutí o regulácii cien uložil podniku povinnosť nákladovej orientácie ceny, pričom nestanovil detailný postup výpočtu nákladov, je úrad oprávnený, pre účely overenia, či podnikom vypočítané nákladovo orientované ceny odzrkadľujú náklady efektívneho poskytovania služieb, použiť vlastnú metódu stanovenia nákladovo orientovanej ceny, ktorá je nezávislá od metódy použitej významným podnikom.

Ak úrad uloží povinnosť regulácie cien tak, že stanoví záväzný postup pri tvorbe ceny alebo pri jej kalkulácii, má možnosť sám vykonať kontrolu zhody s uloženým záväzným postupom za predpokladu, že má potrebný kvalifikovaný personál, alebo poveriť vykonaním kontroly zhody iný kvalifikovaný subjekt, ktorý je nezávislý od dotknutého podniku.

K § 73 Povinnosť regulácie cien prístupu alebo prepojenia môže úrad uložiť významnému podniku s cieľom zabrániť mu v uplatňovaní neprimerane vysokých alebo neprimerane nízkych cien. Cieľom regulácie cien je stanoviť takú regulovanú cenu, ktorá by sa na danom relevantnom trhu uplatňovala, ak by na danom relevantnom trhu existovala efektívna hospodárska súťaž. V prípade neprimerane vysokých cien prístupu alebo prepojenia (veľkoobchodná cena) vzniká riziko prenesenia týchto cien do maloobchodných cien, čo má negatívny vplyv na koncových užívateľov, celkový rozvoj služieb a ďalšie riziko premietnutia

týchto cien do cien iných tovarov a služieb. V prípade neprimerane nízkych cien prístupu alebo prepojenia (cena nepokrýva náklady spojené s poskytovaním prístupu alebo prepojenia) vzniká riziko vytlačenia exitujúcich konkurentov z daného relevantného trhu, resp. odradenia potenciálnych konkurentov od vstupu na daný relevantný trh, čím sa zvyšuje riziko monopolizácie daného relevantného trhu.

Pri určovaní nákladov súvisiacich s danou službou úrad zohľadní náklady vynaložené pri zavádzaní a poskytovaní služby, pričom umožní primeranú návratnosť vloženého kapitálu vrátane primeraných nákladov práce a nákladov na budovanie siete. Ak je to odôvodnené, hodnota vloženého kapitálu sa podľa potreby upraví, aby zohľadňovala aktuálne ocenenie aktív a efektívnosť prevádzky sietí. Metóda výpočtu nákladov by mala zodpovedať okolnostiam, berúc do úvahy potrebu podporovať efektívnosť, udržateľnú hospodársku súťaž a zavádzanie vysokokapacitných sietí a tým maximalizovať prínosy pre koncových užívateľov a mala by byť stanovená tak, aby prispievala k predvídateľným a stabilným veľkoobchodným cenám v prospech všetkých podnikov, ktoré chcú zavádzať nové a dokonalejšie siete.

Pri stanovení regulovanej ceny je okrem odôvodnene vynaložených prevádzkových a investičných nákladov spojených s poskytovaním prístupu alebo prepojenia potrebné zohľadniť a ak je to potrebné, aj vhodným spôsobom stanoviť, primeranú mieru návratnosti vloženého kapitálu.

V záujme predvídateľnosti regulácie, ktorá je jedným z predpokladov úspešného rozvoja hospodárskej súťaže a služieb je potrebné zabezpečiť stabilitu metodiky, resp. spôsobu stanovenia regulovanej ceny z časového, ako aj z vecného hľadiska.

Dôvodom pre neuloženie povinnosti regulácie cien významného podniku, okrem situácií, kedy by táto povinnosť neprispela k rozvoju konkurenčného prostredia, resp. kedy by jej uloženie predstavovalo pre významný podnik neprimeranú záťaž v porovnaní s vplyvom, aký by uloženie tejto povinnosti malo na vznik konkurenčného prostredia, je:

- existencia služieb, ktoré sú z pohľadu koncového užívateľa zastupiteľné so službou, s ktorou súvisí prístup alebo prepojenie, ktorého sa regulácia ceny týka a to aj vtedy, ak zastupiteľná služba nie je súčasťou toho istého maloobchodného relevantného trhu, pričom je možné preukázať, že táto služba vytvára konkurenčný tlak na maloobchodnú službu, s ktorou súvisí prístup alebo prepojenie, ktorého sa regulácia ceny týka a súčasne
- povinnosť transparentnosti, oddelenej evidencie, prístupu k fyzickej infraštruktúre, prístupu k určitým sieťovým prostriedkom a nediskriminácie, najmä opatrenie na základe, ktorého dokáže úrad posúdiť schopnosť podniku využívajúceho prístup alebo prepojenie ponúknuť služby koncovým užívateľom za cenu, ktorá je porovnateľná s cenou služby, ktorú poskytuje významný podnik (economic replicability test) sú zárukou toho, že významný podnik bude poskytovať prístup alebo prepojenie efektívne a nediskriminačne.

Ak úrad uloží významnému podniku povinnosť nákladovej orientácie cien za ukončovanie volaní v pevnej alebo v mobilnej sieti, a to aj napriek tomu, že pominú dôvody pre vydanie, resp. ponechanie v platnosti osobitného predpisu vydaného Európskou komisiou, ktorým Európska komisia stanovuje celoeurópsku jednotnú maximálnu výšku poplatku za ukončovanie volaní v pevnej alebo v mobilnej sieti, je úrad povinný pri ukladaní tejto povinnosti dodržať podmienky stanovené v zákone.

K § 74 Cena za ukončovanie volaní

Systém spoplatňovania veľkoobchodných služieb ukončenia volaní v Únii vychádza zo zásady, že za volanie platí volajúca strana. Z analýzy zastupiteľnosti na strane dopytu a ponuky vyplýva, že v súčasnosti na veľkoobchodnej úrovni neexistujú a ani v blízkej budúcnosti nebudú existovať žiadne trhové opatrenia, ktoré by mohli obmedziť výšku poplatkov za ukončenie

volania v danej sieti. Medzi potenciálne negatívne vplyvy na hospodársku súťaž patrí krížové financovanie medzi podnikmi. Uvedené možné negatívne vplyvy na hospodársku súťaž sú bežné na trhoch so službou ukončenia volania v pevnej aj mobilnej sieti. Vzhľadom na schopnosť a motiváciu podnikov poskytujúcich službu ukončenia volania zvyšovať ceny výrazne nad náklady sa zo strednodobého hľadiska za najvhodnejší zásah považuje nákladová orientácia. Budúci vývoj na trhu môže zmeniť dynamiku týchto trhov do takej miery, že regulácia už nebude potrebná.

V záujme zníženia regulačného zaťaženia pri konzistentnom riešení problémov hospodárskej súťaže týkajúcich sa veľkoobchodných služieb ukončenia volaní v celej Únii, Komisia stanoví, prostredníctvom delegovaného aktu, jednotnú maximálnu sadzbu za ukončenie volania pre mobilné služby a jednotnú maximálnu sadzbu za ukončenie volania pre pevné služby, ktoré sa budú uplatňovať v celej Únii.

Podniky poskytujúce službu ukončovania volaní v pevnej alebo v mobilnej sieti budú povinné zabezpečiť, aby ceny, ktoré účtujú za ukončovanie volaní vo svojej sieti, neprekročili celoeurópsku jednotnú maximálnu výšku poplatku stanovenú týmto osobitným predpisom.

Úlohou úradu je pravidelne monitorovať dodržiavanie tejto povinnosti a v prípade, ak podnik túto povinnosť nedodržiava, uložiť podniku povinnosť zabezpečiť súlad ním účtovaných cien za ukončovanie volaní s cenami stanovenými osobitným predpisom. Správu o dodržiavaní osobitného predpisu úrad predkladá Komisii a orgánu európskych regulátorov raz ročne.

K § 75 Regulácia prvkov nových vysokokapacitných sietí

Vzhľadom na neistotu týkajúcu sa miery uspokojenia dopytu po širokopásmových vysokokapacitných službách, ako aj vzhľadom na vplyv úspor z rozsahu a sortimentu na rentabilitu investície, ponúkajú dohody o spoluinvestovaní významné výhody vyplývajúce z rozdelenia nákladov a rizík, čo menším podnikom umožňuje investovať za ekonomicky racionálnych podmienok, čím sa podporuje udržateľná dlhodobá hospodárska súťaž aj v oblastiach, kde hospodárska súťaž v oblasti infraštruktúry za iných okolností nemusí byť efektívna. Takéto spoluinvestovanie môže mať rôzne podoby, vrátane spoluvlastníctva siete alebo dlhodobého rozdelenia rizika prostredníctvom spolufinancovania alebo prostredníctvom kúpnych zmlúv. Výsledkom kúpnych zmlúv, ktorými sa zabezpečuje spoluinvestovanie, je nadobudnutie osobitných práv na kapacitu štrukturálneho charakteru, čo zahŕňa stupeň spolurozhodovania a umožňuje spoluinvestorom skutočne a v dlhodobom horizonte udržateľne súťažiť na nadväzujúcich trhoch, na ktorých pôsobí významný podnik. Naproti tomu zo zmlúv o prístupe, ktoré sa obmedzujú na prenájom kapacity, takéto práva nevyplývajú, a preto by sa nemali považovať za spoluinvestovanie.

Ak významný podnik ponúkne spoluinvestovanie do vysokokapacitných sietí, ktoré pozostávajú optických vlákien zavedených až do priestorov koncového užívateľa alebo po základňovú stanicu, za spravodlivých, primeraných a nediskriminačných podmienok, v dôsledku čoho majú podniky rôznych veľkostí a s rôznymi možnosťami financovania príležitosť stať sa spoluinvestormi do infraštruktúry, úrad by mal upustiť od uloženia povinností, týkajúcich sa vysokokapacitnej siete, významnému podniku, ak aspoň jeden potenciálny spoluinvestor uzavrel dohodu o spoluinvestovaní s významným podnikom.

Ak úrad rozhodne, že ponuka na spoluinvestovanie, ktorá nevyústila do uzavretia zmluvy, bude záväzná a že neuloží dodatočné regulačné povinnosti, môže podmieniť nadobudnutie účinnosti deregulačného opatrenia uzavretím zmluvy o spoluinvestovaní. Vysokokapacitné siete pozostávajúce z optických vlákien zavedených do bezprostrednej blízkosti priestorov koncového užívateľa (po budovu, v ktorej je umiestnený koncový bod), by mali podliehať rovnakému regulačnému zaobchádzaniu v prípade, že zavedenie optických vlákien až do

priestorov koncového užívateľa je technicky nerealizovateľné. Ak má úrad v úmysle upustiť od uloženia povinností, mal by tak urobiť po tom, čo sa uistil, že ponuky na spoluinvestovanie spĺňajú potrebné kritériá a že sú spracované a predložené v dobrej viere. Rozdielna regulačná úprava týkajúca sa nových vysokokapacitných sietí by mala byť predmetom preskúmania v nasledujúcich analýzach trhu, na základe ktorých sa môžu vyžadovať zmeny regulácie, a to najmä po určitom čase. V riadne odôvodnených prípadoch môže úrad uložiť povinnosti týkajúce sa nových prvkov siete, ak dospeje k záveru, že dotknuté relevantné trhy by pri absencii regulačného zásahu čelili problémom v oblasti hospodárskej súťaže. Najmä v prípadoch, keď existujú viaceré nadväzujúce trhy, ktoré nedosiahli rovnaký stupeň hospodárskej súťaže, môže úrad vyžadovať konkrétne asymetrické nápravné opatrenia na podporu efektívnej hospodárskej súťaže, okrem iného, napríklad na špecializovaných maloobchodných trhoch (napríklad produkty pre koncových užívateľov, ktorými sú napríklad právnické osoby). V záujme zachovania hospodárskej súťaže, úrad chráni práva záujemcov o prístup, ktorí sa nezúčastňujú na spoluinvestovaní tým, že zabezpečí zachovanie existujúcich prístupových produktov, alebo ak sa zastarané prvky siete v dohľadnom čase odstránia, uložením povinnosti zaviesť prístupové produkty, ktorých funkčnosť a kvalita je aspoň porovnateľná s tými, ktoré boli poskytované prostredníctvom zastaranej infraštruktúry, pričom úrad zabezpečí zavedenie a dodržiavanie takého mechanizmu prechodu, ktorý nespôsobí oslabenie stimulov pre spoluinvestorov.

K § 76 Funkčné oddelenie obchodnej spoločnosti

Účelom funkčného oddelenia, na základe ktorého sa od vertikálne integrovaného podniku vyžaduje, aby zriadil prevádzkovo samostatnú obchodnú spoločnosť, je zabezpečiť poskytovanie úplne rovnocenných prístupových produktov všetkým podnikom (vrátane jeho vlastných vertikálne integrovaných oddelení) pôsobiacim na nadväzujúcom relevantnom trhu. Funkčným oddelením sa predpokladá skvalitnenie hospodárskej súťaže na viacerých relevantných trhoch tým, že sa významne zníži motivácia podniku s významným vplyvom diskriminovať a uľahčí sa overovanie a presadzovanie dodržiavania povinnosti nediskriminácie. Vo výnimočných prípadoch by malo byť možné funkčné oddelenie odôvodniť ako nápravné opatrenie, keď sa trvalo nedarí účinne dosiahnuť dodržiavanie povinnosti nediskriminácie na viacerých dotknutých trhoch a keď sú malé alebo žiadne vyhliadky, že v oblasti infraštruktúry vznikne hospodárska súťaž v primeranom časovom horizonte za predpokladu využitia jedného alebo viacerých nápravných opatrení, ktoré sa predtým považovali za vhodné. Je dôležité zabezpečiť, aby uloženie funkčného oddelenia naďalej motivovalo významný podnik investovať do rozvoja svojej siete a neviedlo k možným nepriaznivým vplyvom na koncových užívateľov.

Uloženie tejto povinnosti si vyžaduje, v súlade s postupom analýzy trhu, koordinovanú analýzu rôznych relevantných trhov súvisiacich s prístupovou sieťou. Pri vykonávaní analýzy trhu a navrhovaní podrobností takéhoto nápravného opatrenia venuje úrad osobitnú pozornosť produktom, ktorých poskytovanie bude v kompetencii samostatných obchodných spoločností, s prihliadnutím na rozsah vybudovanej siete a na stupeň technologického pokroku, ktorý by mohol ovplyvniť zastupiteľnosť pevných a bezdrôtových služieb. S cieľom vyhnúť sa narušeniu hospodárskej súťaže schvaľuje návrhy na funkčné oddelenie Európska komisia. Funkčné oddelenie by nemalo samostatným obchodným spoločnostiam brániť v používaní takých koordinačných mechanizmov, ktoré zabezpečia ochranu práv materskej spoločnosti v súvislosti s dohľadom nad hospodárením a riadením.

K § 77 Dobrovoľné oddelenie obchodnej spoločnosti

Ak sa vertikálne integrovaný podnik s významným vplyvom rozhodne previesť svoje aktíva tvoriace prístupovú sieť alebo ich podstatnú časť na samostatnú právnickú osobu, v ktorej nemá majetkovú účasť, alebo vytvoriť samostatný obchodný subjekt pre oblasť prístupových produktov, úrad posúdi vplyv plánovanej transakcie vrátane všetkých záväzkov v oblasti prístupu, ktoré tento podnik ponúka, na všetky existujúce regulačné povinnosti uložené vertikálne integrovanému podniku, s cieľom zabezpečiť zlučiteľnosť všetkých nových opatrení so zákonom. Úrad vykoná novú analýzu trhov, na ktorých pôsobí oddelený subjekt, a podľa toho uloží, zachová, zmení alebo zruší povinnosti. Podnik je povinný úradu na tento účel poskytnúť všetky požadované informácie.

Oznámenie o zamýšľanom prevode je podnik s významným vplyvom povinný predložiť úradu najmenej tri mesiace pred zamýšľaným prevodom. Súčasťou oznámenia predloženého úradu môžu byť záväzky podniku s významným vplyvom voči podnikom, ktoré využívajú prístupovú sieť alebo, ktoré budú prístupovú sieť využívať v budúcnosti. Podnik by sa mal k dodržiavaniu týchto záväzkov zaviazat' minimálne na čas, ktorý bude úrad potrebovať na to, aby realizoval analýzy všetkých dotknutých relevantných trhov a na základe týchto analýz vydal príslušné rozhodnutia.

Úrad následne posúdi, formou analýzy trhu, možný vplyv prevodu na všetky dotknuté relevantné trhy. Výsledky analýzy úrad zverejní formou verejnej konzultácie, pričom dotknutými subjektmi budú podniky, priamo ovplyvnené prevodom aktív, záväzkami podniku s významným vplyvom a povinnosťami uloženými úradom.

Úrad v rozhodnutí o určení významného vplyvu a o uložení povinností podniku s významným vplyvom môže zohľadniť všetky alebo iba časť záväzkov, ku ktorým sa podnik s významným vplyvom zaviazal v oznámení o zamýšľanom prevode.

K § 78 Postup týkajúci sa záväzkov

Podnik s významným vplyvom môže na základe výsledkov analýzy relevantného trhu predložiť úradu návrh, ktorým sa zaviazá k splneniu povinností súvisiacich s prístupom alebo so spoluinvestovaním pri budovaní ním (podnikom s významným vplyvom) budovaných sietí. Cieľom navrhnutých povinností by mala byť eliminácia alebo zmiernenie súťažných problémov identifikovaných úradom, pričom úrad navrhované povinnosti zohľadní pri rozhodovaní o uložení povinností podniku s významným vplyvom.

Podľa zákona, oblasťami, ktorých sa môže záväzok týkať sú:

- dohody o spolupráci medzi podnikom s významným vplyvom a inými podnikmi, ktorých cieľom je zníženie rizika súvisiaceho s investovaním do budovania sietí,
- spoluinvestovania podniku s významným vplyvom a iných podnikov pri budovaní vysokokapacitných sietí alebo
- zabezpečenia efektívneho a nediskriminačného prístupu tretích strán k sieti podniku s významným vplyvom počas a po ukončení procesu dobrovoľného oddelenia obchodnej spoločnosti.

Záväzok podniku s významným vplyvom musí byť dostatočne detailný, pokiaľ ide o dĺžku trvania záväzku, termínu jeho splnenia, rozsahu povinností, ku ktorým sa podnik s významným vplyvom zaviazal, ich podrobného popisu a podmienok, ktoré sú s týmito povinnosťami spojené. Podnik s významným vplyvom nie je pri určení maximálnej lehoty, počas ktorej sa zaviazá navrhnutý záväzok dodržiavať, viazaný lehotou na vykonanie opakovanej analýzy príslušného relevantného trhu. Naopak, lehota na dodržiavanie záväzku podniku s významným vplyvom môže prekročiť lehotu na vykonanie opakovanej analýzy príslušného relevantného trhu.

Úrad pri posudzovaní záväzku a pri rozhodovaní o uložení povinností podniku s významným vplyvom, zohľadní mieru, v akej navrhnuté záväzky prispievajú k rozvoju konkurenčného prostredia na danom relevantnom trhu, pričom zohľadní najmä primeranosť a spravodlivosť navrhnutých záväzkov, obmedzenia týkajúce sa potenciálneho okruhu podnikov, ktoré by mohli dané záväzky využiť v záujme posilnenia konkurenčného prostredia (z možnosti využiť navrhované záväzky by nemal byť vylúčený žiaden podnik), podmienky za ktorých podnik s významným vplyvom poskytuje alebo navrhuje poskytovanie prístupu k svojej sieti (najmä z hľadiska spravodlivosti, primeranosti a nediskriminácie), skutočnosť, či prístup zahŕňa aj prístup týkajúci sa vysokokapacitných sietí, ako aj to, či je ponuka záväzkov podnikom predložená pred samotným spustením komerčnej prevádzky služieb, ktorých sa navrhnuté povinnosti týkajú, či navrhnuté záväzky môžu prispieť k rozvoju udržateľnej hospodárskej súťaže na naviazujúcich relevantných trhoch a či uplatnenie týchto záväzkov prispeje k zrýchleniu spoločného budovania a využívania vysokokapacitných sietí (napríklad, či navrhnuté záväzky predstavujú dostatočnú garanciu na to, aby iné podniky prejavili záujem o podieľanie sa na spoluinvestovaní do budovania sietí).

Navrhnuté záväzky úrad predloží na verejnú konzultáciu zainteresovaným subjektom, ktorými sú primárne podniky, ktoré sú alebo budú navrhnutými záväzkami priamo ovplyvnené. Takýmito podnikmi sú najmä podniky, ktoré už využívajú prístup poskytovaný podnikom s významným vplyvom alebo podniky, ktoré sa podieľajú alebo sa v minulosti podieľali na spoluinvestovaní do budovania sietí, ako aj podniky, ktoré by mohli mať o prístup alebo spoluinvestovanie záujem, vzhľadom na to, že pôsobia na tom istom vecne alebo geograficky vymedzenom relevantnom trhu. Na základe pripomienok predložených v rámci konzultácie úrad vyhodnotí, či záväzky, ktoré navrhol podnik s významným vplyvom, sú v súlade s podmienkami zákona ako aj to, akým spôsobom uloženie povinností splniť predložené záväzky, ovplyvní rozhodnutie úradu o uložení povinností podniku s významným vplyvom.

Úrad oznámi podniku s významným vplyvom záver konzultácie. Súčasťou oznámenia je aj stanovisko úradu, či sú navrhnuté záväzky v súlade s podmienkami, cieľmi, kritériami a postupmi stanovenými zákonom. Zároveň podniku s významným vplyvom oznámi, za akých podmienok úrad uloží podniku s významným vplyvom povinnosť splniť tieto záväzky, vrátane ostatných povinností, ktoré podniku s významným vplyvom uloží súčasne s navrhnutými záväzkami. Zmyslom tohto oznámenia je umožniť podniku s významným vplyvom, aby v stanovenej lehote navrhnuté záväzky zosúladiť s podmienkami, cieľmi, kritériami a postupmi stanovenými zákonom.

Podľa toho do akej miery sú navrhnuté záväzky v súlade s podmienkami, cieľmi, kritériami a postupmi stanovenými zákonom, úrad rozhodne o rozsahu uložených záväzkov, o lehote, počas ktorej je podnik s významným vplyvom povinný dodržiavať úradom uložené záväzky, ako aj o uložení ďalších povinností podniku s významným vplyvom. Ak je lehota, počas ktorej je podnik s významným vplyvom povinný dodržiavať úradom uložené záväzky dlhšia ako lehota pre opakovanú analýzu relevantného trhu, nemá uplynutie lehoty, počas ktorej je podnik s významným vplyvom povinný dodržiavať úradom uložené záväzky, vplyv na predĺženie lehoty pre opakovanú analýzu relevantného trhu.

K § 79

V prípade podniku s významným vplyvom, ktorý poskytuje služby výlučne na veľkoobchodnom trhu, môže úrad rozhodnúť o obmedzenom rozsahu uložených povinností, pričom takémuto podniku uloží iba povinnosť nediskriminácie a prístupu k určitým sieťovým prostriedkom. V odôvodnených prípadoch, na základe výsledkov analýzy relevantného trhu, môže úrad uložiť aj povinnosť poskytovať veľkoobchodné služby za ceny, ktoré sú spravodlivé a odôvodnené. Za týmto účelom môže úrad uložiť povinnosť regulácie cien. V prípade podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu sa jedná o podnik, ktorý nie je vertikálne

integrovaný, a teda zo strany tohto podniku nehrozí riziko prenosu významného vplyvu z veľkoobchodného na maloobchodný trh v neprospech koncových užívateľov. Pre posúdenie možného prenosu významného vplyvu sú preto rozhodujúce aj zmluvné alebo vlastnícke vzťahy medzi podnikom s významným vplyvom a inými podnikmi pôsobiacimi na súvisiacom maloobchodnom trhu. Úrad musí pri rozhodovaní o uložení povinností podniku s významným vplyvom pôsobiacemu výlučne na veľkoobchodnom trhu zohľadniť aj tieto vzťahy a v prípade ak úrad dospeje k záveru, že vlastnícky alebo zmluvný vzťah podniku s významným vplyvom by mohol viesť k situácii, v ktorej by konanie podniku s významným vplyvom mohlo byť v neprospech koncových užívateľov, úrad uloží podniku s významným vplyvom také povinnosti, aké by tomuto podniku uložil, ak by v čase analýzy relevantného trhu nebol v postavení podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu. V záujme predídania situácii, kedy sa postavenie podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu zmení v období medzi dvoma analýzami relevantného trhu, v dôsledku čoho by tento podnik získal zvýhodnenie vyplývajúce z uložených povinností, napriek tomu, že by už nespĺňal predpoklady pre takéto zvýhodnenie, úrad v rozhodnutí o uložení povinností podniku s významným vplyvom uloží povinnosť informovať úrad o zmene podmienok, ktoré boli rozhodujúce pri rozhodovaní úradu o uložení povinností. Ak podnik s významným vplyvom prestane spĺňať podmienky podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu, úrad prehodnotí povinnosti uložené podniku s významným vplyvom a uloží podniku s významným vplyvom také povinnosti, ktoré zodpovedajú postaveniu podniku s významným vplyvom, ktorý nespĺňa podmienky podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu. Úrad sa o zmene podmienok rozhodujúcich pre posúdenie podniku pôsobiaceho výlučne na veľkoobchodnom trhu môže dozvedieť na základe oznámenia podniku s významným vplyvom alebo z vlastnej činnosti. Úrad prehodnotí povinnosti uložené podniku s významným vplyvom aj v prípade, ak zmluvné podmienky, na základe, ktorých poskytuje podnik s významným vplyvom iným podnikom prístup na súvisiaci veľkoobchodný trh, vedú alebo by mohli viesť k vzniku súťažných problémov v neprospech koncových užívateľov.

K § 80 Prechod od zastaranej infraštruktúry

Zastaranou infraštruktúrou sa v kontexte budovania moderných elektronických komunikačných sietí, najmä v súvislosti s budovaním vysokorýchlostných sietí, chápe najmä infraštruktúra využívajúca metalické vedenia v prístupových sieťach, resp. účastnícke vedenie využívajúce medené vodiče. V prípade, ak sa podnik s významným vplyvom rozhodne pre ukončenie poskytovania služieb prostredníctvom takejto infraštruktúry alebo ak sa rozhodne takúto infraštruktúru nahradiť modernou infraštruktúrou (infraštruktúrou, prostredníctvom ktorej je možné zabezpečiť poskytovanie vysokorýchlostných sietí) je potrebné zabezpečiť, aby subjekty, ktoré na základe povinností uložených tomuto podniku s významným vplyvom, využívajú zastaranú infraštruktúru na poskytovanie služieb koncovým užívateľom alebo iným podnikom, boli o takejto zmene informované s dostatočným predstihom. Cieľom je umožniť týmto subjektom primerane zareagovať tak, aby nebolo ohrozené ich pôsobenie na príslušnom trhu, spôsobené napríklad prerušením poskytovaných služieb alebo zhoršením parametrov poskytovaných služieb. Podnik s významným vplyvom je povinný o plánovanej zmene upovedomiť úrad, formou oznámenia, v stanovenom termíne pred uskutočnením samotnej zmeny. V oznámení podnik s významným vplyvom uvedie

- transparentný časový harmonogram prechodu, ktorý zabezpečí bezproblémový prechod všetkých podnikov využívajúcich existujúci prístup na prístup, resp. služby poskytované prostredníctvom novej infraštruktúry
- podmienky poskytovania a parametre veľkoobchodných služieb, ktoré bude poskytovať podnikom využívajúcim existujúci prístup, pričom tieto podmienky a parametre musia umožniť podnikom využívajúcim existujúci prístup poskytovať služby v kvalite a rozsahu

porovnateľnom so stavom pred zmenou a zároveň nesmú znevýhodňovať podniky využívajúce prístup v porovnaní s podnikom s významným vplyvom.

Prechodom od zastaranej infraštruktúry nesmie v žiadnom prípade prísť k zhoršeniu podmienok hospodárskej súťaže na dotknutom relevantnom trhu v porovnaní so stavom pred uskutočnením prechodu.

Cieľom tohto procesu je umožniť podniku s významným vplyvom čo najrýchlejšiu modernizáciu sietí tak, aby modernizácia nebola brzdená pretrvávajúcou povinnosťou poskytovať veľkoobchodné služby prostredníctvom zastaranej infraštruktúry a teda, aby podnik s významným vplyvom nebol, v dôsledku regulácie, nútený prevádzkovať dve paralelné infraštruktúry, resp. aby čas nevyhnutnej paralelnej prevádzky bol čo najkratší.

K § 81

Úrad je oprávnený uložiť podniku s významným vplyvom povinnosti týkajúce sa maloobchodného relevantného trhu, (trh služieb, ktoré významný podnik poskytuje koncovým užívateľom), ak úrad dospeje k záveru, že povinnosti uložené na súvisiacom veľkoobchodnom trhu alebo trhoch, by nezabezpečili efektívnu hospodársku súťaž na analyzovanom maloobchodnom relevantnom trhu a že takáto regulácia je jediným možným nástrojom na zabezpečenie efektívnej hospodárskej súťaže na analyzovanom maloobchodnom relevantnom trhu.

K § 82

Rozdielne uplatňovanie pravidiel ochrany koncového užívateľa vytvára na vnútornom trhu významné prekážky, ktoré majú vplyv na poskytovateľov služieb a koncových užívateľov. Tieto prekážky by sa mali zredukovať uplatňovaním rovnakých pravidiel zabezpečujúcich vysokú spoločnú úroveň ochrany v celej Únii. Presnou a úplnou harmonizáciou práv koncových užívateľov, ktoré upravuje smernica, by sa mala podstatne zvýšiť právna istota pre koncových užívateľov aj poskytovateľov služieb a malo by sa výrazne znížiť množstvo prekážok vstupu na trh a eliminovať zbytočné administratívne zaťaženie vyplývajúce z fragmentácie pravidiel. Úplná harmonizácia pomáha prekonať prekážky fungovania vnútorného trhu vyplývajúce z takých vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa práv koncových užívateľov, ktorými sa zároveň chránia vnútroštátni poskytovatelia elektronických komunikačných služieb pred konkurenciou z iných členských štátov.

Úplná harmonizácia práv koncových užívateľov zvyšuje dôveru koncových užívateľov vo vnútorný trh, pretože využívajú rovnako vysokú úroveň ochrany pri používaní služieb, a to nielen vo svojich členských štátoch, ale aj keď žijú, pracujú alebo cestujú v iných členských štátoch. Úplná harmonizácia by sa mala rozšíriť len na záležitosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia o právach koncových užívateľov v smernici.

Smernica by preto nemala mať vplyv na vnútroštátne právo v súvislosti s tými aspektmi ochrany koncových užívateľov, vrátane niektorých aspektov opatrení týkajúcich sa transparentnosti, ktoré nepatria do pôsobnosti ustanovení smernice. Smernica umožňuje členským štátom zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia v otázkach, ktoré nie sú osobitne upravené v smernici, a to najmä v záujme riešenia identifikovaných problémov.

Ustanovenie obsahuje všeobecné zásady viažuce sa k poskytovaniu verejných elektronických komunikačných služieb koncovým užívateľom.

Ide najmä o nediskrimináciu koncových užívateľov, zabezpečenie pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím prístupu k službám rovnocenným so službami, ktoré využíva väčšina obyvateľov. Určité odlišné podmienky sa pripúšťajú len v prípade objektívnych dôvodov týkajúcich sa nákladov a rizík.

K § 83 až 85

Zmluvy sú významným nástrojom, ktorý slúži koncovým užívateľom na zabezpečenie transparentnosti informácií a právnej istoty. Väčšina poskytovateľov služieb v konkurenčnom prostredí bude uzatvárať zmluvy so svojimi zákazníkmi, pretože je to hospodársky žiaduce.

Je potrebné tiež dodať, že ustanovenia osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nie sú zákonom o elektronických komunikáciách dotknuté, keďže z pôsobnosti tohto zákona nie sú elektronické komunikácie vyradené.

Niektoré z ustanovení týkajúcich sa ochrany koncových užívateľov, ktoré sa a priori uplatňujú iba na spotrebiteľov, konkrétne ustanovenia o informáciách týkajúcich sa zmlúv, maximálnom trvaní zmluvy a balíkoch služieb, by sa mali vzťahovať nielen na spotrebiteľov, ale aj na mikropodniky a malé podniky, a neziskové organizácie vymedzené vo vnútroštátnom práve. Vyjednávacía pozícia týchto kategórií podnikov a organizácií je porovnateľná s pozíciou spotrebiteľov, a preto by mali mať rovnakú úroveň ochrany, pokiaľ sa týchto práv výslovne nezrieknu.

Na rozdiel od mikropodnikov, malých podnikov a neziskových organizácií majú väčšie podniky obvykle silnejšiu vyjednávaciu pozíciu, a preto nie sú závislé od tých istých zmluvných požiadaviek na informácie ako spotrebiteľia.

Ostatné ustanovenia, ako napríklad prenositeľnosť čísla, ktoré sú dôležité aj pre väčšie podniky, sa vzťahujú na všetkých koncových užívateľov.

Koncoví užívatelia by mali byť v súlade s prílohou č. 2 informovaní, okrem iného, o všetkých ponúkaných úrovniach kvality služieb v súlade s prílohou 3, podmienkach akciových ponúk, podmienkach vypovedania zmluvy, platných tarifných plánoch a cenách za služby, ktoré podliehajú osobitným cenovým podmienkam. Uvedené informácie sú relevantné pre poskytovateľov verejne dostupných služieb s výnimkou M2M. Bez toho, aby boli dotknuté pravidlá týkajúce sa ochrany osobných údajov, by sa na poskytovateľa verejne dostupných služieb nemali vzťahovať povinnosti týkajúce sa požiadaviek na informácie v prípade zmlúv, ak daný poskytovateľ a pridružené podniky alebo osoby neprijímajú žiadnu odmenu, ktorá by priamo alebo nepriamo súvisela s poskytovaním služieb (napríklad univerzita poskytujúca návštevníkom voľný prístup k sieti Wi-Fi vo svojom areáli bez toho, aby si nárokovala na akúkoľvek odmenu za poskytovanie svojej služby, či už formou platby od užívateľov, alebo prostredníctvom príjmov z reklamy).

Štandardné zmluvné podmienky vrátane dĺžky trvania zmluvy o poskytovaní verejne dostupných služieb, poplatkov za predčasné ukončenie zmluvy, práv súvisiacich s ukončením poskytovania balíkov služieb alebo niektorého jeho prvku, a postupov a priamych poplatkov súvisiacich s prenositeľnosťou čísla alebo iných identifikátorov môžu byť zverejnené na viacerých dostupných platformách (predajňa, webové sídlo a pod.), pričom ak ide o informácie vysokej granularity, postačí aj zverejnenie princípov výpočtu poplatkov (napríklad spôsobu výpočtu zmluvnej pokuty, ktorá môže byť závislá od výšky poskytnutej zľavy pri nákupe mobilného telefónu, výšky mesačného poplatku za paušál, doby trvania zmluvy a pod.).

S cieľom umožniť koncovému užívateľovi informovane sa rozhodnúť je nevyhnutné, aby mal koncový užívateľ pred uzavretím zmluvy k dispozícii relevantné informácie v jasnej a zrozumiteľnej forme a na trvalom nosiči, alebo ak to nie je možné a bez toho, aby tým bolo dotknuté vymedzenie pojmu trvalý nosič stanovené v smernici 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, v dokumente, ktorý sprístupňuje podnik a ktorý sa dá ľahko stiahnuť, otvoriť a prezerať na zariadeniach bežne používaných spotrebiteľmi,

pričom o tom informuje koncového užívateľa. S cieľom uľahčenia výberu majú podniky povinnosť predložiť koncovému užívateľovi súhrn dôležitých zmluvných podmienok (ďalej len „zhrnutie zmluvy“). Vzor zhrnutia zmluvy zverejní Komisia po konzultácii s orgánom európskych regulátorov. Predzmluvné informácie, ako aj zhrnutie zmluvy predstavujú neoddeliteľnú súčasť konečnej zmluvy. Zhrnutie zmluvy by malo byť stručné a ľahko čitateľné, v ideálnom prípade nie dlhšie, ako je ekvivalent jednej strany formátu A4, alebo ak je v rámci jednej zmluvy zahrnutých viacero rôznych služieb, ako ekvivalent najviac troch strán formátu A4.

Výslovný súhlas mikropodniku, malého podniku alebo neziskovej organizácie s tým, že informácie podľa odseku 3 alebo ich časť mu nebudú poskytnuté, podnik preukáže napríklad uvedením vyhlásenia v texte zmluvy o poskytovaní služieb alebo nahrávkou telefonického rozhovoru a pod. Plnenie povinností podniku uvedených v odsekoch 3 a 4 voči záujemcom o uzavretie zmluvy o poskytovaní služieb, ktorí však zmluvu s podnikom neuzavrú, nie je podnik povinný preukazovať.

Dokument v elektronickej podobe podľa odseku 6, ktorý je možné stiahnuť, môže byť uložený aj v osobnej záložke, profile, konte účastníka v príslušnej časti webového sídla podniku alebo zákazníckej aplikácie pre mobilné telefóny, do ktorej má prístup účastník na základe neverejných prístupových údajov pridelených jeho zákazníkemu účtu, kontu, profilu a pod.

Pokiaľ ide o koncové zariadenia, v zmluve s koncovým užívateľom by sa mali vymedziť všetky podmienky, ktoré sa vzťahujú na tieto zariadenia, napríklad zakódovanie mobilných zariadení, využívanie len určitých typov kariet SIM, ak tieto podmienky nie sú v rozpore s iným právnym predpisom a všetky poplatky splatné pri skončení zmluvy bez ohľadu na to, či sa tak stalo pred alebo po uplynutí dohodnutej viazanosti, vrátane všetkých nákladov na ponechanie si zariadení. Ak sa v čase uzavretia zmluvy koncový užívateľ rozhodne ponechať si koncové zariadenie viazané na zmluvu, akákoľvek kompenzácia, ktorú by mal zaplatiť, by nemala presiahnuť alikvótnu hodnotu tohto zariadenia vypočítanú z hodnoty dohodnutej v čase uzavretia zmluvy alebo zo zostávajúcej časti poplatku za službu až do skončenia zmluvy podľa toho, ktorá suma je nižšia.

Podnik bezplatne zruší akékoľvek obmedzenie týkajúce sa používania koncového zariadenia najneskôr pri zaplatení kompenzácie.

Bez toho, aby bola dotknutá hmotnoprávna zodpovednosť podniku týkajúca sa bezpečnosti, sa v zmluve vymedzia kroky, ktoré môže podnik uskutočniť v prípade narušenia bezpečnosti alebo v prípade ohrozenia alebo poruchy.

Pre spotrebiteľov na konkurenčných trhoch s viacerými podnikmi poskytujúcimi služby je dôležitá dostupnosť transparentných, aktuálnych a porovnateľných informácií o dostupných ponukách a službách. Koncoví užívatelia by mali mať možnosť jednoduchým spôsobom porovnávať ceny rozličných služieb ponúkaných na trhu na základe informácií zverejňovaných v ľahko dostupnej podobe. V záujme zabezpečenia možnosti jednoducho porovnávať ceny a služby je úrad oprávnený žiadať podniky o predloženie ním špecifikovaných informácií na účely vytvorenia a aktualizácie porovnávacích nástrojov.

Úrad zabezpečí, aby tretie strany mohli bezplatne využívať takéto informácie, na účely poskytovania porovnávacích nástrojov.

Nezávislé nástroje na porovnanie, ako napríklad webové sídla, sú pre koncových užívateľov účinným nástrojom na posúdenie predností rôznych poskytovateľov služieb prístupu k internetu a interpersonálnych komunikačných služieb, ak sa poskytujú za opakujúce sa priame peňažné platby alebo priame peňažné platby na základe spotreby, a na získanie nestranných informácií, najmä porovnaním cien, taríf a parametrov kvality na jednom mieste. Takéto nástroje by mali byť z hľadiska prevádzky nezávislé od poskytovateľov služieb, pričom žiadny poskytovateľ služieb by nemal mať zvýhodnené postavenie vo výsledkoch vyhľadávania. Takéto nástroje by

sa mali zameriavať na poskytovanie informácií, ktoré sú jasné, stručné, úplné a komplexné. Ich cieľom by malo byť aj zahrnutie čo najširšieho rozsahu ponúk, aby sa poskytol reprezentatívny prehľad a pokryla sa významná časť trhu. Koncoví užívatelia by mali byť informovaní o dostupnosti takýchto nástrojov. Koncoví užívatelia by mali mať voľný prístup aspoň k jednému takémuto nástroju. Nezávislé porovnávacie nástroje môžu byť prevádzkované súkromnými subjektmi alebo úradom alebo v jeho mene, mali by však byť prevádzkované v súlade so špecifikovanými kritériami kvality vrátane požiadavky poskytovať údaje o ich vlastníkoch, poskytovať presné a aktuálne informácie, uvádzať čas poslednej aktualizácie, stanoviť jasné, objektívne kritérium, na ktorom sa bude zakladať porovnanie a zahrnúť širokú škálu ponúk, ktoré sa vzťahujú na významnú časť trhu.

Koncoví užívatelia často nie sú informovaní o nákladoch súvisiacich s ich spotrebiteľským správaním alebo majú problémy odhadnúť spotrebu minút alebo dát pri používaní služieb. S cieľom zvýšiť transparentnosť a umožniť lepšiu kontrolu nad ich spotrebou je dôležité poskytovať koncovým užívateľom nástroje na sledovanie ich spotreby.

Tarifným plánom sa pre účely tohto ustanovenia rozumie konkrétna ponuka viacerých elektronických komunikačných služieb ponúkaných spoločne ako celok za jednotnú cenu, ku ktorej je možné uzavrieť zmluvu o poskytovaní služieb, resp. ktorú na základe zmluvy o poskytovaní služieb účastník využíva. Štandardne môže ísť napr. o konkrétnu ponuku viacerých služieb poskytovaných prostredníctvom mobilnej siete napr. volania, SMS a MMS a prenos dát v mobilnej sieti za jednotnú cenu.

V súvislosti s poskytovaním informácií pre koncových užívateľov zákon zároveň upravuje okolnosti kedy vo verejnom záujme podniky poskytujú informácie na základe žiadosti orgánu štátu. Zároveň sa stanovuje, aby všetky tieto žiadosti smerovali k poskytovateľom služieb z jedného štátneho orgánu a to ministerstva vnútra.

Jednou z okolností je aj varovanie verejnosti pred bezprostredne hroziacimi alebo vznikajúcimi závažnými mimoriadnymi udalosťami a katastrofami, ktorých prenos sa realizuje prostredníctvom služieb, sú podniky poskytujúce mobilnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach povinné odovzdávať varovania verejnosti všetkým dotknutým koncovým užívateľom. Za dotknutých koncových užívateľov sa považujú tí koncoví užívatelia, ktorí sa nachádzajú v geografických oblastiach, ktoré sú v čase varovania verejnosti potenciálne ohrozené bezprostredne hroziacimi alebo vznikajúcimi závažnými mimoriadnymi udalosťami a katastrofami, a to na základe určenia príslušných orgánov.

K § 85

Podniky zverejňujú informácie o rýchlostiach služieb internetového prístupu na základe, v rozsahu a spôsobom podľa nariadenia EP a Rady 2015/2120 o opatreniach týkajúcich sa prístupu k otvorenému internetu.

Účelom všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom je vymedziť kvalitatívne parametre služby internetového prístupu a interpersonálnej komunikačnej služby, ktoré majú byť merané a o ktorých budú zverejňované údaje, metódu merania týchto údajov, spôsob a formu ich zverejňovania. Špecifikáciou kvalitatívnych parametrov má byť jednoznačne určené, ktoré konkrétne kvalitatívne parametre spadajúce do rozsahu určeného podľa písm. a) majú byť merané. Predmetné ustanovenie transponuje čl. 104 smernice v dôsledku čoho úrad pri určovaní kvalitatívnych parametrov a určení metódy ich merania postupuje podľa prílohy č. X smernice. Predmetným ustanovením dochádza tiež k využitiu dispozície podľa čl. 4 ods. 3 a čl. 5 ods. 1 nariadenia EP a Rady 2015/2120 o opatreniach týkajúcich sa prístupu k otvorenému internetu. Úrad vo všeobecne záväznom právnom predpise ustanoví požiadavky na informovanie a požiadavky týkajúce sa transparentnosti pri informovaní o rýchlostiach

internetového prístupu určených v nariadení EP a Rady 2015/2120 o opatreniach týkajúcich sa prístupu k otvorenému internetu.

Na základe navrhovanej úpravy je úrad oprávnený určiť merateľné ukazovatele kvality verejných služieb pre koncových užívateľov vrátane koncových užívateľov so zdravotným postihnutím, obsah, formu a spôsob zverejnenia informácií o kvalite.

K § 86 Práva a povinnosti podniku a užívateľa

Ustanovenia komplexne upravujú základné práva a povinnosti podnikov a koncových užívateľov.

Cieľom zákona je zabezpečiť, aby všetci koncoví užívatelia, vrátane koncových užívateľov so zdravotným postihnutím, starších osôb a užívateľov s osobitnými sociálnymi potrebami, mali jednoduchý a rovnocenný prístup k vysokokvalitným a cenovo prijateľným službám bez ohľadu na ich miesto bydliska.

S cieľom zabezpečiť, aby koncoví užívatelia so zdravotným postihnutím mali prospech z hospodárskej súťaže a z možnosti voľby poskytovateľa služby, ktorú má väčšina ostatných koncových užívateľov, zákon ukladá podnikom povinnosť zabezpečiť, aby koncoví užívatelia so zdravotným postihnutím mohli využívať služby za rovnakých podmienok, a to aj cenových, tarifných, týkajúcich sa kvality, aké sa ponúkajú ostatným koncovým užívateľom, bez ohľadu na dodatočné náklady, ktoré podnikom takto vznikajú.

K § 87

S cieľom využiť v plnej miere výhody konkurenčného prostredia by spotrebiteľia, mikropodniky, malé podniky alebo neziskové organizácie mali mať možnosť informovanej voľby a možnosť zmeniť poskytovateľa služieb, ak je to v ich záujme. Je veľmi dôležité zabezpečiť, aby im pri tom nebránili právne, technické alebo praktické prekážky vrátane zmluvných podmienok, postupov a poplatkov. To však podnikom nebráni stanoviť primerané minimálne zmluvné lehoty neprekračujúce 24 mesiacov v zmluvách so spotrebiteľmi, mikropodnikmi, malými podnikmi alebo neziskovými organizáciami. Nezávisle od zmluvy na poskytovanie služby môžu spotrebiteľia uprednostniť a využívať dlhšie obdobie na úhradu ceny fyzického pripojenia. Rozloženie ceny fyzického pripojenia na dlhšie obdobie môže byť dôležitým faktorom pri uľahčovaní zavádzania vysokokapacitných sietí, ktorý zároveň umožní investorom znížiť riziká spojené s budovaním sietí. Na druhej strane by rozloženie ceny fyzického pripojenia na dlhšie obdobie nemalo byť pre spotrebiteľa prekážkou pre zmenu poskytovateľa služby. Súčasťou zmluvy o zriadení pripojenia by, najmä v prípadoch, keď je cena fyzického pripojenia rozložená na dlhšie obdobie, nemali byť koncové zariadenia alebo zariadenia zabezpečujúce pripojenie k internetu, ako sú telefóny, smerovače alebo modemy. Možno je aj automatické predlžovanie zmlúv o poskytovaní služieb. Koncoví užívatelia by v takom prípade mali mať možnosť ukončiť svoju zmluvu po uplynutí zmluvnej lehoty bez toho, aby im vznikli akékoľvek náklady.

Akékoľvek zmeny zmluvných podmienok zo strany podnikov poskytujúcich verejne dostupné služby s výnimkou interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od čísel, ktoré nie sú v prospech koncového užívateľa (napríklad zmeny cien, taríf, obmedzenia objemu dát, rýchlosti prenosu dát, pokrytia alebo spracúvania osobných údajov), je možné považovať za oprávnené dôvody na vypovedanie zmluvy zo strany koncového užívateľa bez toho, aby mu vznikli akékoľvek náklady, a to aj keď sú súčasťou týchto zmien aj zmeny, ktoré sú pre koncového užívateľa výhodné. Akékoľvek zmeny zmluvných podmienok zo strany podniku oprávňujú koncového užívateľa na ukončenie zmluvy, pokiaľ nie je každá zmena sama osebe pre koncového užívateľa prospešná alebo pokiaľ tieto zmeny nie sú čisto administratívnej povahy (napríklad zmena adresy poskytovateľa) a nemajú žiadny negatívny účinok na koncového užívateľa, alebo pokiaľ zmeny nie sú uložené výlučne v dôsledku legislatívnych alebo

regulačných zmien (napríklad nové požiadavky na informácie týkajúce sa zmluvy uložené podľa osobitného právneho predpisu). To, či je zmena výlučne v prospech koncového užívateľa, by sa malo posudzovať na základe objektívnych kritérií.

Právo koncového užívateľa na ukončenie zmluvy by sa malo vylúčiť len v prípade, ak podnik dokáže preukázať, že všetky zmeny zmluvných podmienok sú výlučne zmenami v prospech koncového užívateľa alebo sú čisto administratívnej povahy bez akéhokoľvek negatívneho účinku na koncového užívateľa.

Koncoví užívatelia by mali byť informovaní o všetkých zmenách zmluvných podmienok prostredníctvom trvalého nosiča. Koncoví užívatelia, ktorí nie sú spotrebiteľmi, mikropodnikmi alebo malými podnikmi či neziskovými organizáciami, by nemali mať právo ukončiť zmluvu v prípade zmeny zmluvných podmienok, pokiaľ ide o prenosové služby používané na poskytovanie služieb komunikácie M2M.

V niektorých prípadoch porušenia podmienok zmluvy je žiadúce umožniť podniku odstúpiť od zmluvy už pri prvom porušení. Pôjde o prípady podstatného porušenia zmluvy spočívajúce v umožnení využívania služby v rozpore s jej určením alebo v prekonaní alebo v pokuse o prekonanie podmieneného prístupu k obsahovej službe alebo iného prostriedku slúžiaceho na kontrolu prijímania služby oprávnenými subjektmi. Uvedené spôsoby porušenia v sebe obsahujú úmyselné konanie.

K § 88 a 89 Prenositel'nosť čísla a zmena podniku poskytujúceho službu prístupu k internetu

Možnosť zmeny podniku má zásadný význam pre efektívnu hospodársku súťaž v konkurenčnom prostredí. Dostupnosť transparentných, presných a včasných informácií týkajúcich sa zmeny podniku prispieva k zvýšeniu dôvery koncových užívateľov v súvislosti so zmenou podniku a posilňuje ich ochotu aktívne prispievať k rozvoju hospodárskej súťaže. Podniky musia zabezpečiť kontinuitu služby, aby koncoví užívatelia mohli zmeniť podnik bez rizika straty služby. Ak je to technicky možné, zmena podniku by sa mala uskutočniť k dátumu uvedenému v zmluve s koncovým užívateľom.

Prenositel'nosť čísla je kľúčovým faktorom uľahčujúcim voľbu koncového užívateľa a umožňujúcim rozvoj efektívnej hospodárskej súťaže. Koncový užívateľ, ktorý o to požiada, má možnosť ponechať si svoje telefónne číslo nezávisle od podniku, ktorý mu toto číslo pridelil.

Význam prenositeľnosti čísla stúpa vtedy, keď sú dostupné transparentné informácie o cenách pre koncových užívateľov, ktorí si prenášajú svoje čísla, ako aj pre koncových užívateľov, ktorí uskutočňujú volania na čísla koncových užívateľov, ktorí si svoje čísla preniesli. Predpokladom zabezpečenia funkčnosti prenositeľnosti čísla je teda aj primeraná transparentnosť pri zverejňovaní informácií o cenách služieb.

Prenositel'nosť čísla by sa mala vykonať s minimálnym oneskorením, aby číslo bolo funkčne aktivované do jedného pracovného dňa a koncový užívateľ nebol bez služby dlhšie ako jeden pracovný deň od dohodnutého dátumu. Právo na prenos čísla sa vzťahuje na koncových užívateľov s predplatenou ako aj s fakturovanou službou.

V záujme uplatnenia princípu „one stop shop“, s cieľom minimalizovať administratívnu náročnosť procesu prenosu čísla by proces prenosu mal zastrešovať prijímajúci podnik.

Pokiaľ je to technicky uskutočniteľné, prenos čísla by mal byť zabezpečený prostredníctvom vzdialeného prístupu (over the air) pokiaľ koncový užívateľ nepožiada inak.

Existuje riziko zmeny podniku bez súhlasu koncového užívateľa. Aj keď by sa týmito prípadmi mali zaoberať predovšetkým orgány činné v trestnom konaní, je potrebné prijať také opatrenia, týkajúce sa postupu prenosu čísla, ktoré znížia takéto riziko a zaručia ochranu koncových užívateľov v súvislosti s procesom zmeny podniku vrátane primeraných sankcií bez toho, aby sa tento postup stal pre koncových užívateľov menej prítiažlivý. Právo na prenos čísla by sa nemalo obmedzovať zmluvnými podmienkami. S cieľom zabezpečiť zmenu poskytovateľa a

prenos čísla v časových lehotách stanovených zákonom je potrebné zaviesť povinnosť kompenzovať koncových užívateľov podnikmi v prípade nedodržania zmluvy medzi podnikom a koncovým užívateľom. Koncoví užívatelia by mali získať kompenzáciu prinajmenšom za meškanie presahujúce jeden pracovný deň v prípade aktivácie služby, prenosu čísla alebo straty služby a v prípade, že podnik neposkytne dohodnutú službu alebo nedodrží termín inštalácie. Dodatočná kompenzácia by mohla mať tiež formu automatického zníženia odmeny v prípadoch, keď je odovzdávajúci podnik povinný pokračovať v poskytovaní svojich služieb do aktivácie služieb prijímajúcim podnikom.

Pokiaľ ide o technické detaily, tieto bude upravovať opatrenie úradu ako aj v súčasnosti. Pričom súčasťou detailov sú aj informácie, ktoré musí prijímajúci podnik poskytnúť odovzdávajúcemu podniku pre zabezpečenie prenosu čísla a ukončenie zmluvy o poskytovaní služieb medzi odovzdávajúcim podnikom a účastníkom vrátane informácie o dátume, ku ktorému má prísť k preneseniu čísla a včasnosti ich poskytnutia.

K § 90 Ponuky balíkov

Balíky zahŕňajúce službu prístupu k internetu alebo verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach, ako aj iné služby, napríklad verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu nezávislú od čísel, lineárne vysielanie a službu komunikácie M2M alebo koncové zariadenia, sa čoraz častejšie využívajú a sú dôležitým nástrojom hospodárskej súťaže. Balík je komerčná ponuka dvoch alebo viacerých prvkov, ktoré sú poskytované tým istým podnikom za jednotnú cenu alebo so zľavou na jeden alebo viacero prvkov balíka v porovnaní s cenou za samostatne poskytovaný prvok balíka, resp. s nejakou inou výhodou napr. nefinančným benefitom. Jednotlivé prvky balíka nemusia byť poskytované na základe jednej zmluvy. Prvkom balíka môže byť okrem elektronickej komunikačnej služby aj koncové zariadenie alebo iné služby ako elektronické komunikačné služby. V prípade, že balík služieb obsahuje službu prístupu k internetu alebo verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach, tak základné ustanovenia zákona týkajúce sa transparentnosti a uverejňovania informácií pre koncových užívateľov, zhrnutia zmluvných podmienok, dĺžky trvania zmluvy a jej ukončenia a zmeny poskytovateľa sa musia uplatňovať na všetky prvky balíka, nielen na elektronické komunikačné služby.

Na účely zákona sa za balík považujú prvky balíka, ktoré poskytuje alebo predáva ten istý podnik v rámci tej istej zmluvy alebo v rámci úzko súvisiacej alebo spojenej zmluvy. Balíky môžu byť pre spotrebiteľov výhodné, zároveň však môžu sťažiť zmenu podniku alebo zvýšiť náklady na zmenu, ako aj zvýšiť riziko zmluvnej „odkázanosti“ na určitý podnik. Ak rôzne služby a koncové zariadenia v balíku podliehajú rôznym pravidlám vypovedania zmluvy, pravidlám zmeny podniku alebo zmluvným záväzkom, ktoré súvisia s nákupom koncových zariadení, pre spotrebiteľa to predstavuje obmedzenie jeho práva využiť konkurenčné ponuky týkajúce sa celého balíka alebo jeho časti.

Všetky povinnosti týkajúce sa koncových užívateľov, ktoré sa podľa tohto zákona vzťahujú na elektronickú komunikačnú službu, ak sa poskytuje alebo predáva ako samostatná služba, sa uplatnia aj v prípade, ak je služba súčasťou balíka, ktorý obsahuje minimálne službu prístupu k internetu alebo verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach. Ostatné zmluvné ustanovenia, ako sú napríklad nápravné opatrenia uplatniteľné v prípade nedodržania zmluvných podmienok, by sa mali riadiť pravidlami, ktoré sa vzťahujú na príslušný prvok balíka, napríklad pravidlami zmluvy o predaji tovaru alebo o dodaní digitálneho obsahu.

Právo ukončiť prvok balíka, ktorý obsahuje minimálne službu prístupu k internetu alebo verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach, pred koncom dohodnutého zmluvného obdobia v prípade dodania služby v rozpore so zmluvnými podmienkami alebo

v prípade nedodania prvku balíka, oprávňuje spotrebiteľa aj na ukončenie všetkých prvkov balíka.

K § 91 Reklamácia

Ustanovenia upravujú náležitosti reklamačného poriadku vydaného podnikom a pravidlá reklamácie.

K § 92

Zákon ukladá podnikom poskytujúcim službu prístupu k internetu alebo verejne dostupné interpersonálne komunikačné služby založené na číslovaní bezplatne zabezpečovať pre koncových užívateľov nástroje, ktoré prispievajú k zvýšeniu ich transparentnosti, najmä prostredníctvom informácií týkajúcich sa poskytovaných služieb. Medzi takéto nástroje patria:

- podrobný rozpis účtovaných platieb za poskytnuté služby uvedených vo faktúre s cieľom umožniť primeranú kontrolu spotreby a výdavkov a tým kontrolu nad celkovou výškou platieb účtovaných za využívané služby
- zablokovanie dostupnosti služieb poskytovaných za zvýšený poplatok, s cieľom eliminovať riziko vysokých platieb za služby,
- využívanie služby pripojenia k verejnej sieti a používania hlasovej komunikačnej služby a služby prístupu k internetu formou predplatenej služby,
- platba za zriadenie pripojenia k verejnej sieti formou splátok,
- informovanie opatreniach v prípade neplatenia faktúr, ktorými sa zabezpečí, aby po predchádzajúcom preukázateľnom upozornení spotrebiteľa mohlo nasledovať prerušenie alebo ukončenie poskytovania služby; tieto opatrenia sa nevzťahujú na prípady podvodu, opakovaného oneskoreného platenia alebo neplatenia; pričom podniky sú povinné zabezpečiť, aby do úplného ukončenia poskytovania služby mal dotknutý spotrebiteľ možnosť využívať službu tiesňových volaní,
- prostriedok, prostredníctvom ktorého podnik poskytne na požiadanie spotrebiteľa informácie o existujúcich alternatívach umožňujúcich využívanie služieb za nižšie ceny,
- prostriedok, ktorý umožní spotrebiteľom kontrolu nad výdavkami za hlasovú komunikačnú službu alebo službu prístupu k internetu vrátane bezplatného upozornenia v prípade neobvyklého alebo nadmerného využívania služby,
- prostriedok, ktorý umožní spotrebiteľom deaktivovať schopnosť tretích strán poskytujúcich služby využívať faktúru poskytovateľa služby prístupu k internetu alebo poskytovateľa verejne dostupnej služby na vyúčtovanie poplatkov za svoje produkty alebo služby.

K § 93 a 94

Ustanovenia obsahujú povinnosti, ktoré podniky majú voči koncovým užívateľom v rôznych mimoriadnych situáciách, v ktorých sa zabezpečuje aj určitý verejný záujem.

Na účely riešenia otázok verejného záujmu v súvislosti s využívaním služieb prístupu k internetu a verejne dostupných interpersonálnych komunikačných služieb založených na číslach a na podporu ochrany práv a slobôd iných osôb zákon umožňuje vytvárať a šíriť alebo zabezpečiť šírenie informácií vo verejnom záujme, týkajúcich sa používania takýchto služieb, a to za pomoci podnikov. Takéto informácie zahŕňajú aj informácie vo verejnom záujme súvisiace s najčastejšími porušeniami predpisov a ich právnymi následkami, napríklad týkajúce sa porušovania autorských práv, iného neoprávneného používania a šírenia škodlivého obsahu, ako aj poradenstvo a prostriedky ochrany pred rizikami vo vzťahu k osobnej bezpečnosti,

napríklad tými, ktoré za určitých okolností vzniknú pri sprístupnení osobných informácií, ako aj pred rizikami súvisiacimi so súkromím a osobnými údajmi, a dostupnosť ľahko ovládateľných a konfigurovateľných softvérov alebo softvérových možností umožňujúcich ochranu detí alebo zraniteľných osôb. Aby šírenie takýchto informácií nepredstavovalo pre podniky nadmerné zaťaženie, zabezpečuje sa šírenie týchto informácií prostriedkami, ktoré podniky bežne používajú pri komunikácii s koncovými užívateľmi v bežnom obchodnom styku. Pri absencii príslušných predpisov sa obsah, aplikácie a služby považujú za zákonné alebo škodlivé podľa vnútroštátneho hmotného a procesného práva. Rozhodnutie, či sú obsah, aplikácie alebo služby zákonné alebo škodlivé, je úlohou členských štátov, a nie poskytovateľov sietí alebo služieb.

Je potrebné dôkladne posúdiť, či použitie alternatívnych systémov, ktoré nie sú mobilnou interpersonálnou komunikačnou službou založenou na číslach, je skutočne rovnocenné s týmito službami, pričom je potrebné v maximálnej miere zohľadniť zodpovedajúce usmernenia orgánu európskych regulátorov.

Podniky poskytujúce verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach majú povinnosť poskytovať prístup k záchranným službám prostredníctvom tiesňovej komunikácie vrátane jednotného európskeho čísla tiesňového volania 112 a k službám v rámci číselného rozsahu začínajúceho číslom „116“. Koncoví užívatelia by mali mať možnosť prístupu k záchranným službám prostredníctvom bezplatnej tiesňovej komunikácie bez toho, aby museli použiť akýkoľvek platobný prostriedok, z akéhokoľvek zariadenia, ktoré umožňuje interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach, a to aj pri využívaní roamingových služieb v členskom štáte.

Tiesňová komunikácia sú komunikačné prostriedky, ktoré zahŕňajú nielen hlasové komunikačné služby, ale aj SMS správy, odosielanie správ, video alebo iné druhy komunikácie, napríklad službu textu v reálnom čase, službu multimediálnej konverzácie alebo služby, ktoré zabezpečujú konverziu textu na zvuk. S prihliadnutím na spôsobilosť a technické vybavenie stredísk tiesňového volania je možné určiť, ktoré interpersonálne komunikačné služby založené na číslach sú vhodné pre záchranné služby, vrátane možnosti obmedziť tieto služby na hlasové komunikačné služby alebo im rovnocenné služby určené pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím, prípadne pridať dodatočné možnosti po dohode so strediskami tiesňového volania. Tiesňovú komunikáciu je možné spustiť v mene osoby palubným tiesňovým volaním alebo systémom eCall, ako je definované v nariadení (EÚ) 2015/758 z 29. apríla 2015 o požiadavkách typového schválenia pri zavádzaní palubného systému eCall využívajúceho službu tiesňovej linky 112 a o zmene smernice 2007/46/ES.

Podniky poskytujúce verejne dostupnú interpersonálnu komunikačnú službu založenú na číslach sú povinné zabezpečiť, aby záchranné služby vrátane jednotného európskeho čísla tiesňového volania 112 ako aj služby v rámci číselného rozsahu začínajúceho číslom „116“ boli rovnako dostupné pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím, predovšetkým pre nepočujúcich koncových užívateľov, pre koncových užívateľov s poruchami sluchu, s poruchami reči a pre nepočujúcich a nevidomých koncových používateľov. Súčasťou tejto povinnosti môže byť poskytnutie špeciálnych koncových zariadení koncovým užívateľom so zdravotným postihnutím v prípadoch, kedy iné spôsoby komunikácie nie sú pre nich vhodné. Informácie o polohe volajúceho, ktoré sa vzťahujú na všetky formy tiesňovej komunikácie, zvyšujú úroveň ochrany a bezpečnosti koncových užívateľov a pomáhajú záchranným službám pri plnení ich povinností za predpokladu, že presmerovanie tiesňovej komunikácie a súvisiacich údajov na príslušné záchranné služby je zaručené vnútroštátnym systémom stredísk tiesňového volania. Príjem a používanie informácií o polohe volajúceho, ktoré zahŕňajú informácie o polohe získané zo siete a rozšírené informácie o polohe volajúceho získané vďaka polohe telefónu, ak sú dostupné, by mali rešpektovať príslušné právne predpisy týkajúce sa spracúvania

osobných údajov a bezpečnostné opatrenia. Podniky, ktoré poskytujú polohu získanú zo siete by mali sprístupniť informácie o polohe volajúceho záchraným službám, a to okamžite po tom, ako sa volanie dostane k uvedenej službe, bez ohľadu na použitú technológiu. Zistenie a prenos informácií o polohe volajúceho by mali byť bezplatné pre koncového užívateľa aj orgán, ktorý zasahuje v prípade tiesňovej komunikácie.

S cieľom reagovať na technologický vývoj týkajúci sa presnosti informácií o polohe volajúceho, zabezpečiť rovnocenný prístup pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím a zabezpečiť smerovanie volaní na najvhodnejšie stredisko tiesňového volania, je Komisia splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaného aktu opatrenia potrebné na zabezpečenie compatibility, interoperability, kvality, spoľahlivosti a kontinuity tiesňovej komunikácie v Únii. Takéto opatrenia by nemali mať vplyv na organizáciu záchraných služieb členských štátov.

Pri vnútornom trhu sa predpokladá, že koncoví užívatelia majú možnosť prístupu k všetkým telefónnym číslam uvedeným v národných číslovacích plánoch iných členských štátov a k všetkým službám prostredníctvom negeografických čísel, medzi ktoré patria čísla služieb volania na účet volaného a čísla služieb so zvýšenou tarifou v rámci Únie okrem prípadov, keď si volaný koncový užívateľ zvolil obmedzený prístup z určitých geografických oblastí. Koncoví užívatelia by mali mať možnosť prístupu k univerzálnym medzinárodným telefónnym číslam služieb volania na účet volaného [Universal International Freephone Numbers (UIFN)].

Cezhraničný prístup k zdrojom číslovania a k pridruženým službám by nemal byť obmedzovaný, s výnimkou objektívne odôvodnených prípadov, napríklad keď je to potrebné na boj proti podvodom a zneužívaniu (napríklad v prípade služieb so zvýšenou tarifou), keď je číslo definované ako číslo len s vnútroštátnou pôsobnosťou (napríklad národné skrátené čísla), alebo pokiaľ je to ekonomicky neuskutočniteľné. Poplatky účtované stranám volajúcim z územia mimo dotknutého členského štátu nemusia byť rovnaké ako poplatky účtované stranám volajúcim z územia členského štátu. Užívatelia by mali byť vopred úplne a jasne informovaní o všetkých poplatkoch účtovaných za služby volania na účet volaného, napríklad o poplatkoch za medzinárodné volanie na čísla prístupné prostredníctvom štandardných medzinárodných smerových čísel. Ak poskytovatelia elektronických komunikačných služieb zadržia výnosy z prepojenia alebo iných služieb z dôvodu podvodu alebo zneužitia, je potrebné zabezpečiť, aby sa zadržané výnosy zo služieb v rámci možností vrátili koncovým užívateľom postihnutým príslušným podvodom alebo zneužitím.

K § 95 Prevádzkovanie koncových zariadení

V záujme podpory rozvoja trhu koncových zariadení majú podniky povinnosť predkladať úradu na zverejnenie technické špecifikácie ponúkaných rozhraní verejných sietí, na ktoré sa pripájajú koncové zariadenia.

K § 96 až 102 Univerzálna služba

Koncepcia univerzálnej služby by sa mala vyvíjať tak, aby odrážala technologický pokrok, rozvoj trhu a zmeny v požiadavkách užívateľov. Univerzálna služba predstavuje záchranú sieť, ktorou sa zabezpečí, že všetkým koncovým užívateľom bude dostupný aspoň minimálny súbor služieb. Tento súbor služieb by mal byť cenovo dostupný pre spotrebiteľov, pokiaľ riziko sociálneho vylúčenia vyplývajúce z nedostatku takéhoto prístupu bráni občanom v sociálnej a hospodárskej integrácii.

Základný širokopásmový prístup k internetu je prakticky všeobecne dostupný v celej Únii a jeho používanie je veľmi rozšírené. Celková miera využívania je však nižšia než dostupnosť, keďže niektoré osoby stále nie sú pripojené z dôvodov vyplývajúcich z informovanosti, nákladov, zručností či z dôvodov nedostatočnej možnosti výberu. Cenovo prijateľný primeraný širokopásmový prístup k internetu získal pre spoločnosť a hospodárstvo rozhodujúci význam,

pretože je predpokladom pre účasť na digitálnom hospodárstve a spoločnosti prostredníctvom základných internetových služieb.

Základnou požiadavkou univerzálnej služby je zabezpečiť, aby mali všetci spotrebitelia za prijateľnú cenu prístup k službám primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasovým komunikačným službám na pevnom mieste. Je možné tiež zabezpečiť cenovú dostupnosť služieb primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasových komunikačných služieb, ktoré nie sú poskytované na pevnom mieste, pre občanov v pohybe, ak je to potrebné na zabezpečenie plnej sociálnej a hospodárskej účasti spotrebiteľov na spoločnosti. Osobitná pozornosť by sa mala v uvedenej súvislosti venovať zabezpečeniu rovnocenného prístupu pre koncových užívateľov so zdravotným postihnutím. Nemali by existovať žiadne obmedzenia z hľadiska technických prostriedkov, ktorými sa zabezpečuje pripojenie (s využitím fyzického vedenia alebo bezdrôtovo), ani žiadne obmedzenia z hľadiska kategórií poskytovateľov, ktorí plnia všetky alebo len časť povinností univerzálnej služby. Rýchlosť pripojenia k internetu, akú má konkrétny užívateľ, závisí od niekoľkých faktorov. Je úlohou úradu, aby s prihliadnutím na správu orgánu európskych regulátorov o najlepších postupoch, definoval službu primeraného širokopásmového prístupu k internetu na základe konkrétnych trhových podmienok a minimálnej šírky pásma, ktorú využíva väčšina spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. Cenovo prijateľná služba primeraného širokopásmového prístupu k internetu by mala mať dostatočnú šírku pásma, aby bola schopná zabezpečiť využívanie minimálneho súboru základných služieb definovaných v zákone. Tento súbor služieb zohľadňuje služby, ktoré používa väčšina koncových užívateľov.

Spotrebitelia by nemali byť povinní odoberať služby, o ktoré nemajú záujem, preto by mali mať možnosť požiadať, aby cenovo prijateľná univerzálna služba, ktorú používajú, bola obmedzená na hlasové komunikačné služby.

Je dôležité upozorniť, že vládny dokument „Národný plán širokopásmového pripojenia“ (NSŠP) definuje stratégiu SR pri budovaní a výstavbe optických sietí s veľmi vysokou (gigabitovou) kapacitou, ktoré umožnia dosiahnutie ultra-rýchleho internetu do roku 2030, avšak prostredníctvom tohto plánu sa nedosiahne úroveň 100%-ného pokrytia optickými sieťami, a to najmä z dôvodu riedko osídlených lokalít, kde takáto kvalita pripojenia nie je trvalo udržateľná.

Okrem toho je definícia a povinnosť zavedenia univerzálnej služby výrazne odlišná od cieľov stanovených v NSŠP pre siete s veľmi vysokou kapacitou v dlhodobom horizonte, ktoré majú byť vybudované do roku 2030. Zároveň sa NSŠP venuje výstavbe optických sietí z lokalít s vysokou hustotou obyvateľstva smerom k strednej hustote, tj. prostriedky z fondov EÚ budú smerované do sídiel nad 100 domácností a tam skončí aj dotovaná výstavba optických sietí.

Úrad by mal monitorovať vývoj a úroveň maloobchodných cien služieb, ktoré patria do rozsahu univerzálnej služby. Takéto monitorovanie by sa malo vykonávať tak, aby nepredstavovalo nadmerné administratívne zaťaženie pre úrad, ani pre podniky poskytujúce tieto služby.

Prijateľná cena je cena vymedzená na základe špecifických vnútroštátnych podmienok. Ak úrad dospeje k záveru, že maloobchodné ceny za služby primeraného širokopásmového prístupu k internetu a za hlasové komunikačné služby nie sú cenovo prijateľné pre spotrebiteľov s nízkym príjmom alebo osobitnými sociálnymi potrebami vrátane starších ľudí, koncových užívateľov so zdravotným postihnutím a spotrebiteľov žijúcich vo vidieckych alebo geograficky izolovaných oblastiach, mal by prijať vhodné opatrenia.

Zabezpečenie cenovej dostupnosti môže spočívať v osobitných cenových ponukách alebo balíkoch služieb určených pre spotrebiteľov s nízkym príjmom alebo s osobitnými sociálnymi potrebami. Takéto ponuky by sa mali obmedziť iba na základné prvky, aby sa predišlo narušeniu fungovania trhu. Cenová dostupnosť pre jednotlivých spotrebiteľov by mala byť založená na práve uzavrieť zmluvu s podnikom, dostupnosti čísla, stálom pripojení k službe

a schopnosti (spotrebiteľ) monitorovať a kontrolovať výdavky. Ak úrad vyžaduje od podnikov, aby spotrebiteľom s nízkym príjmom alebo osobitnými sociálnymi potrebami ponúkali svoje služby za ceny odlišné od tých, ktoré účtujú za bežných obchodných podmienok, služby za takéto ceny by mali poskytovať všetky podniky, ktoré poskytujú prístup k internetu a hlasové komunikačné služby. Požiadavka, aby všetky podniky poskytujúce prístup k internetu a hlasové komunikačné služby ponúkli svoje služby za ceny odlišné od tých, ktoré účtujú za bežných obchodných podmienok, by v súlade so zásadou proporcionality nemala viesť k nadmernému administratívne alebo finančnému zaťaženiu týchto podnikov. Ak úrad na základe objektívneho posúdenia preukáže takéto nadmerné administratívne alebo finančné zaťaženie, môže rozhodnúť, že povinnosť ponúkať služby za ceny odlišné od tých, ktoré sú účtované za bežných obchodných podmienok uloží iba určeným podnikom.

Úrad by mal zohľadniť výhody, ktoré plynú pre spotrebiteľov s nízkym príjmom alebo osobitnými sociálnymi potrebami z výberu podniku a prínosy pre podniky vyplývajúce z univerzálnej služby. Ak úrad rozhodne, že povinnosť ponúkať služby za ceny odlišné od tých, ktoré sa účtujú za bežných obchodných podmienok uloží iba určeným podnikom, musí zabezpečiť, aby spotrebiteľia s nízkym príjmom alebo s osobitnými potrebami mali možnosť výberu podniku, poskytujúceho služby za ceny odlišné od tých, ktoré sa účtujú za bežných obchodných podmienok. V určitých prípadoch však nemusí byť možné zaručiť výber podniku, napríklad ak v mieste bydliska beneficianta poskytuje služby iba jeden podnik alebo ak by poskytovanie výberu znamenalo nadmerné dodatočné organizačné a finančné zaťaženie.

Cena by nemala predstavovať prekážku dostupnosti minimálneho súboru služieb pre spotrebiteľov. Právo uzavrieť zmluvu s podnikom by malo zabezpečiť, že spotrebiteľ, ktorého žiadosť o poskytnutie služby by mohla byť zamietnutá zo strany podniku (najmä v prípade spotrebiteľa s nízkym príjmom alebo osobitnými sociálnymi potrebami) by mal mať možnosť uzavrieť zmluvu o poskytovaní cenovo prijateľných služieb primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasových komunikačných služieb aspoň v pevnom mieste s ktorýmkoľvek podnikom, ktorý takéto služby v danom mieste poskytuje, alebo s určeným poskytovateľom, ak úrad určil jeden alebo viac podnikov na poskytovanie služieb za ceny odlišné od tých, ktoré sa účtujú za bežných obchodných podmienok. S cieľom minimalizovať finančné riziká v podobe neplatenia za poskytnuté služby, majú podniky možnosť stanoviť v zmluve podmienky vyžadujúce platbu vopred.

Kompenzácia pre podniky poskytujúce takéto služby nemusí vyústiť do narušenia hospodárskej súťaže za predpokladu, že sa týmto podnikom uhradia príslušné špecifické čisté náklady a za predpokladu, že sa tieto náklady uhrádzajú z hľadiska hospodárskej súťaže neutrálnym spôsobom. V záujme posúdenia potreby opatrení na zabezpečenie cenovej dostupnosti by mal úrad monitorovať vývoj a podmienky poskytovania služieb pre spotrebiteľov s nízkym príjmom alebo osobitnými sociálnymi potrebami.

Je potrebné zaviesť opatrenia na podporu vytvorenia trhu cenovo dostupných produktov a služieb s prvkami pre spotrebiteľov so zdravotným postihnutím vrátane zariadení s podpornými technológiami, ak na trhu nie sú dostupné cenovo prijateľné produkty a služby zahŕňajúce zariadenia pre spotrebiteľov so zdravotným postihnutím. Náklady (na strane spotrebiteľa) na konverzné služby pre spotrebiteľov so zdravotným postihnutím by mali zodpovedať priemerným nákladom na hlasové komunikačné služby. Konverzné služby sú služby, ktoré umožňujú obojsmernú komunikáciu medzi vzdialenými koncovými užívateľmi rôznymi spôsobmi (napríklad textová komunikácia, posunková reč, hovorová komunikácia). Konverzia týchto spôsobov komunikácie sa obvykle zabezpečuje prostredníctvom ľudskej obsluhy.

Text v reálnom čase je vymedzený v súlade s právom Únie, ktorým sa harmonizujú požiadavky na dostupnosť produktov a služieb, a odkazuje na formu textovej konverzácie medzi dvomi

alebo viacerými bodmi, pri ktorej sa zapisovaný text zasiela tak, že užívateľ vníma komunikáciu ako plynulý tok znakov.

Trh hrá rozhodujúcu úlohu pri zabezpečovaní dostupnosti širokopásmového prístupu k internetu s neustále rastúcou kapacitou. V oblastiach, kde trh nemôže uspokojiť potreby, sa objavujú iné nástroje verejnej politiky na podporu dostupnosti služby primeraného širokopásmového prístupu k internetu, ktoré sú v zásade nákladovo efektívnejšie a menej narúšajú trh ako povinnosti poskytovať univerzálnu službu. Ak by sa po vykonaní riadneho posúdenia a po zohľadnení výsledkov geografického prieskumu zavádzania sietí alebo aktuálnych informácií, dostupných pred uskutočnením prvého geografického prieskumu, ukázalo, že trh, ani verejné intervenčné mechanizmy pravdepodobne neposkytnú koncovým užívateľom v určitých oblastiach pripojenie schopné zabezpečiť službu primeraného širokopásmového prístupu k internetu ani hlasové komunikačné služby na pevnom mieste, úrad má možnosť určiť rôzne podniky alebo skupinu podnikov, ktoré budú uvedené služby v rôznych relevantných častiach územia Slovenskej republiky poskytovať. Okrem geografického prieskumu môže úrad v prípade potreby využiť akýkoľvek iný dôkaz, aby zistil, v akom rozsahu je na pevnom mieste dostupná služba primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasová komunikačná služba. Tento iný dôkaz môže zahŕňať údaje, ktoré úrad získal v rámci analýzy relevantných trhov a údaje zhromaždené od podnikov.

Úrad môže obmedziť povinnosť poskytovať univerzálnu službu na miesto trvalého pobytu alebo bydlisko koncového užívateľa. Nemali by existovať žiadne prekážky z hľadiska technických prostriedkov, ktorými sa zabezpečuje služba primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasová komunikačná služba na pevnom mieste, či už s využitím pripojenia prostredníctvom kábla alebo bezdrôtových technológií, ani žiadne prekážky z hľadiska toho, ktoré podniky majú plniť všetky povinnosti univerzálnej služby, alebo ich časť. Ak úrad rozhodne o určení jedeného alebo viacerých podnikov na účely zabezpečenia cenovej dostupnosti služieb, malo by byť možné zabezpečiť, aby tieto podniky boli odlišné od podnikov určených na účely zabezpečenia univerzálnej služby.

Ak sa podnik určený za poskytovateľa univerzálnej služby rozhodne predat' (alebo vykonať inú transakciu, v dôsledku ktorej dôjde ku zmene prevádzkovateľa tejto siete) celú svoju prístupovú sieť prostredníctvom, ktorej zabezpečuje povinnosti univerzálnej služby, alebo jej podstatnú časť, úrad by mal posúdiť účinok takejto transakcie, s cieľom zabezpečiť kontinuitu povinností poskytovať univerzálnu službu. Na uvedený účel musí poskytovateľ univerzálnej služby, pred uskutočnením transakcie, informovať úrad. Posúdenie úradu by nemalo mať vplyv na realizáciu transakcie.

Je potrebné monitorovať situáciu spotrebiteľov pri využívaní služby primeraného širokopásmového prístupu k internetu a hlasovej komunikačnej služby, najmä z hľadiska cenovej dostupnosti. Dostupnosť súvisí s informáciami, ktoré spotrebiteľia majú o výdavkoch na používanie služby, ako aj s relatívnou výškou výdavkov na používanie služieb v porovnaní s inými výdavkami a súvisí aj s ich schopnosťou kontrolovať výdavky. Cenová dostupnosť preto súvisí s možnosťou kontroly nad službou. Kontrolu spotrebiteľov nad službou je možné zvýšiť prostredníctvom povinností uložených podnikom. Uvedené povinnosti zahŕňajú špecifikovanú úroveň podrobnosti informácií o platbách za služby, možnosť spotrebiteľov selektívne blokovať určité volania (napríklad služby so zvýšenou tarifou), kontrolovať výdavky prostredníctvom predplatenia služby a možnosť úhrady ceny za zriadenie pripojenia formou splátok. Tieto povinnosti je potrebné prehodnocovať na základe vývoja trhu.

S výnimkou pretrvávajúcich prípadov oneskorených platieb neplatenia faktúr, by mal spotrebiteľ, ktorý má nárok na ceny odchyľujúce sa od bežných trhových cien, až do vyriešenia sporu byť chránený pred okamžitým odpojením z dôvodov nezaplatených účtov, a najmä v prípade sporov týkajúcich sa vysokých účtov za služby so zvýšenou tarifou, by mal mať naďalej

prístup k dôležitým hlasovým komunikačným službám a minimálnej úrovni služby prístupu k internetu.

Je potrebné vytvoriť mechanizmus financovania čistých nákladov povinností poskytovať univerzálnu službu, ak sa preukáže, že povinnosti univerzálnej služby môžu byť splnené len so stratou alebo s čistými nákladmi, ktoré sú nad rámec bežných obchodných podmienok. Čisté náklady na poskytovanie univerzálnej služby je potrebné vyčísliť a ich kompenzáciu zabezpečiť tak, aby boli čo najmenej negatívne ovplyvnené podniky a trh ako taký a aby boli zlučiteľné s článkami 107 a 108 ZFEÚ. Kalkulácia čistých nákladov musí primerane zohľadniť náklady a výnosy, ako aj nehmotné výhody vyplývajúce z poskytovania univerzálnej služby, no nemala by byť v rozpore so všeobecným cieľom, ktorým je, aby ceny služieb zohľadňovali náklady na ich poskytovanie. Všetky čisté náklady je potrebné kalkulovať na základe transparentných postupov.

Zohľadnenie nehmotných výhod znamená finančné vyčíslenie priamych aj nepriamych výhod, ktoré je možné odvodiť z postavenia podniku ako poskytovateľa univerzálnej služby. O tieto výhody je potrebné znížiť čisté náklady poskytovania univerzálnej služby, aby sa vyčísľili celkové čisté náklady.

Čisté náklady sa pre potreby ich úhrady rozdelia medzi poskytovateľov elektronických komunikačných sietí a služieb. Je potrebné zabezpečiť aby účastníci trhu prispievali len na financovanie povinností poskytovať univerzálnu službu a nie na ostatné činnosti, ktoré nie sú priamo spojené s povinnosťou poskytovať univerzálnu službu.

Podnik určený za poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý využíva výhody jej financovania, musí poskytnúť úradu dostatok údajov v požadovanej štruktúre a podrobnosti, s cieľom odôvodniť svoju žiadosť o kompenzáciu čistých nákladov. Výpočet čistých nákladov musí byť založený na objektívnej a transparentnej metodike na zabezpečenie čo najefektívnejšieho poskytovania univerzálnej služby a podporu rovnakých podmienok pre účastníkov trhu. Oznámenie metodiky na výpočet čistých nákladov pred vykonaním výpočtu, resp. pred určením podniku povinného poskytovať univerzálnu službu prispeje k vyššej transparentnosti.

Nie je možné žiadať od podnikov finančné príspevky na financovanie opatrení, ktoré nie sú súčasťou povinností univerzálnej služby.

K § 103 až 108 Bezpečnosť a integrita verejných sietí a služieb a ochrana proti rušeniu

Od podnikov sa vyžaduje prijatie opatrení na zaistenie bezpečnosti a integrity sietí a služieb zodpovedajúcu miere daného rizika. Bezpečnostné opatrenia by mali zohľadniť minimálne všetky relevantné aspekty týchto prvkov

- v prípade bezpečnosti sietí a zariadení - fyzickú a environmentálnu bezpečnosť, bezpečnosť dodávok, kontrolu prístupu k sieťam a integritu sietí;
- v prípade riešenia bezpečnostných incidentov - postupy riešenia, nástroje na odhaľovanie bezpečnostných incidentov, oznamovanie bezpečnostných incidentov a súvisiacu komunikáciu; týmto nie je dotknuté nahlasovanie bezpečnostných incidentov podľa zákona o ochrane osobných údajov;
- v prípade riadenia kontinuity činností - stratégiu kontinuity služieb a plánovanie pre nepredvídané udalosti, spôsobilosti obnovy po núdzovej udalosti;
- v prípade monitorovania, auditu a testovania - politiky týkajúce sa monitorovania a vedenia záznamov, cvičné plány pre nepredvídané udalosti, testovanie sieťových a informačných systémov, hodnotenie bezpečnosti a monitorovanie dodržiavania požiadaviek, ako aj súlad s medzinárodnými normami.

Vzhľadom na rastúci význam interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od číslovania je potrebné zabezpečiť, aby tiež podliehali príslušným bezpečnostným požiadavkám

v súlade s ich špecifikami a hospodárskym významom. Poskytovatelia takýchto služieb by teda mali tiež zabezpečiť úroveň bezpečnosti primeranú danému riziku. Vzhľadom na to, že poskytovatelia interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od číslovania obyčajne nevykonávajú samotnú kontrolu nad prenosom signálov v sieťach, stupeň rizika sa v prípade takýchto služieb môže v niektorých aspektoch považovať za nižší ako v prípade tradičných elektronických komunikačných služieb. Preto vždy, keď je to na základe samotného posúdenia príslušných bezpečnostných rizík oprávnené, by mali byť opatrenia prijaté poskytovateľmi interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od číslovania menej prísne. Rovnaký prístup by sa mal uplatniť mutatis mutandis na interpersonálne komunikačné služby, ktoré využívajú čísla a ktoré nevykonávajú samotnú kontrolu nad prenosom signálu.

Podniky poskytujúce verejné siete alebo verejne dostupné služby by mali informovať užívateľov o konkrétnych a významných bezpečnostných hrozbách a o opatreniach, ktoré môžu užívatelia prijať na ochranu bezpečnosti svojej komunikácie, napríklad použitím určitých typov softvéru alebo šifrovacích technológií. Požiadavka informovať užívateľov o týchto hrozbách by nemala podnik zbaviť povinnosti, na vlastné náklady prijať vhodné a okamžité opatrenia na odstránenie akýchkoľvek bezpečnostných hrozieb a obnovenie bežnej úrovne bezpečnosti služby.

Zložitosť systémov, technická porucha alebo ľudská chyba, nehody alebo útoky - to všetko môže mať vplyv na fungovanie a dostupnosť infraštruktúry, prostredníctvom ktorej sa poskytujú služby dôležité pre občanov Európskej únie vrátane služieb elektronickej verejnej správy. Úspešné uplatňovanie adekvátnych bezpečnostných opatrení nie je jednorazová záležitosť, ale nepretržitý proces implementácie, preskúmavania a aktualizácie.

V tejto súvislosti je dôležité, aby mal úrad kompetenciu prispievať k zachovaniu integrity a bezpečnosti verejných komunikačných sietí v spolupráci s agentúrou ENISA, okrem iného poskytovaním odborných znalostí a poradenstva a podporovaním výmeny najlepšej praxe.

Zákon ukladá podniku:

- prijať primerané technické a organizačné opatrenia na ochranu bezpečnosti svojich sietí a služieb na predchádzanie bezpečnostných incidentov a minimalizáciu vplyvu týchto incidentov na užívateľov a prepojené siete,
- informovať bez zbytočného odkladu úrad o narušení bezpečnosti a integrity sietí, poskytovať mu nevyhnutné informácie na posúdenie prijatých opatrení a spolupracovať s úradom pri vyšetrovaní súvisiacich prípadov.

Úrad je povinný predkladať každoročne Európskej komisii a agentúre ENISA súhrnnú správu za predchádzajúci rok o prijatých oznámeniach a opatreniach, ktoré v tejto súvislosti vykonal.

Zákon zároveň ustanovuje pravidlá zabezpečujúce ochranu sietí alebo zariadení pred škodlivým rušením, pričom zdrojom škodlivého rušenia môžu byť, okrem zariadení, ktoré spadajú pod účinnosť tohto zákona aj iné elektrické alebo elektronické zariadenia. Prevádzka sietí alebo akýchkoľvek zariadení nesmie spôsobovať škodlivé rušenie, ktoré by mohlo negatívne ovplyvniť prevádzku iných sietí alebo zariadení, ktoré sú súčasťou siete alebo sú k sieti pripojené.

K § 109 a 110 Ochrana súkromia a osobných údajov

Ustanovenia obsahujú všetky zásady ochrany osobných údajov resp. súkromia v sektore elektronických komunikácií.

Ustanovenie obsahuje základné definície, ktoré sú potrebné pre túto časť zákona.

Definujú sa prevádzkové a lokalizačné údaje a podmienky ich spracúvania. Lokalizačnými údajmi sa okrem iného rozumie aj údaje spracovávané službou (nielen sieťou), ktoré udávajú geografickú polohu koncového zariadenia užívateľa verejnej služby.

Vzhľadom na skutočnosť, že interpersonálne komunikačné služby nezávislé od číslovania sa stali súčasťou definície verejných elektronických komunikačných služieb je potrebné zabezpečiť, aby tiež podliehali ustanoveniam zabezpečujúcim ochranu údajov v elektronických komunikáciách. Poskytovatelia takýchto služieb by teda mali tiež zabezpečiť primeranú úroveň ochrany údajov pri poskytovaní ich služieb.

Ukladanie alebo získanie prístupu k údajom uloženým v koncovom zariadení účastníka alebo užívateľa je možné len s predchádzajúcim súhlasom týchto osôb. Povinnosť sa netýka technického ukladania alebo prístupu výlučne pre potreby zabezpečenia prenosu správy prostredníctvom siete, alebo ak je to nevyhnutné pre služby informačnej spoločnosti.

Ustanovenia sa týkajú ochrany osobných údajov, ktoré sa prenášajú, ukladajú alebo inak spracovávajú v súvislosti s poskytovaním verejnej služby a práv a povinnosti špecifických pre sektor elektronických komunikácií.

Ustanovenie:

- vymedzuje kritériá, podľa ktorých sa posudzuje porušenie ochrany osobných údajov,
- zavádza povinnosti podnikov prijať primerané technické a organizačné opatrenia na ochranu bezpečnosti svojich služieb, viesť zoznam prípadov o porušení ochrany osobných údajov. Prostredníctvom týchto opatrení by sa mala zabezpečiť možnosť prístupu k osobným údajom len pre oprávnené osoby na zákonom schválené účely a ochrana uchovávaných alebo prenášaných osobných údajov. Okrem toho by sa na účely identifikácie zraniteľných miest v systéme vo vzťahu k spracovaniu osobných údajov mala vypracovať bezpečnostná politika,
- vymedzuje účel, na ktorý sa môžu osobné údaje využívať a čas, do kedy sa musia osobné údaje zlikvidovať,
- upravuje povinnosť informovať o skutočných prípadoch narušenia bezpečnosti, ktoré viedli k ohrozeniu osobných údajov jednotlivcov. Narušenie je činnosť s nepriaznivým vplyvom na osobné údaje a súkromie užívateľa alebo jednotlivca, zahŕňajúca napríklad krádež totožnosti alebo podvod, fyzickú ujmu, poníženie alebo poškodenie dobrého mena. Oznámenie by malo obsahovať informácie o opatreniach, ktoré prijal podnik s cieľom riešiť dané narušenie bezpečnosti, ako aj odporúčania pre príslušných užívateľov alebo jednotlivcov.

K § 111 Prevádzkové údaje a lokalizačné údaje

Informácie o polohe volajúceho, ktoré sa vzťahujú na všetky formy tiesňovej komunikácie, zlepšujú úroveň ochrany a bezpečnosti koncových užívateľov a pomáhajú zložkám záchranného systému pri plnení ich povinností za predpokladu, že presmerovanie tiesňovej komunikácie a súvisiacich údajov na príslušné zložky záchranného systému je zaručené prostredníctvom stredísk tiesňového volania. Prijem a používanie informácií o polohe volajúceho, ktoré zahŕňajú informácie o polohe získané zo siete a rozšírené informácie o polohe volajúceho získané vďaka polohe koncového zariadenia, ak sú dostupné, musia rešpektovať ustanovenia osobitného predpisu na ochranu osobných údajov. Podniky musia sprístupniť informácie o polohe volajúceho zložkám záchranného systému okamžite po tom, ako sa volanie dostane k uvedenej službe bez ohľadu na použitú technológiu.

Lokalizačné technológie, pri ktorých sa využíva poloha koncového zariadenia, sa ukázali byť oveľa presnejšie a nákladovo efektívnejšie vzhľadom na dostupnosť údajov poskytnutých globálnym satelitným navigačným systémom zriadeným v rámci programu Galileo a inými globálnymi satelitnými navigačnými systémami a údajmi Wi-Fi. Preto by informácie o polohe volajúceho získané vďaka polohe koncového zariadenia mali dopĺňať informácie o polohe získané zo siete, aj keď poloha volajúceho získaná vďaka polohe koncového zariadenia je dostupná len po tom, ako sa začne tiesňová komunikácia.

K § 112

Ustanovenie obsahuje definície údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných služieb alebo verejných sietí, rozsah uchovávaných údajov (definovaný v prílohe č. 1) a účel ich uchovávania.

K § 113 Telefónny zoznam

V oblasti poskytovania telefónnych informačných služieb a zoznamov sa rozvinula efektívna hospodárska súťaž. S cieľom zachovať uvedenú efektívnu hospodársku súťaž sú všetci poskytovatelia interpersonálnych komunikačných služieb založených na číslach, ktorí pridelujú čísla z číslovacieho plánu svojim koncovým užívateľom, povinní sprístupniť príslušné informácie spravodlivým, nákladovo orientovaným a nediskriminačným spôsobom. Koncoví užívatelia musia byť informovaní o ich práve rozhodnúť sa, či chcú byť zaradení do zoznamu. Poskytovatelia interpersonálnych komunikačných služieb založených na číslach musia rešpektovať rozhodnutie koncových užívateľov pri zverejňovaní osobných údajov v telefónnom zozname v súlade s osobitným predpisom, ktorý upravuje ochranu osobných údajov.

Je potrebné zabezpečiť nediskriminačné a nákladovo orientované poskytovanie údajov o koncových užívateľoch subjektom, ktoré vydávajú telefónne zoznamy alebo poskytujú verejné informačné služby o telefónnych číslach, aby sa zabezpečil úplný prospech koncových užívateľov z hospodárskej súťaže, ktorá do veľkej miery umožnila odstránenie regulácie týchto služieb a poskytovanie informačných služieb o účastníckych číslach za primeraných a transparentných podmienok.

K § 114 až 116 Prezentácia a zamedzenie identifikácie, automatické presmerovanie volaní, nevyžiadaná komunikácia

Zákon podrobne definuje pravidlá a podmienky poskytovania služieb zobrazenia identifikácie čísla volajúcej stanice a automatické presmerovanie volaní a postup pri identifikácii zlomyselného volania a pri nevyžiadanej komunikácii. Prezentácia identifikácie zahŕňa okrem zobrazenia identifikácie volajúceho aj iné formy prezentácie, napr. zvukom alebo písmom, najmä pre užívateľov so zdravotným postihnutím.

Pri automatickom presmerovaní volaní je podnik povinný vytvoriť také podmienky, ktoré umožnia koncovému užívateľovi jednoduchým spôsobom a bezplatne zrušiť presmerovanie volaní na jemu pridelené telefónne číslo, ak toto presmerovanie bolo iniciované treťou osobou.

Upravujú sa povinnosti podniku pri prezentácii alebo zamedzení prezentácie identifikácie, napr. v prípadoch pracovísk, ktoré riešia osobné krízové situácie alebo linky dôvery, kedy má podnik povinnosť umožniť volanému zamedziť použitie služby zamedzenia prezentácie identifikácie volajúceho.

V súvislosti s nevyžiadanou komunikáciou sa navrhuje, aby príjemca elektronickej pošty mal možnosť jednoducho a bezplatne kedykoľvek odmietnuť také používanie jeho kontaktných informácií v čase ich získavania a pri každej doručenej správe v prípade, že také použitie predtým neodmietol. Navrhuje sa zakázať zasielanie elektronickej pošty, z ktorej nie je známa totožnosť a adresa odosielateľa, na ktorú by mohol príjemca zaslať žiadosť o skončenie zasielania takých správ, a nabádanie k návšteve webového sídla v rozpore s osobitným predpisom (zákon o elektronickej obchode).

K § 117 Telekomunikačné tajomstvo

Ustanovenia vymedzujú:

- informácie, ktoré je možné sprístupniť výlučne úradu, užívateľovi, ktorého sa tieto informácie týkajú, jeho oprávneným zástupcom, právny nástupcom alebo inému orgánu štátnej správy, pokiaľ sprístupnenie týchto informácií orgánu štátnej správy umožňuje osobitný právny predpis,

- povinnosti podniku, ktorými sa zabezpečí prístup orgánov štátnej správy k zákonom vymedzeným informáciám a
- podmienky, ktoré musí splniť orgán štátnej správy na to, aby mohol získať prístup k zákonom vymedzeným informáciám.

K § 118 až k § 121

Ustanovenia vymedzujú oblasti, v ktorých môže ministerstvo poskytnúť dotáciu na spolufinancovanie projektov na účely výskumu a vývoja, stanovuje podmienky na poskytnutie týchto dotácií vrátane postupov pri žiadostiach o poskytnutie dotácií.

K § 122 a k § 123 Dohľad

Úlohou úradu je, prostredníctvom dohľadu, zabezpečiť dodržiavanie podmienok a povinností vyplývajúcich z tohto zákona, zo všeobecných povolení, individuálnych povolení, rozhodnutí vydaných úradom ako aj ďalších povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných podľa tohto zákona, z iných osobitných predpisov vzťahujúcich sa na oblasť elektronických komunikácií (napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie alebo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie) a z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Kontrolovaným subjektom môže byť okrem podniku aj iná osoba, pokiaľ sa na túto osobu vzťahuje niektorá z podmienok alebo povinností vymedzených podľa predchádzajúcej vety. Dohľad sa vykonáva: - fyzickou kontrolou u kontrolovanej osoby; fyzickou kontrolou u kontrolovanej osoby sa rozumie akákoľvek kontrola, ktorú nie je možné začať a ukončiť výlučne na základe údajov a dokladov, ktoré má úrad k dispozícii zo svojej kontrolnej činnosti, - administratívnou kontrolou definovanou zákonom, - overovaním plnenia podmienok využívania frekvenčného spektra, alebo - preverovaním tvrdení kontrolovanej osoby, osoby povinnej poskytnúť úradu súčinnosť, ich zamestnancov alebo osôb, ktoré v ich mene konajú, ako aj skutočností vyplývajúcich z predložených dokladov, údajov, písomných a ústnych vyjadrení. Osoby vykonávajúce dohľad majú všetky potrebné oprávnenia, ktoré im umožnia dôkladný výkon dohľadu, pričom kontrolované osoby sú povinné počínať si tak, aby úradu umožnili dôkladný výkon dohľadu. Osoby vykonávajúce dohľad sú pri výkone dohľadu povinné vyhotoviť písomný zápis o výsledku kontroly bezodkladne, t. j. nie hneď, ale v najkratšej primeranej objektívnej lehote, v akej je vyhotovenie takéhoto zápisu možné. Primárnym cieľom dohľadu je dosiahnuť odstránenie zistených nedostatkov a to aj prostredníctvom sankcií vrátane peňažných sankcií a opatrení ukládajúcich povinnosť zdržať sa určitého konania, prípadne prostredníctvom odňatia práv na používanie v prípade porušenia podmienok uvedených v individuálnom povolení alebo vo všeobecnom povolení. V prípade vydania rozhodnutia o ochrannom opatrení, takéto rozhodnutie musí vychádzať zo skutočností zistených počas výkonu dohľadu a povinností v ňom uložené musia byť odôvodnené a primerané záujmu chránenému týmto zákonom, ktorého ochranu sledujú.

K § 124 Sankcie

Sankcie sú diferencované v závislosti od závažnosti porušenia zákona alebo porušenia podmienok alebo povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, rozhodnutia úradu alebo zo všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného iným orgánom v zmysle zákona. Ustanovenie vymedzuje v ktorých prípadoch je možné uložiť peňažnú sankciu a v ktorých prípadoch je možné subjekt sankcionovať formou zákazu poskytovania sietí alebo služieb.

Ustanovenie upravuje aj subjektívnu a objektívnu prekluzívnu lehotu, v ktorej je možné uložiť sankciu; za deň zistenia porušenia povinnosti, rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty, sa považuje deň v ktorom bolo vyhotovené a podpísané oznámenie o zistených nedostatkoch. Subjektom povinnosti môže byť fyzická osoba alebo právnická osoba, vrátane orgánov verejnej moci.

K § 125 Konanie

Ustanovenie vymedzuje prípady, kedy sa na konania podľa zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Zároveň identifikuje, prípady, kedy podanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu úradu zo strany účastníka správneho konania, nemá odkladný účinok na povinnosti uložené rozhodnutím úradu.

K § 126 Alternatívne riešenie sporov

Úrad je orgánom alternatívneho riešenia sporov podľa zákona č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

K § 127 Mimosúdne riešenie sporov

Navrhované znenie ustanovuje mechanizmus postupu koncového užívateľa a úradu pri mimosúdnom riešení sporu s podnikom poskytujúcim sieť alebo služby.

K § 128 Riešenie sporov medzi podnikmi

Upravuje právomoc úradu a lehoty pre riešenia sporu medzi podnikmi, alebo medzi podnikmi a inými subjektmi, ktoré môžu požiadať o prístup alebo prepojenie, alebo sú poskytovateľmi pridružených prostriedkov na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zákona, ktoré súvisia s plnením povinností osôb, ktoré môžu byť stranami sporu podľa zákona., rozhodnutia úradu alebo všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom.. Pod tento paragraf nespádajú spory, ktoré úrad nemá právomoc riešiť, napríklad prípadné spory vyplývajúce z § 21, 23 a 24 a spory, ktoré má podľa právneho poriadku Slovenskej republiky riešiť iný správny orgán alebo súd.

K § 129

Navrhované znenie upravuje mechanizmus riešenia sporov medzi podnikmi a subjektmi z iných členských štátov Európskej únie s podporou orgánu európskych regulátorov.

K § 130

Ustanovenie upravuje vzťahy k používaniu technických noriem.

K § 131

Prechodné ustanovenia v zhode s navrhovaným znením zákona zabezpečujú kontinuitu regulačného prostredia, konaní a procesov, vrátane výkonu dohľadu, začatých pred účinnosťou tohto zákona a postupné zavedie prípadných nových prvkov, práv a povinností.

K § 132

Ustanovenie v súlade s Legislatívnymi pravidlami vlády obsahuje odkaz na prílohu č. 1 zákona, ktorá obsahuje právne záväzné akty Európskej únie transponované do návrhu tohto zákona.

K § 133 Zrušovacie ustanovenie

Zrušovacie ustanovenia zrušujú doterajší zákon o elektronických komunikáciách a ostatné predpisy, ktoré už nie sú v súlade s týmto návrhom zákona.

K § 134 Účinnosť

Nadobudnutie účinnosti zákona sa navrhuje od 1. februára 2022.